

RHIGAS VELESTINLIS

REVOLUTIONARY SCRIPTS

REVOLUTIONARY PROCLAMATION
HUMAN RIGHTS
THE CONSTITUTION
THOURIOS

Translation:

Vassilis K. Zervoulakos

Editor:

Dimitrios Karaberopoulos

PUBLICATION

SCIENTIFIC SOCIETY OF STUDIES

PHERES - VELESTINO - RHIGAS

ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ
ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
Ο ΘΟΥΡΙΟΣ

REVOLUTIONARY SCRIPTS

REVOLUTIONARY PROCLAMATION
HUMAN RIGHTS
THE CONSTITUTION
THOURIOS - ROUSING SONG

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ
ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
Ο ΘΟΥΡΙΟΣ

Μετάφραση: Βασίλης Κ. Ζερβουλάκος
Επιμέλεια, Εισαγωγή: Δημήτριος Καραμπερόπουλος

ΕΚΔΟΣΗ:
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ

RHIGAS VELESTINLIS

REVOLUTIONARY SCRIPTS

REVOLUTIONARY PROCLAMATION
HUMAN RIGHTS
THE CONSTITUTION
THOURIOS - ROUSING SONG

Translation: Vassilis K. Zervoulakos
Editor: Dimitrios Karaberopoulos

PUBLICATION:
SCIENTIFIC SOCIETY OF STUDIES
PHERES - VELESTINO - RHIGAS

RHIGAS VELESTINLIS

REVOLUTIONARY SCRIPTS, Athens 2002, second edition, Athens 2008

ISBN: 960-86387-9-8

EDITOR:

Dimitrios Karaberopoulos

SCIENTIFIC SOCIETY OF STUDIES PHERES - VELESTINO - RHIGAS

3 Miltiadou str.- 145 62 Kifissia - Athens, Greece

Tel. & Fax: 210-8011.066

www.rhigassociety.gr

e-mail: karamber@otenet.gr

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ, Αθήνα 2002 - Β' έκδοση, Αθήνα 2008

ISBN: 960-86387-9-8

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:

Δημήτριος Καραμπερόπουλος

Διδάκτωρ Ιστορίας της Ιατρικής

Πρόεδρος Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Γραφικές Τέχνες ΔΟΜΗ Ο.Ε. Τηλ.: 210-9310605 Fax: 210-9344407

e-mail: sampa@hol.gr

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ

Μιλτιάδου 3 - 145 62 Κηφισιά - Αθήνα

Τηλ. & Fax: 210-8011.066

www.rhigassociety.gr

e-mail: karamber@otenet.gr

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

1) ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ Α.Ε.

Αβέρωφ 2 - 104 33 Αθήνα. Τηλ.: 210-5238305 (5 γραμμές) Fax: 210-5238959

2) ΚΑΤΑΡΤΙ, Μαυρομιχάλη 9, 106 79, Αθήνα, τηλ.: 210 3604793

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	8
Παρατηρήσεις Μεταφραστού	12
Εισαγωγή: Ρήγας Βελεστινλής	16
Επαναστατική Προκήρυξη	62
Τα Δίκαια του Ανθρώπου	72
Το Σύνταγμα	96
Ο Θούριος	152

CONTENTS

Preface	9
Translator's Notes.	13
Introduction: Rhigas Velestinlis.	17
Revolutionary Proclamations	63
Human Rights	73
The Constitution	97
Thourios - Rousing Song	153

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών - Βελεστίνου - Ρήγα με χαρά και ικανοποίηση θέτει σε κυκλοφορία στην αγγλική γλώσσα το έργο του επαναστάτη του Βαλκανικού χώρου Ρήγα Βελεστινλή, Τα *Επαναστατικά*, στα οποία περιλαμβάνονται η *Επαναστατική Προκήρυξη*, Τα *Δίκαια του Ανθρώπου*, Το *Σύνταγμα* και ο *Θούριος*. Τα κείμενα αυτά έχουν ήδη μεταφρασθεί κατά χρονολογική σειρά στη βουλγαρική, ρουμανική, σερβική, ιταλική, αλβανική, ρωσική και γαλλική γλώσσα, ενώ ακολουθεί η έκδοσή τους στη γερμανική και ισπανική. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι πολιτικοκοινωνικές αντιλήψεις του Ρήγα γίνονται ευρύτερα γνωστές στον βαλκανικό και ευρωπαϊκό χώρο, εισάγονται στην εθνική βιβλιογραφία της κάθε χώρας και είναι προσιτές στους μελετητές. Ένας από τους βασικούς σκοπούς της Επιστημονικής μας Εταιρείας είναι η μελέτη και προβολή του έργου του επαναστάτη και οραματιστή Ρήγα Βελεστινλή, (1757 - 1798), που πραγματοποιείται με τη διοργάνωση Διεθνών Συνεδρίων (έχουν μέχρι τώρα διοργανωθεί τρία: Α΄ 1986, Β΄ 1992, Γ΄ 1997), την έκδοση των έργων του καθώς και μελετών ειδικών επιστημόνων.

Στην παρούσα έκδοση προτάσσεται ένα εισαγωγικό κείμενο κατατοπιστικό για τη ζωή και το έργο του Ρήγα, που συμβάλλει στην κατανόηση των Επαναστατικών του κειμένων, καθώς επίσης και των σχεδίων του για την επανάσταση κατά της τυραννίας και τη δημιουργία μιας δημοκρατικής πολιτείας στον βαλκανικό χώρο, στον οποίον όλοι οι λαοί θα ζουν ειρηνικά χωρίς διάκριση γλώσσας και θρησκείας. Στο τέλος του βιβλίου παρατίθενται μερικές εικόνες και παραστάσεις από τα έργα του Ρήγα και την απήχηση της επαναστατικής του δράσης. Επισημαίνουμε ότι οι τίτλοι των βιβλίων και των μελετών, που έχουν γραφεί στην ελληνική γλώσσα, αποδίδονται στις υποσημειώσεις για την κατανόησή τους στην αγγλική.

Ο αναγνώστης θα μπορεί να βρει λεπτομερέστερα στοιχεία για τον Ρήγα στη σημαντική και μοναδική στην αγγλική γλώσσα μονογραφία του C. M. Woodhouse, *Rhigas Velestinlis. The protomartyr of the Greek Revolution*, 1995. Και είναι μοναδική διότι πριν από ένα σχεδόν αιώνα είχε κυκλοφορήσει η μονογραφία της B. E. Edmonds, *Rhigas Pheraios, the protomartyr of Greek Independence*, London 1890. Αποσπάσματα ωστόσο από το Σύνταγμα του Ρήγα έχει περιλάβει ο R. Clogg στο βιβλίο του, *The Movement for Greek Independence 1770 - 1821. A collection of documents*, London 1976, σελ. 149-163. Πιστεύουμε όμως ότι η έκδοσή μας εμπλουτίζει την αγγλική βιβλιογραφία για τον Ρήγα καθώς επίσης και την ιστορία των Συνταγμάτων και των Δικαίων του Ανθρώπου.

Θερμές ευχαριστίες εκφράζονται εκ μέρους της Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών - Βελεστίνου - Ρήγα στον μεταφραστή των Επαναστατικών κειμένων του Ρήγα κ. Βασίλειο Ζερβουλάκο, ο οποίος προθύμως και αφιλοκερδώς ανέλαβε να μεταφράσει στην αγγλική γλώσσα τα πολιτικά κείμενα του

PERFACE

The Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas, with pleasure and satisfaction publishes in the English language the work of the revolutionary of the Balkan territory, Rhigas Velestinlis. The work under the title *The Revolutionary Scripts* includes the *Revolutionary Proclamation*, *The Human Rights*, *The Constitution* and the war song *Thurios*. The previous works have already been translated, chronologically in the Bulgarian, Romanian; Serbian, Albanian, Russian and the French language, very soon in German and Spanish will follow. With these editions Rhigas's social and political beliefs will become familiar to the Balkan and the European territory. These works will be introduced to the national bibliography of each country and they will be accessible to the researcher.

One of the main purposes of our Scientific Society is the study and the promotion of the work of the revolutionary and visionary Rhigas Velestinlis (1757 – 1798). The works of Rhigas have already been promoted by the organization of three international congresses (A' 1986, B' 1992, C' 1997). These congresses have also promoted the work of expert scholars.

With this edition an introductory text is presented about the work and the life of Rhigas. The purpose is to contribute to the comprehension of Rhigas revolutionary scripts and of his plans about the revolution against tyranny. The final aim of Rhigas was the creation of a democratic state in the Balkan territory, where all the people would live without discrimination due to their language or their religion. At the end of the book we present visual material with pictures and features of Rhigas's works in order to depict his revolutionary activity. We want to point out that the titles of the Greek bibliography, which are in footnotes, are translated into the English language so as to be understood.

The bibliography on Rhigas in English is very poor. The only detailed information is contained in the book by C. M. Woodhouse, *Rhigas Velestinlis. The proto-martyr of the Greek Revolution* 1955. The edition is very important because the last work written about Rhigas was the one of B. E. Edmonds, *Rhigas Pheraios, the protomartyr of the Greek Independence*, London, 1890. At the same time parts of Rhigas Constitution are used by R. Clogg in his book, *The Movement for Greek Independence 1770-1821. A Collection of Documents*, London 1976, p. 149-163. We believe that our edition will enrich the English bibliography on Rhigas. We also hope to contribute to the comprehension of the Constitution and The Human Rights.

The Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas feels the need to express sincere gratitude to the translator of the *Revolutionary Scripts* Mr. Vassilis Zervoulakos because with willingness and disinterestedness he undertook the task to translate into the English language the difficult indeed

Ρήγα, και να αποδώσει τον επαναστατικό παιάνα *Θούριος*. Επίσης ευχαριστίες εκφράζονται στον κ. Λάζαρο Εφραίμογλου, Πρόεδρο του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού, για την οικονομική στήριξη της έκδοσης.

Πιστεύουμε ότι με την έκδοση των *Επαναστατικών* εδραιώνεται η πεποίθηση, ότι οι δημοκρατικές αρχές στη διαχείριση των κοινών χωρίς διάκριση γλώσσας και θρησκείας (άρθρο 7 του Συντάγματος) είχαν γίνει όραμα πριν από δύο αιώνες από τον Ρήγα Βελεστινλή, γεγονός το οποίο στις μέρες μας βιώνεται με την δημοκρατική κατάκτηση της Ενωμένης Ευρώπης.

Δρ Δημήτριος Καραμπερόπουλος
Πρόεδρος Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης
Φερών - Βελεστίνου - Ρήγα

PERFACE

political texts of Rhigas, as well as to interpret the revolutionary war song *Thourios*. We believe that with the publication of the *Revolutionary Scripts*, the belief that the democratic principle and the administration of the citizens benefit without the discrimination of language and religion (article 7 of the Constitution), were visualized two centuries ago by Rhigas Velestinlis is a reality of today's United Europe.

Dr. Dimitrios Karaberopoulos
Chairman of the Scientific Society
of Studies Pheres-Velestino-Rhigas

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ο σκοπός αυτού του βιβλίου είναι διπλός. Στόχο έχει, αρχικά να παρουσιάσει τα επαναστατικά κείμενα του Ρήγα, για πρώτη φορά σε μία ολοκληρωμένη έκδοση στα Αγγλικά, και αφετέρου να αναδείξει την προσωπικότητα του Ρήγα μέσα από το έργο του.

Ο Ρήγας Βελεστινλής ήταν μία σύνθετη προσωπικότητα που προσπάθησε με κάθε τρόπο να οργανώσει μία ευρύτερη επανάσταση στην περιοχή των Βαλκανίων, με τελικό επιστέγασμα τη δημιουργία ανεξάρτητου Δημοκρατικού κράτους, που θα περιελάμβανε όλες τις εθνότητες που κατοικούσαν σε αυτό συμπεριλαμβανομένων και των Τούρκων. Είναι ίσως ο μεγαλύτερος Έλληνας διαφωτιστής, ο οποίος αφού επηρεάστηκε από τις αρχές του Γαλλικού διαφωτισμού προσπάθησε να μεταλαμπαδεύσει τις ιδέες του στον Ελληνικό χώρο.

Αυτό το βιβλίο έχει στόχο, να αναδείξει όλες τις πλευρές αυτής της σύνθετης προσωπικότητας που διακήρυξε την ελευθερία με τόσο σεβασμό στις διαφορετικές εθνότητες που θα απάρτιζαν το κράτος του. Ο Ρήγας είχε ως σκοπό τη δημιουργία μίας ευρύτερης αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας με το γενικό όνομα, «*Ελληνική Δημοκρατία*». Κατηγορήθηκε ως εθνικιστής, περισσότερο για τη χρήση αυτού του ονόματος, στην πραγματικότητα το χρησιμοποίησε επειδή τα Ελληνικά ήταν η πλέον διαδεδομένη γλώσσα στον Βαλκανικό χώρο. Εξάλλου το γεγονός του αντιπροσωπευτικού συστήματος της δημοκρατίας αποδεικνύει ότι η Ελλάδα θα είχε τη μικρότερη παρουσία στο κοινοβούλιο, βασικά λόγω του πληθυσμού της.

Σήμερα την εποχή της παγκοσμιοποίησης, οι ιδέες του Ρήγα όπως αυτές διαγράφονται μέσα από τα έργα του δικαιώνουν αυτούς που πιστεύουν ότι η παγκοσμιοποίηση μπορεί να υπάρξει, όχι όμως με την αλλοίωση της διαφορετικότητας των λαών, γιατί αυτό δεν θα ήταν παρά μία τεράστια καταστροφή στον παγκόσμιο πολιτισμό.

Το έργο της μετάφρασης, αποτέλεσε ένα δύσκολο εγχείρημα λόγω της ιδιαίτερης υφής του κειμένου. Η γλώσσα του Ρήγα παρουσιάζει πολλές ιδιαιτερότητες γλωσσικές και συντακτικές, καθώς ο Ρήγας γράφει γεμάτος ενθουσιασμό με αποτέλεσμα να αφήνει τους συλλογισμούς του συχνά ατελείωτους ενώ ξεκινά νέους τελείως διαφορετικούς με αποτέλεσμα ένα δυσκολονόητο κείμενο, το οποίο παρουσίαζε ιδιαίτερες δυσκολίες στη μετάφραση προκειμένου να αποδοθεί σωστά στην Αγγλική γλώσσα.

Ειδικότερα, ιδιαίτερη δυσκολία παρουσίασε η μετάφραση του Θούριου, εξαιτίας κυρίως του ποιητικού του λόγου, αφού ο Θούριος είναι ένας παιάνας που σκοπό είχε να παρασύρει τους Έλληνες και τους λαούς των Βαλκανίων σε

TRANSLATOR'S NOTES

The purpose of this book has two parameters. Firstly to release the revolutionary scripts of Rhigas, for the first time in a complete English edition, and secondly to present Rhigas' personality through his work.

Rhigas Velestinlis was a compound personality, who tried in every way to organize a greater revolution in the area of the Balkans. His final aim was the creation of an independent Democratic state, with all nations inhabiting in the Balkan Peninsula including the Turks. He was probably the greatest Greek enlightener. Rhigas was influenced by the principles of the French revolution and tried to spread its ideas in the Greek territory.

The aim of this book is to present all aspects of Rhigas compound personality, and his efforts to spread the ideas of freedom with deep respect for the different nationalities which were about to become a part of his state. Rhigas purpose was the creation of a representative Democracy with the name, «*Greek Democracy*». He was accused as a nationalist mostly because of that choice, but in reality, he used the title «*Greek Democracy*», because Greek was the widely known language of the Balkan Peninsula. Moreover, the fact that he decided to use a representative system in his Democracy proves that Greece would have limited representation in parliament, merely because of its small population.

Today, at the time of globalization, Rhigas ideas as they are presented through his revolutionary scripts justify those who believe that the process of globalization could take place, in a way that would respect the differences among nations. Any other way would be a terrible disaster to the world's civilization.

Furthermore, the translation of Rhigas work was a difficult attempt, due to the particular texture of his scripts. Rhigas language strains linguistic and syntactical distinctiveness. Rhigas writes with a great enthusiasm and as a result, leaves his syllogism unfinished, while he starts new ones. The outcome was of the passage difficult to understand, which created difficulties translating it into the English language.

Specifically, the translation of Thourios was not an easy task mainly due to its poetic speech and the absence of footnotes. Thourios is a paean, (war-song), with only one purpose: To tempt the Greeks and the other nations of the Balkans

έναν αγώνα ανεξαρτησίας με μοναδικό σκοπό την απόκτηση του υπέρτατου αγαθού, της **ελευθερίας**. Ο Θούριος υπήρξε ένα έργο χωρίς υποσημειώσεις που αναφέρονταν σε γνωστά γεγονότα της εποχής του με σκοπό να γίνεται απόλυτα κατανοητό από το λαό. Η απουσία αυτών των υποσημειώσεων σε συνδυασμό με την παρουσία του ποιητικού λόγου και την ανάγκη να παρουσιαστεί στην αγγλική γλώσσα με κατανοητό τρόπο αποδείχτηκε ένα δύσκολο εγχείρημα.

Πιστεύω ότι το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας ανταποκρίνεται στην επιθυμία του Ρήγα να γίνει ο αγώνας του για την ελευθερία ευρύτερα γνωστός στις ψυχές και τις συνειδήσεις των λαών.

Βασίλης Ζερβουλάκος

TRANSLATOR'S NOTES

to fight in order to gain the utmost prize of **freedom**. Thuriot, was a work without footnotes as it was describing known actions of its time? In addition to that, Rhigas used simple language, in an effect to be understood by common people. The absence of the footnotes in addition with the presence of poetic speech, made the translation even harder.

I believe that the outcome of this effort responds to Rhigas' wish to make his fight for freedom known to the hearts and souls of the nations of the world.

Vassilis Zervoulakos

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗΣ

(1757-1798)

INTRODUCTION

RHIGAS VELESTINLIS

(1757-1798)

Ο Ρήγας Βελεστινλής¹ γεννήθηκε το 1757 από ντόπιους γονείς στο Βελεστίνο Μαγνησίας, όπου βρίσκονται τα ερείπια της αρχαίας πόλεως των Φερών. Το βαπτιστικό του όνομα ήταν «Ρήγας», όνομα που συνηθιζόταν στην περιοχή του Βελεστίνου και του Πηλίου, ενώ ως επώνυμο, κατά τη συνήθεια των λογίων της εποχής του, χρησιμοποίησε το «Βελεστινλής»² από το όνομα της γενέτειράς του. Στη γενέτειρά του θα άγγιξε τα λείψανα της αρχαίας πόλης του Αδμήτου και του Ιάσονα των Φερών. Εκεί θα ένιωσε τη σημασία, που έχει στην αυτοσυνειδησία η γνώση της ένδοξης ιστορίας των προγόνων. Όμως στη γενέτειρά του, το Βελεστίνο, θα είχε επίσης και την τρομακτική εμπειρία της βαρβαρότητας της οθωμανικής απολυταρχικής εξουσίας, κάτι που χαρακτηριστικά περιγράφει σε υποσημείωση στο βιβλίο «Νέος Ανάχαρσις»³: «Οι συχνοί άδικοι φόνοι κατά των χριστιανών, οπού γίνονται την σήμερον εδώ, ήθελον ερημώσει εξ ολοκλήρου αυτήν την πόλιν, αν αι φυσικαί χάριτές της δεν ήθελον τους αναγκάζει να υπομένουν όλα, δια ν' αφήσωσι κάν τα κόκκαλά των εκεί οπού ετάφησαν και οι προπάτορές των. Ο Ανάχαρσις δεν εστέκετο μήτε μίαν στιγμήν τώρα, αλλ' έφευγε να κρυφθή το γλυγορώτερον εις τα ενδότερα της Σκυθίας του».

Νέος με δίψα για μάθηση σπουδάζει στη Σχολή της Ζαγοράς Πηλίου, όπου μελετούσε και αρχαίους συγγραφείς, όπως διαπιστώ-

-
1. Για τη ζωή και το έργο του Ρήγα βλ. την επιλεκτική βιβλιογραφία: Λεάνδρου Βρανούση, *Ρήγας*, Βασική Βιβλιοθήκη αρ. 10, Αθήνα [1954]. Λ. Βρανούση, «Η σημαία, το εθνόσημο και η σφραγίδα της “Ελληνικής Δημοκρατίας” του Ρήγα», Αθήνα 1992. Ανάτυπο από τον 8ον τόμο του *Δελτίου Εραλδικής και Γενεαλογικής Εταιρείας Ελλάδος*, σελ. 347-388. Απ. Δασκαλάκη, *Το πολίτευμα του Ρήγα*, Αθήνα 1976. Απ. Δασκαλάκη, *Επαναστατικά σχέδια και μαρτυρικών τέλος*, Αθήνα 1979. Σπ. Λάμπρου, *Αποκαλύψεις περί του μαρτυρίου του Ρήγα*, Αθήνα 1892. Νικ. Πανταζοπούλου, *Μελετήματα για τον Ρήγα Βελεστινλή*, Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, β' έκδ. Αθήνα 1998. C. M. Woodhouse, *Ο πρωτομάρτυρας της Ελληνικής ανεξαρτησίας*, ελληνική μετάφραση Νίκ. Νικολούδη, Αθήνα 1997.
 2. Σχετικά με το όνομα και την καταγωγή του Ρήγα Βελεστινλή βλ. Λεάνδρου Βρανούση, *Ρήγας*, ό. π. σελ 266, υποσ. 1. Δημητρίου Καραμπερόπουλου, *Όνομα και καταγωγή του Ρήγα Βελεστινλή*, έκδ. Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, Αθήνα 1997, β' έκδοση Αθήνα 2000.
 3. Βλ. «*Νέος Ανάχαρσις*», Βιέννη 1797, σελ. 133.

Rhigas Veletinlis¹, a son of local parents, was born in 1757 in Velestino of Magnessia, near the ruins of the ancient city of Pheres. His birth name was «Rhigas» a common name in the area of Velestino, Pelion, while as a last name, according to the habit of scholars of his time, took the name of his birth-town «Veletinlis»². At his birthplace he came in contact with the ruins of the ancient city of Admetus and of Jason of Pheres. There he probably felt the importance that it had to his self-consciousness, the knowledge of the glorious history of his predecessors. But in his birth-town, in Velestino he must have known the terrifying experience and the atrocity of the Ottoman apolytarchic rule, something that he explicitly describes as a sub note in his book «Young Anacharsis»³: *«The frequent and unjustified murders against Christians that take place here today were to devastate the entire city except the fact that the natural beauties of this city impose the people to endure all suffering in order to die in the same place as where their forefathers had died. Anacharsis could not stay even for a moment, but left as quickly as possible for the inner land of his Skythia»*.

Being young, and thirsty for knowledge, he studied at the School of Zagora (on the eastern side) of Mount Pelion, where he studied the

-
1. About the life and work of Rhigas the selective bibliography follow: Leandros Vranoussis, *Rhigas*, Basic Library, No 10, Athens [1954]. L. Vranoussis, «The flag, the colors and the shield of the “Greek Democracy” by Rhigas», Athens, 1992. Off-print from vol. 8 of *Heraldic and Geneologic Greek Company*, pp. 347-388. Ap. Daskalakis, *Rhigas’ System of Government*, Athens, 1976. A. Daskalakis, *Revolutionary Plans and Martyrs end*, Athens, 1979. S. Lambrou, *Apocalypses Concerning Rhigas’ Martyrdom*, Athens 1892. N. Pantazopoulou, *Studies about Rhigas Veletinlis*, Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas, 2nd edition, Athens 1998. C. M. Woodhouse, *The protomartyr of the Greek revolution* (Limni, Evia, Greece 1995) and Greek translation, N. Nikoloudis, Athens 1997.
 2. About the name and origin of Rhigas Veletinlis see Leandros Vranoussis, *Rhigas*, idem page 266, and subnoted 1. Dimitrios Karaberopoulos, *Name and descent of Rhigas Veletinlis*, Scientific Society of Studies Pheres-Velestino- Rhigas publications, Athens 1997, 2nd edition, Athens 2000.
 3. See «*Young Anacharsis*», Vienna 1797, p. 133.

νεται από αυτόγραφά του σε σχετικό βιβλίο, το οποίο τώρα απόκειται στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος⁴. Από το Βελεστίνο ο Ρήγας φεύγει σε ηλικία περίπου είκοσι ετών και πηγαίνει στην Κωνσταντινούπολη, όπου μαθαίνει ξένες γλώσσες και αυξάνει τις γνώσεις του κοντά στους Φαναριώτες. Αργότερα εγκαταστάθηκε στη Βλαχία⁵, η οποία γειτνιάζε με την Ευρώπη και στην οποία υπήρχε κάποια ελευθερία.

Σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση της επαναστατικής σκέψης του Ρήγα και τη σύλληψη του συγκεκριμένου επαναστατικού του σχεδίου θα διαδραμάτισαν, εκτός από τις μελέτες του, και το γεγονός ότι βίωσε σημαντικά γεγονότα της εποχής του: τα Ορλωφικά⁶ (1770), τον πόλεμο των «τριών Ιμπεριών»⁷ (1787-1792) και τη νέα πολιτειακή κατάσταση με την Γαλλική Επανάσταση. Οι πολύπλευρες ωστόσο πτυχές της προσωπικότητάς του αποκαλύπτονται μετά από τη διεξοδική μελέτη των έργων του και του επαναστατικού του σχεδίου. Κατ' αυτόν τον τρόπο διαπιστώνεται ότι ο Ρήγας Βελεστινλής είναι μία από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες του Νεώτερου Ελληνισμού και των Βαλκανίων: Διαφωτιστής, Επαναστάτης, Μάρτυρας, Πολιτικός νούς, Στρατιωτικός νούς, Εθνεγέρτης και Οραματιστής μιας δημοκρατικής πολιτείας του Βαλκανικού χώρου.

1. Διαφωτιστής θεωρείται για τα βιβλία, που έγραψε και τύπωσε. Συγκεκριμένα ο Ρήγας κάνει την εμφάνισή του στα ελληνικά γράμματα το 1790 με τα πρώτα δύο βιβλία του. Το «*Σχολείον των ντελικάτων εραστών*» θεωρείται ως το πρώτο βιβλίο από το νέο είδος λογο-

4. Βλ. Λεάνδρου Βρανούση, «Άγνωστα νεανικά χειρόγραφα του Ρήγα», *Υπέρεια*, τόμ. 2, Πρακτικά Β' Συνεδρίου «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας», (Βελεστίνο 1992), Αθήνα 1994, σελ. 563-576.

5. Στο «*Νέος Ανάχαρις*», 1797, σελ. 295, σε υποσημείωση γράφει ότι το 1788 βρισκόταν στο «*Γιόργιοβο*» της Βλαχίας.

6. «Η Ρωσία και η Τουρκία ήταν σε πόλεμο από το 1768. Η Ρωσίδα αυτοκράτειρα Αικατερίνη η Μεγάλη είχε μεταφέρει επίτηδες τον πόλεμο στο Αιγαίο το 1770 στέλλοντας τους αδελφούς Ορλώφ να προκαλέσουν εξέγερση των Ελλήνων. Η επανάσταση καταστάληκε βάνανσα από τον σουλτάνο Αβδούλ Χαμίτ, ο οποίος έπειτα διέταξε την εξολόθρευση του ελληνικού πληθυσμού». W. C. Woodhouse, *Ρήγας Βελεστινλής, ο πρωτομάρτυρας της Ελληνικής Επανάστασης*, ελληνική μετάφραση, 1997, σελ. 24

7. Ο Ρήγας αναφέρει «τον ενεστώτα πόλεμον των τριών Ιμπεριών» στην αφιέρωσή του βιβλίου του «*Φυσικής απάνθισμα*», Βιέννη 1790, σελ. γ'.

ancient authors, as it can be testified by his hand-written, a book that can be found at the Greek National Library⁴. When he was about twenty years old, Rhigas left Velestino and went to Constantinople where he studied foreign languages and enriched his knowledge near the Phanariotes. Later on he was established in Vlachia⁵, a place with a relative degree of freedom, neighboring Europe.

An important role to the sculpturing thoughts of Rhigas and to the conception of his specific revolutionary plan, apart from his studies, were the important events of his time: the Orlov⁶ (1770), the war of the «The three Empires»⁷ (1787-1792) amongst Russia, Austria and the Ottoman Empire, and the new civic situation after the French Revolution. However, the compound aspects of his personality can be revealed after the explicit study of his works and his revolutionary plan. Through this, it is concluded that Rhigas Veletinlis is one of the most important personalities of Modern Greece as well as of the Balkans: Enlightener, Revolutionary, Martyr, Political Mind, Military Mind, Nation Rebel and Visionary of a democratic state in the Balkans.

1. Enlightener, because of his written and printed books. Specifically, Rhigas makes his appearance to the Greek letters in 1790 with his first two books. The «*School of delicated lovers*», is considered to be the first book of a whole new literature, the novel, first in the

4. See Leandros Vranoussis, «Unknown manuscripts of young Rhigas», *Hypereia*, vol. 2, records of the 2nd conference «Pheres-Velestino-Rhigas» (Velestino 1992), Athens 1994, pp. 563-576.

5. At «*Young Anacharsis*», 1797, pp. 295, at a sub-note he writes that by 1798 he were to «*Girgiovon*» of Vlachia.

6. «Russia and Turkey had been at war since 1768. The Russian Empress, Catherine the Great, had deliberately spread the war into the Aegean in 1770 by sending the Orlov brothers to provoke a Greek rising. The rebellion was brutally crushed by the Sultan, Abdul Hamid, who then ordered the extermination of the Greek population», W. C. Woodhouse, *Rhigas Veletinlis. The proto-martyr of the Greek Revolution*, 1995, p. 8.

7. Rhigas refers «the present war of the three empires» in the dedication of his book «*Anthology of Physics*», Vienna, 1790, p. γ´.

τεχνικού έργου, του μυθιστορήματος, στον ελληνικό χώρο. Στο βιβλίο αυτό από πολύ νωρίς δείχνεται η πρωτοπόρα πολιτικοκοινωνική του σκέψη, διότι εναντιώνεται στους τίτλους ευγενείας, που τότε συνειθίζονταν. Με έμφαση παρατηρεί:

«Η αληθινή ευγένεια είναι φυτεμένη εις το υποκείμενον του ανθρώπου και όχι εις τους ματαίους τίτλους των προπατόρων (καθώς μεγαλυνχούν μερικοί και υπεραιρόνται, ωσάν να εκατέβηκαν από τα σύννεφα με το ξιμπίλι) και άν τους παρατηρήσει κανείς, τους ευρίσκει ή τρελλούς ή μωρούς»⁸.

Την ίδια χρονιά επίσης τύπωσε το βιβλίο «Φυσικής απάνθισμα»⁹, όπου στον πρόλογό του δίδει ένα ακόμη δίδαγμα πως πρέπει να αποφεύγουμε την μεμψιμοιρία και να δουλεύουμε για την μόρφωση του λαού. Παρατηρεί χαρακτηριστικά:

«Δεν ευχαριστήθην μόνον απλώς να θρηνήσω την κατάστασιν του γένους μου, αλλά και συνδρομήν να επιφέρω επάσχισα όσον το επ' εμέ, απανθίζοντας από τε της Γερμανικής και Γαλλικής γλώσσης τα ουσσιωδέστερα της Φυσικής ιστορίας, τα οποία δια να γένουν πλέον εύληπτα, συνένονται κατ' ερωταπόκρισιν διδασκάλου και μαθητού, έως εις ένα μέρος».

Ο Ρήγας γράφει τη Φυσική του σε «απλούν ύφος»¹⁰ για να είναι κατανοητή από τον λαό και να καταπολεμήσει έτσι τις προλήψεις και δεισιδαιμονίες. Μεταφέρει, όπως έχουμε αποδείξει με τις έρευνές μας¹¹, στις σελίδες της Φυσικής του την επιστημονική γνώση της γαλλικής Εγκυκλοπαιδείας, (1751-1776), των Diderot και D' Alambert.

8. Ρήγα Βελεστινλή, *Σχολείον των ντελικάτων εραστών*, Βιέννη 1790, επανέκδοση Αθήνα 1971, επιμ. Π. Πίστας, σελ. 186. Πρβλ. Αντώνη Χουρδάκη, *Παιδαγωγία και διαφωτισμός στο «Σχολείον των ντελικάτων εραστών» του Ρήγα Βελεστινλή*, Τυπωθήτω, Αθήνα 1999.

9. Βλ. Ρήγα Βελεστινλή, *Φυσικής απάνθισμα*, Βιέννη 1790, φωτομηχανική επανέκδοση με την προσθήκη ευρετηρίου (επιμ. Δημ. Καραμπερόπουλου), από την Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστινίου-Ρήγα, Αθήνα 1991 και τρίτη επανέκδοση Αθήνα 2000.

10. Το «απλούν ύφος» της φυσικής του Ρήγα ακολούθησαν στη συνέχεια και οι φυσικές του Κων. Κούμα, Κων. Βαρδαλάχου και Δημ. Δαρβάρεως (1812).

11. Βλ. την ολοκληρωμένη μελέτη μας, Δημητρίου Καραμπερόπουλου, «Η Γαλλική "Encyclopédie" ένα πρότυπο του έργου του Ρήγα "Φυσικής απάνθισμα"», *Ο Ερασιστής*, τόμ. 21, 1997, σελ. 95-128.

Greek territory. Indeed early in this book, one can see his pioneered civic and social thoughts, because of his resistance to nobility titles, of his time. He observes with emphasis:

«True nobility exists in the human being and not in the vain titles of his forefathers (as some people take pride in their titles as if they have come down from the clouds). And when one observes them he will consider them either crazy or foolish»⁸.

During the same year, also he printed in Greek his book «Anthology of Physics»⁹, where in the introduction he wants to teach, us how to avoid self-pity and to work for the education of the people. He explicitly notes:

«I was not pleased to mourn the situation of my nation, but I struggled to assist with all my efforts, by translating from the German and French language the most important aspects of Natural history, and in order to make them easily understood I partly used the method of question and answer as a teacher and student would.»

Rhigas writes his physics in a «simple style»¹⁰ in order to be understood by people and fight against superstition. He conveys, as we have proved through our research¹¹, in the pages of his Physics the scientific knowledge of the French Encyclopedia (1751-1776) by Diderot and D' Alembert. Moreover, he managed to render, the

8. Rhigas Velestenlis, *School of delicate lovers*, Vienna, 1790, re-edition Athens 1971, by P. Pistas, p. 186, A. Hourdakakis, *Pedagogia and Enlightenment in the «School of delicate lovers» by Rhigas Velestinlis*, published, Athens 1999.

9. See Rhigas Velestinlis «*Anthology of Physics*», Vienna 1790, photo-mechanic re-edition with the addition of index by Dim. Karaberopoulos of the Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas, Athens 1991 and 3rd re-edition Athens 2000.

10. The «simple style» of Rhiga's Physics was followed by Kon. Koumas, Kon. Vardalachos and Dim. Darvaris at their physics in 1812.

11. See our studies, Dim. Karaberopoulos, «Le Florilège de Physique de Rhigas Vélestinlis et l' Encyclopédie. Première identification d' un modèle» Bulletin de Liaison N° 12 (Centre d' Etudes Balkaniques Inalco, Paris-Décembre 1994, p. 129-139, and «The French Encyclopedia a prototype of Rhigas "*Anthology of Physics*", *The Eranistis*, vol. 21, 1997, pp. 95-128.

Κατόρθωσε μάλιστα τα επιστημονικά κείμενα να τα αποδίδει στα απλά ελληνικά με θαυμάσια ρέουσα γλώσσα και με γλαφυρότητα. Στον πρόλογό του τονίζει ακόμη ότι στόχος του ήταν να καταλάβουν όλοι αυτά που γράφει και όχι να κάνει επίδειξη γνώσεων για μια μικρή μειοψηφία μορφωμένων, οι οποίοι έγραφαν σε δυσκολονόητο αρχαϊκό ιδίωμα. Χαρακτηριστικά σημειώνει:

«Όθεν αφορώντας ο σκοπός μου εις το να ωφελήσω το γένος μου, και όχι πρὸς επίδειξιν να επισωρεύσω λέξεις εις αυτό μου το απάνθισμα, έπρεπε να το εκθέσω με σαφήνειαν όσον το δυνατόν, οπού να το καταλάβουν όλοι, και να αποκτήσουν μίαν παραμικράν ιδέαν της ακαταλήπτου φυσικής».

Στόχος του τελικός ήταν «να αναλάβη το πεπτωκός Ελληνικόν γένος», να φθάσει στην πρότερή του θέση στην παιδεία και στη μόρφωση.

Με την Φυσική του Ρήγα, όπως έχουμε δείξει σε σχετική μελέτη μας¹², μεταφέρεται για πρώτη φορά σε ελληνικό βιβλίο η επιστημονική γνώση της κυκλοφορίας του αίματος. Ας σημειωθεί ακόμη ότι ο Ρήγας συμβάλλει και στον πλουτισμό της ελληνικής γλώσσας καταχωρίζοντας λέξεις και νέους όρους, οι οποίοι έκτοτε καθιερώνονται στο ελληνικό λεξιλόγιο, όπως «ανεμόμετρον», «ηλεκτροόμετρον», «μαγνητισμός», «πνευμονική αρτηρία», «πνευμονική φλέβα», «αισθαντικός», «ωθηστικός», «οριζοντικός»¹³.

Ο Ρήγας τη σημαντική χρονιά, που αρχίζει να εφαρμόζει το επαναστατικό του σχέδιο, το 1797, μεταφράζει και τυπώνει δύο θεατρικά έργα, γνωρίζοντας τον παιδευτικό ρόλο του θεάτρου στην πνευματική ανάπτυξη των Ελλήνων. Γι' αυτό εξ άλλου παραθέτει και την εικόνα του αρχαίου θεάτρου στην Χάρτα της Ελλάδος, στο έβδομο

12. Βλ. Δημ. Καραμπερόπουλου, «Ιατρικές γνώσεις του Ρήγα Βελεστινλή στο έργο του “Φυσικής Απάνθισμα”», *Υπέρεια*, τόμ. 1, Πρακτικά Α΄ Συνεδρίου «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας» (Βελεστίνο 1986), Αθήνα 1990, σελ. 457-499.

13. Βλ. Δημ. Καραμπερόπουλου, «Η Γαλλική...», ό. π., σελ. 127. Θα πρέπει κάποτε να συνταχθεί το «Λεξιλόγιο» του Ρήγα, για να παρουσιασθεί ο γλωσσικός πλούτος στα έργα του καθώς και ο αριθμός των νέων λέξεων, που εισάγονται στην ελληνική γλώσσα. Για το «Φυσικής απάνθισμα», που επανεκδίδεται από την Βουλή των Ελλήνων, ετοιμάζεται σχετική μελέτη από τον επ. Καθηγητή Κώστα Πέτσιο.

scientific writings into common Greek in a fluent and polished language. In his introduction, he also emphasizes that his target was for everybody to understand his writings and not to exhibit his knowledge for the sake of a small minority of educated people, who wrote in an archaic dialect, difficult to understand. He explicitly notes:

«Since my purpose is, for my nation to benefit, my nation and not to fill my book with words for the sake of exhibition, I had to express myself as precisely as possible, in order for everybody to understand and acquire some knowledge of the incomprehensible physics».

His final aim was to «redeem the fallen Greek nation», in order to regain its previous status in literature and education.

With Rhigas' Physics, as we have already proven, in a previous study¹², for the first time the scientific knowledge of blood circulation is transferred into a Greek book. It should also be mentioned that Rhigas contributed to the richness of the Greek language, by inserting new words and terms, and which have since been established into the Greek vocabulary, such as; «wind-gauge», «electric-gauge», «magnetism», «pneumonic artery», «pneumonic vein», «sensitive», «thrusting» «horizontal»¹³.

1797 was the year of great importance as Rhigas started applying his revolutionary plan. He translated and published two theatrical works since he was in the belief that the educational role of the theatre would be essential to the spiritual maturity of the Greeks. For that reason he lined up in the 7th page of the Carta of Greece the

12. See Dim. Karaberopoulos, «Medical knowledge of Rhigas Velestinlis at his work «Anthology of Physics»», *Hypereia*, vol. 1, Proceedings of the 1st conference «Pheres-Velestino-Rhigas», (1986), Athens 1990, pp. 457-499.

13. See Dim. Karaberopoulos, «The French ...», p. 127. At some time the vocabulary of Rhigas must be drawn up, in order to present the richness of the language in his work as well as, the number of new words, he introduced to the Greek language. About «Anthology of Physics», which is re-edited by the Greek Parliament, a new study is being prepared by Costas Petsios.

φύλλο της. Στα «Ολύμπια»¹⁴ του Μεταστάσιο απαριθμεί τα αθλήματα των Ολυμπιακών αγώνων της αρχαιότητας, προσθέτει και τη σημαντική πληροφορία, ότι στην εποχή του μερικά από αυτά τα αθλήματα διατηρούνταν στην Θεσσαλία και σε όλη την Ελλάδα. Προφανώς ο σκοπός του Ρήγα. Ήθελε να συνδέσει το παρόν με το ένδοξο παρελθόν και να δημιουργήσει τα ανάλογα συναισθήματα στους αναγνώστες του, που θα ήταν απαραίτητα στην ενίσχυση της επαναστατικής τους διάθεσης. Μάλιστα βρίσκει ευκαιρία και με τα πιο έντονα τυπογραφικά στοιχεία της εποχής του τονίζει ιδιαίτερα τέσσερες φορές τη λέξη «Ελευθερία», φορτίζοντάς την με νόημα επαναστατικό. Επίσης στην αρχή του δευτέρου θεατρικού έργου «*Βοσκοπούλα των Άλπεων*» του L. F. Marmontel, (1723-1799), με έμφαση υπογραμμίζει τη ρήση «*Ο ιερός της πατρίδος έρως εμφωλεύει εις την καρδίαν και η καρδιά δεν γηράσκει ποτέ*», θέλοντας έτσι να τονίσει την προς την πατρίδα αφοσίωση των Ελλήνων.

2. Επαναστάτης. Ο Ρήγας, ως πραγματικός ηγέτης και επαναστάτης, έδωσε προτεραιότητα στην ψυχική προετοιμασία των σκλαβωμένων, ώστε να πάρουν τα όπλα και να επαναστατήσουν κατά της Οθωμανικής τυραννίας. Ήθελε πρώτα να εξυψώσει το ηθικό τους και μετά να τους ωθήσει στον αγώνα της επανάστασης, όπου θα χρειάζοταν και τη ζωή τους ακόμη να θυσιάσουν. Προσπάθησε να δείξει στους συμπατριώτες του τη μεγάλη κληρονομιά, που είχαν από τους αρχαίους Έλληνες, το μεγαλείο των ελληνικών πόλεων, την οικονομική και πολιτική τους δύναμη και την ανδρεία των προπατόρων τους.

Όπως διαπιστώνεται από τα έργα του και τα ανακριτικά έγγραφα, ο Ρήγας χρησιμοποιεί τα δύο σημαντικά **μέσα της επικοινωνίας: την εικόνα και την μουσική**. Με τα μέσα αυτά θα ήταν σε θέση να μεταβιβάσει στους σκλαβωμένους τα μηνύματα που ήθελε, για να έχει τα καλλίτερα αποτελέσματα κατά την πραγματοποίηση του επαναστατικού του σχεδίου. Συγκεκριμένα χρησιμοποίησε:

Α) Για εποπτικό υλικό την εικόνα του *Μεγάλου Αλεξάνδρου*, τον

14. Βλ. Ρήγα Βελεστινλή, *Ηθικός Τρίπους*, Βιέννη 1797, «Προλεγόμενα», σελ. 3-4, φωτομηχανική επανέκδοση με την προσθήκη ευρετηρίου, επιμ. Δημ. Καραμπερόπουλου, από την Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, Αθήνα 2001.

picture of the ancient theatre. In Metastasio's «Olympia»¹⁴ he numbers the sports of the Olympic games during antiquity, and in addition he gives important information, that during his time some of these sports were still preserved in Thessaly as well as in all of Greece. Rhigas' purpose was obvious: He wanted to connect the glorious past with the present and to create proportional sentiments to his readers, very important to the growth of their revolutionary disposition. Indeed he finds the opportunity to use the boldest printing characters of his time to specifically underline the word «Freedom» four times, giving it an obvious revolutionary meaning. Also, at the same time, at the beginning of his second theatrical work, «The shepherdess of the Alps», by L. F. Marmontel, (1723-1799), he underlines with emphasis as the saying; «*The holy love for our land rests in the heart, and the heart never grows old*», he wanted to stress the dedication of the Greeks to their land.

2. The Revolutionary. Being a true leader and rebel, Rhigas gave priority to the psychological preparation of the enslaved Greeks, in order to undertake weapons and rebel against the Ottoman tyranny. Firstly, he wanted to raise their moral, and then, give them the urge to start a rebel war, where even their life would be sacrificed. He also tried to make his compatriots aware of the great legacy, which they had from the ancient Greeks, the magnitude of the Greek cities, the bravery, the economical, and political power of their forefathers.

As it is ascertained through his works and the interrogative documents, Rhigas used two of the most important **means of communication: the picture and music**. Through these means he could pass on to the slaves the messages he wished, in order to have the best results for the accomplishment of his revolutionary plan. In particular he used:

A) As supervisory material, the picture of *Alexander the Great*, the

14. See Rhigas Velestinlis, *Moral tripod*, Vienna 1797, «Preface», pp. 3-4, photomechanic re-edition with the addition of index by Dim. Karaberopoulos of the Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas, Athens 2001.

τόμο *Νέος Ανάχαρσις* και τη *Χάρτα* της Ελλάδος.

Β) Για μουσική, για τραγούδι τον Θούριο και τον Ύμνο Πατριωτικό.

Για την επαναστατική μέθοδο και τακτική, που ο Ρήγας εφήρμοσε, αποκαλυπτικά είναι τα όσα γράφει ο υπουργός Αστυνομίας της Αυστρίας Pergen:

«Ως προπαρασκευαστικόν μέσον προς τον σκοπόν τούτον (δηλ. τον στρατιωτικό και επαναστατικό) συνέταξε και διέδωσεν ο Ρήγας σφόδρα επαναστατικόν τραγούδι, τον Θούριον ύμνον, ητοίμασε χάρτας της Ελλάδος και των γειτονικών χωρών, εκ των οποίων εἰς ἀπετελείτο ἀπὸ 12 φύλλα. Ετύπωσε δε μέγα αριθμὸν ἀντιτύπων, μετέφρασεν ἐλληνιστὶ το τέταρτον μέρος του βιβλίου *Ανάχαρσις* με πολιτικές σημειώσεις και τον *Ηθικὸν Τρίπουν*. Εξέδωκεν εικόνas του Μεγάλου Αλεξάνδρου, με παρατηρήσεις περὶ της ἀνδρείας του... με την πρόθεσιν να κάμῃ εἰς τους Ἕλληνας την ἀντίθεσιν μεταξύ της παλαιάς και της σημερινῆς καταστάσεως»¹⁵.

Ο Ρήγας, εφαρμόζοντας το συγκεκριμένο επαναστατικό του σχέδιο, τυπώνει το 1797 σε ένα φύλλο διαστάσεων 44.7 εκ.Χ 29 εκ. την εικόνα του **Μεγάλου Αλεξάνδρου**¹⁶, που πλαισιώνεται από τις μορφές των τεσσάρων στρατηγών του, του Αντίγονου, του Σέλευκου, του Κάσσανδρου και του Πτολεμαίου. Επίσης και από τέσσερες παραστάσεις, όπως τις μνημονεύει, από τα κατορθώματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου: «1. την θριαμβευτικὴν εἰσόδὸν του εἰς την Βαβυλώνα, 2. Την φυγὴν των Περσῶν εἰς τον Γρανικὸν ποταμὸν, 3. Την ἥτταν του Δαρείου και 4. Την φαμίλιάν του νικημένου τούτου βασιλέως εἰς τους πόδας του Αλεξάνδρου». Μάλιστα, ο Ρήγας υπογραμμίζει ότι ο Μ.

15. Βλ. Κων. Αμάντου, *Ανέκδοτα έγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλή*, Αθήνα 1930, φωτομηχανική έκδοση ἀπὸ την Επιστημονικὴν Εταιρείαν Μελέτης Φερών-Βελεστινίου-Ρήγα, με την προσθήκην ευρετηρίου (επιμ. Δημ. Καραμπερόπουλου), Αθήνα 1997, σελ. 179-181.

16. Βλ. Μαρία Μαντουβάλου, *Ο Ρήγας στα βήματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου*, έκδ. Επιστημονικῆς Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστινίου-Ρήγα, Αθήνα 1996. Η Ιστορικὴ Εθνολογικὴ Εταιρεία της Ελλάδος, Αθήνα 1998, ἀνατύπωσε στο ἴδιο μέγεθος την εικόνα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ἀπὸ την πρωτότυπο έκδοση του Ρήγα, Βιέννη 1797, ἐνὼ ετοιμάζεται ἐπανεκδόση της ἀπὸ την Επιστημονικὴν Εταιρείαν Μελέτης Φερών-Βελεστινίου-Ρήγα.

book *Young Anacharsis* and the *Carta of Greece*.

B) For music, the song *Thourios*, and the *Patriotic Hymn*.

For the revolutionary method and tactics which Rhigas used, revealing is the information from the report of Pergen, the Austrian minister of Police:

«As a preparatory means towards this purpose, (the military and the revolutionary), Rhigas created and propagated an ultra revolutionary song, Thourios, he prepared cartas, (maps) of Greece and the bordering regions, of about 12 sheets. He also printed a great number of copies. He translated into Greek one fourth of the book Anacharsis with political notes and the Moral Tripod. He also published pictures of Alexander the Great, with observations about his bravery.... his aim was to demonstrate to the Greeks the contradiction between their past and their present situation»¹⁵.

By implementing the specific revolutionary plan, in 1797 Rhigas prints a sheet (44.7cm x 29cm), with the picture of **Alexander the Great**¹⁶, surrounded by pictures of his four generals, Antigonos, Seleucos, Kassandros and Ptolemy. Also, at the same time four pictures with the achievements of Alexander the Great were included: «1. The triumphal entrance to Babylon, 2. The flee of the Persians from Granicos river, 3. The defeat of Darius and, 4. The family of the defeated King at Alexander's' feet». Also, Rhigas underlines that Alexander the Great «destroyed the empire of the Persians in Asia and Africa».The

15. See K. Amantos, *Unpublished scripts about Rhigas Velestinlis*, Athens 1930, and photo-mechanic edition by the Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas, with the addition of index (Dim Karaberopoulos), Athens 1997, and pp. 179-181.

16. See Maria Mantouvalou, *Rhigas at the steps of Alexander the Great*, published by the Scientific Society of Studies Pheres-Velenstino-Rhigas, Athens 1996. The Historical Ethnological Society of Greece, Athens 1998, re-publish the picture of Alexander the Great, from the original edition of Rhigas, Vienna 1797, a new edition is being prepared by the Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas.

Αλέξανδρος «εχάλασε την αυτοκρατορίαν των Περσών εις την Ασίαν και Αφρικήν». Τα κείμενα της έκδοσης αυτής είναι στα ελληνικά και γαλλικά, ίσως για να διαβασθούν και από τους ξένους, τους φιλέλληνες, που γνώριζαν γαλλικά¹⁷.

Ακόμη ο Ρήγας, για να εξάρει την ανδρεία των Μακεδόνων και να εμπυχώσει τους σκλαβωμένους, στον Ύμνο Πατριωτικό απευθύνεται στον Μέγα Αλέξανδρο:

*Αλέξανδρε, τώρα να βγής
από τον τάφον και να ιδής
των Μακεδόνων πάλιν
ανδρείαν την μεγάλην,
πώς τους εχθρούς νικούνε,
με χαρά στη φωτιά» (στροφή 33).*

Ωστόσο αξίζει να τονισθεί ότι σε μια εποχή θριάμβου του Ναπολέοντα Βοναπάρτη, ο οποίος είχε καταλύσει και την Βενετική αυτοκρατορία και όλοι τον υμνούσαν ως ελευθερωτή, ο Ρήγας δεν έγραψε υπέρ αυτού ούτε μια λέξη, ούτε ένα στίχο, όπως συνήθιζαν άλλοι Έλληνες¹⁸. Αντίθετα αυτήν την εποχή τύπωνε την εικόνα του Μεγάλου Αλεξάνδρου τονίζοντας την ανδρεία του και προσφέροντάς τον ως πρότυπο στους Έλληνες, για την πορεία της ελευθερώσεώς τους, πως μόνοι τους θα την αποκτήσουν, χωρίς να προσβλέπουν στον ξένων τη βοήθεια.

Μετέφρασε επίσης το μεγαλύτερο μέρος από τον τέταρτο τόμο **Νέος Ανάχαρσις**, έργο του Γάλλου συγγραφέως J. J. Barthélemy, (1716-1795), και το εξέδωσε το 1797. Την έκδοση εμπλούτισε με πολλές υποσημειώσεις και παρατηρήσεις, όπου τονίζει στους Έλληνες την αρχαία δόξα και τη σημαντική καταγωγή τους. Αξίζει να αναφερθεί πώς έκριναν οι ανακριτικές αρχές της Αυστρίας την αξία της ελληνικής αυτής έκδοσης, η οποία τόνιζε το πνεύμα της ελευθερίας

17. Πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι είναι το μόνο έργο, όπου ο Ρήγας γράφει και σε άλλη γλώσσα εκτός από την ελληνική.

18. Βλ. Αδαμαντίου Κοραή, *Ασμα Πολεμιστήριον*, 1800, σελ. 11, φωτοαντύπωση του Κέντρου Νεοελληνικών Ερευνών / Ε.Ι.Ε, Αθήνα 1983. Επίσης Χριστοφόρου Περραιβού, *Ύμνος εγκωμιαστικός παρ' όλης της Γραικίας προς τον αρχιστράτηγον Μπωναπάρτε*, Κέρκυρα 1798, φωτοαντύπωση του Κέντρου Ερευνών του Μεσαιωνικού και Νέου Ελληνισμού της Ακαδημίας Αθηνών, Αθήνα 1998.

texts of this edition are in Greek and French so as to be read by foreigners and Philhellenes who spoke Greek or French¹⁷.

Furthermore, in order to praise the bravery of the Macedonians and encourage the enslaved, Rhigas addresses in the *Patriotic Hymn* to Alexander the Great:

*Alexander, step out from
your grave and once again
see the Macedonians,
how brave they are,
how they defeat their enemies,
with bravery in the fire», (stanza 33).*

Meanwhile it is worth mentioning that in the time of Napoleon Bonaparte's triumph (who had already destroyed the Empire of Venice, and when everyone praised him as liberator), Rhigas did not even write a word, not a verse, as other Greeks did¹⁸. On the contrary, during that time he was publishing the picture of Alexander the Great emphasizing his bravery and offered him as an idol to the Greeks, so as to prove to them that in order to gain their freedom they must not expect help from foreigners.

He also translated the longest part of the fourth volume *Young Anacharsis*, a work of the French author J. J Barthélemy, (1716-1795), and published it in 1797. The publication was enhanced with many subnotes and observations, where he tries to underline the ancient glory of the Greeks and their important descent. It is worth mentioning the way the interrogative authorities of Austria judged

17. It must be mentioned that it is the only work of Rhigas written in a foreign language except Greek.

18. See Adamantios Korais, *War song*, (*Άσμα Πολεμιστήριον*), 1800, pp. 11, photo-edition of the Center of Modern Greek Research /E.I.E, Athens 1983. Also, Christophoros Perrhairos, *A praised hymn from all Greece to the chief-general Bonaparte*, Corfu 1798, photo-edition by the Center of Research of Medieval and Modern Greece, by the Academy of Athens, Athens 1998.

των Ελλήνων. Έγραφε στις 29 Δεκεμβρίου 1797 ο υπουργός Αστυνομίας Pergen στον αυτοκράτορά του Φραγκίσκο: «Ο Νέος Ανάχαρσις εμφανίετο όλως διόλου κατάλληλος να δείξη εις το ελληνικόν έθνος, ποίον μέγεθος κατείχε άλλοτε η πατρίς του». Και ο υπουργός χαρακτηριστικά συνεχίζει για την σημασία του βιβλίου, που διάλεξε ο Ρήγας για την αφύπνιση των σκλαβωμένων, γι' αυτό και απαγόρευσε μόνο την ελληνική μετάφραση και όχι τις εκδόσεις του βιβλίου στη γαλλική και γερμανική γλώσσα: «Αν και το βιβλίον ταξείδια του Αναχάρσιδος εις την γαλλικήν και εις την γερμανικήν μετάφρασιν δεν είναι απηγορευμένον, εν τούτοις άλλως έχει ως προς την ελληνικήν μετάφρασιν, η οποία φαίνεται ότι είναι προωρισμένη μόνον προς τούτο, να εξεγείρη δηλαδή το πνεύμα της ελευθερίας εις τους Έλληνας. Δια τούτο έδωκα εντολήν εις την Αστυνομίαν να κατάσχουν όλα τα ήδη τυπωμένα ή ακόμη τυπούμενα μέρη του βιβλίου τούτου»¹⁹.

Ο Ρήγας καταφέρθηκε πρώτος στις κακοήθειες του Γερμανού φιλοσόφου Corneille de Pauw, (1739-1799), ο οποίος στην «Ιστορία της Ελλάδος» (*Recherches philosophiques sur les Grecs*, Βερολίνο 1788) γράφει εναντίον των Ελλήνων της εποχής του Ρήγα και εναντιώνεται στην ωραιότητα των Τεμπών, αν και δεν είχε επισκεφθεί την Ελλάδα. Χαρακτηριστικά σημειώνει ο Ρήγας ότι «Ο κυρ Πάβ πρέπει να έβγη απο το βόρειον φροντιστήριον του, να γίνη αντόπτης της τοποθεσίας εκείνης των Τεμπών και τότε πειθόμενος θέλει ομολογήσει, ως ο Τότ, την υπεροχήν των από κάθε άλλην. Ει δε και απιστή τους αντόπτας και λογομαχή ισχυρογνωμών, είνε άδικος»²⁰.

Ένα τρίτο σημαντικό μέσο για την προώθηση των σκοπών του ήταν ο σχεδιασμός και η έκδοση της **Χάρτας της Ελλάδος**²¹. Αποτελείται από δώδεκα φύλλα, τα οποία, αν συνενωθούν στην αρμόζουσα θέση, σχηματίζουν ένα μεγάλο χάρτη της Ελλάδος και

19. Βλ. Κων. Αμάντου, *Ανέκδοτα έγγραφα...*, ό. π., σελ. 33-35.

20. Ρήγα Βελεστινλή, *Νέος Ανάχαρσις*, τόμος τέταρτος, Βιέννη 1797, υποσημείωση σελ. 149-151.

21. Σχετικά βλ. Γεωργίου Λαΐου, «Οι Χάρτες του Ρήγα. Έρευνα επί των πηγών», *Δελτίον της Ιστορικής Εθνολογικής Εταιρείας της Ελλάδος*, τόμ. 14, 1960, σελ. 231-312, και σε ανάπτυο. Δημ. Καραμπερόπουλου, «Η Χάρτα της Ελλάδος του Ρήγα. Τα πρότυπά της και νέα στοιχεία», στο *Η Χάρτα του Ρήγα*, επανέκδοση της Χάρτας από την Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα (επιμ. Δημ. Καραμπερόπουλου) με την υποστήριξη της Ακαδημίας Αθηνών, Αθήνα 1998, σελ. 13-90.

the value of this Greek edition, an edition that points out the spirit of freedom of the Greeks. The Minister of Police Pergen wrote to the Emperor Francisco, in December 29, 1797: «*Young Anacharsis seems to be the most appropriate means to clarify to the Greek nation the past importance of Greece*». The minister explicitly continues with the importance of the book that Rhigas chose, in order to awake the slaves. For that reason he banned only the Greek translation, and not the editions in French and German: «*Although the book «Anacharsis' travels» may not be suspended in the French and German translation, things are different for the Greek translation, which it seems to be destined only for one purpose, to rise the spirit of freedom in the Greeks. For that reason I ordered the police to confiscate the already printed or in press volumes of this book*»¹⁹.

Rhigas was the first one to write against the malevolence of the German philosopher Corneille de Pauw, (1739-1799), whom in «*History of Greece*», (*Recherches philosophiques sur les Grecs*, Berlin, 1788) writes against the Greeks of Rhigas' time and objected the beauty of Tempi, although he had never visited Greece. Rhigas characteristically notes that «*Mr. Pauw should leave his northern tutorial school, and become an eye-witness of the region of Tempi and then testify, as Tot did, its beauty over every other region. And if he decides not to believe the eye-witnesses, and instead bickers, then he is unfair*»²⁰.

A third important means to promote his aims was the protraction and publication of the **Charta (map) of Greece**²¹. It consists of twelve sheets which if united at the appropriate position, forming one big map of Greece and the Balkan territory, its dimensions being two by two meters. The edition impressed the experts in map-making and the

19. See K. Amantos *Unpublished scripts...* pp. 33-35.

20. Rhigas Velestinlis, *Young Anacharsis*, vol. 4, Vienna 1797, sub note pp. 149-151.

21. See George Laios, «The maps of Rhigas. Study of the original sources», *Bulletin of the Ethnological Historical Society of Greece*, vol. 14, 1960, pp. 231-312, and offprint. Dim. Karaberopoulos, «The map of Greece by Rhigas. The original new evidence», to the *Map of Rhigas*, re-edition of the map by the Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas, (ed. Dim. Karaberopoulos) with the support of the Academy of Athens, Athens 1998, pp. 13-90.

του Βαλκανικού χώρου, διαστάσεων περίπου δύο επί δύο μέτρων. Η έκδοσή της εντυπωσίασε τους ειδικούς χαρτογράφους και τους μορφωμένους Έλληνες. Μάλιστα όπως και ο υπουργός της Αστυνομίας Pergen έγραφε προς τον αυτοκράτορα της Αυστρίας, ο Ρήγας με τη Χάρτα του ήθελε να προπαρασκευάσει το επαναστατικό του σχέδιο και να παραστήσει «το μεγαλείον της Ελλάδος»²². Την εμπλούτισε με τοπογραφικά διαγράμματα σημαντικών ιστορικών τόπων και γεγονότων της αρχαιότητας: της Ολυμπίας, της Σπάρτης, της Σαλαμίνος, των Αθηνών, των Δελφών, των Πλαταιών, των Θερμοπυλών. Αλλά όμως καταχωρίζει και το τοπογραφικό διάγραμμα της γενέτειράς του, του Βελεστίνου²³, όπου καταγράφει τις αρχαιότητες που, είχε δει και ψηλαφίσει στα νεανικά του χρόνια, προσφέροντας ωστόσο και ένα μήνυμα, πως ο καθένας θα πρέπει να αναδεικνύει τα ιστορικά στοιχεία του τόπου του²⁴.

Ο Ρήγας άρχισε την έκδοση της Χάρτας του με την *Επιπεδογραφία της Κωνσταντινουπόλεως*, Βιέννη 1796, που αποτελεί το πρώτο φύλλο της, παραθέτοντας και έξι νομίσματα της. Τα τρία είναι της αρχαίας και τα τρία της βυζαντινής εποχής, θέλοντας ίσως έτσι να δείξει τη συνέχεια του Ελληνισμού. Όμως ενδιαφέρον

22. Βλ. Κων. Αμάντου, *Ανέκδοτα έγγραφα...*, ό. π. σελ. 33. Παρατηρούμε ότι ο Ρήγας κατόρθωσε να παραπλανήσει την αυστριακή αστυνομία και να λάβει για έξι μήνες την άδεια εκτυπώσεως των δώδεκα φύλλων της Χάρτας του, συγκαλύπτοντας τον πραγματικό σκοπό της έκδοσης, που ήταν η έκδοση ενός πολιτικού χάρτη του κράτους του διαιρεμένο σε επαρχίες και τοπαρχίες, απαραίτητο εργαλείο για τις εκλογές που ετοίμαζε μετά την επικράτηση της επανάστασής του.

23. Βλ. Ευαγ. Κακαβογιάννη, «Η “Επιπεδογραφία της Φεράς” του Ρήγα Βελεστινλή από άποψη αρχαιολογική», *Υπέρεια*, τόμ. 1, Πρακτικά Α΄ Συνεδρίου «Φεραί-Βελεστίνο-Ρήγας», (Βελεστίνο 1986), Αθήνα 1990, σελ. 423-449. Μάλιστα υποστηρίζεται από τον συγγραφέα ότι ο Ρήγας θα πρέπει να θεωρείται ως ο πρώτος αρχαιολόγος του Νεώτερου Ελληνισμού.

24. Ίσως για την καταγραφή των ιστορικών στοιχείων της γενέτειράς του, ο Ρήγας να ακολούθησε τις οδηγίες των συμπατριωτών του Δαν. Φιλίππιδη και Γρηγ. Κωνσταντά, οι οποίοι προτείνουν, όπως οι «λογιώτατοι» ακολουθώντας το παράδειγμά τους, γράφουν τα σχετικά με την γενέτειρά τους, έτσι ώστε να αποκτηθεί «μία χωρογραφία του τόπου μας, πράγμα αναγκασιότατο και ωφελιμώτατο εις όλους». Βλ. Δαν. Φιλίππιδη-Γρηγ. Κωνσταντά, *Νεωτερική γεωγραφία*, Βιέννη 1791, επανέκδοση με επιμέλεια Αικ. Κουμαριανού, Αθήνα 1971, σελ. 102-103.

educated Greeks. Indeed, as the Austrian Minister of Police wrote to the Austrian Emperor, Rhigas with his map wanted to prepare his revolutionary plan and to demonstrate «*the magnificence of Greece*»²². He enriched it with topographical diagrams of important historical events and places of antiquity: Olympia, Sparta, Salamis, Delphi, Plataiaes, Thermopylae. He also included the topographical diagram of his birth place Velestino²³, where he records the antiquities he had seen and touched at his prime. At the same time he offered the message that everyone should show the historical evidence of his land²⁴.

Rhigas started the edition of his Carta with a *Ground plan of Constantinople*, (Vienna, 1796), which is the first sheet of his Map along with six coins of the city on the first page of his map. The first 3 coins are of the ancient and the other 3 of the Byzantine era. But the interesting aspect is the picture of the sleeping lion, having the symbols of Sultans authority at his back and Hercules' bat lying

22. See K. Amantos, *Unpublished scripts* pp. 33. We observe that Rhigas managed to mislead the Austrian police and to receive for six months permission to print twelve sheets of his map, he covered the real purpose of his edition, the publication of a political map of his state, divided in regions and toparchies, important tool for the elections he prepared after the domination of his revolution.

23. See Evang. Kakavogiannis, «“The ground plan of Pheres” by Rhigas Velestinlis from the archeological point of view», *Hyperieia*, vol. 1, Proceedings of the 1st Conference «Pheres-Velestino-Rhigas», (Velestino 1986), Athens 1990, pp. 423-449. Indeed it is argued by the author that Rhigas must be considered as the first archaeologist of modern Greece.

24. Rhigas in order to record the historical evidence of his birth place, he probably followed the instructions of his countrymen Dan. Filippides and Greg. Konstantas, they proposed as the «*scholars*», following their example, to write about their home town, in order to gain a , «*topographical plan of our land, a very important and useful matter to all of us*». See Dan. Filippides –Greg. Konstantas, *Modern geography*, Vienna 1791, re-edition with the assiduity of Aik. Koumarianou, Athens 1971, pp. 102-103.

παρουσιάζει η παράσταση του κοιμισμένου λιονταριού, όπου στη ράχη του βρίσκονται τα σύμβολα της σουλτανικής εξουσίας, ενώ στα πόδια εναποτίθεται οριζόντια το ρόπαλο του Ηρακλέους. Με τη συμβολική αυτή παράσταση ο Ρήγας προσφέρει μήνυμα αισιοδοξίας στους σκλαβωμένους Έλληνες και τους άλλους λαούς των Βαλκανίων. Θέλει να πεί πως, όταν ξυπνήσουν από την κατάσταση της σκλαβιάς με το επαναστατικό του κήρυγμα και ενθουσιασθούν, θα αρπάξουν τα άρματα-το ρόπαλο, θα συντρίψουν την οθωμανική τυραννία δημιουργώντας στη θέση της τη δημοκρατική πολιτεία, τη Νέα Πολιτική Διοίκηση.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι τό «ρόπαλο του Ηρακλέους» αποτελεί σημαντικό στοιχείο στην επαναστατική σκέψη του Ρήγα, που έχει συμβολική δυναμική ανά τους αιώνες, ενώ αλλάζουν οι αντίπαλες δυνάμεις. Πρώτα ήταν η περσική με τον διπλόν πέλεκυν και μετέπειτα η οθωμανική με την ημισέληνο. Έτσι η Ελληνική δύναμις, που συμβολίζεται με το ρόπαλο, αντιπαλαίει ανά τους αιώνες με τον βαρβαρισμό. Στη Χάρτα του ο Ρήγας παραθέτει το ρόπαλο και τον τσακισμένο πέλεκυν στις ναυμαχίες Σαλαμίνας και Μυκάλης και στις μάχες Μαραθώνος και Γρανικού ποταμού. Ακόμη μνημονεύει το ρόπαλο στα νομίσματα Ζακύνθου, Θηβών, Κωνσταντίας, Μανγγάλιας, Νικοπόλεως, και Φθιώτιδος Θεσσαλίας. Επίσης με το ρόπαλο συμβολίζει, στην αρχή του πάνω περιθωρίου του δεκάτου φύλλου, την ελληνική πνευματική δύναμη καταχωρίζοντας αλφαριθμητικά εκατόν δεκατέσσερα ονόματα μεγάλων ανθρώπων της αρχαιότητας, αρχίζοντας με τον Άδμητο των Φερών, που έζησαν σε διάφορες εποχές από τον ενδέκατο αιώνα π. Χ. μέχρι το πρώτο αιώνα μ. Χ. Θα ήθελε κατ' αυτόν τον τρόπο να δείξει στους σύγχρονούς του Έλληνες την πολύχρονη ιστορική πνευματική διαδρομή των προγόνων τους.

Ο Ρήγας με τις παραστάσεις αυτές στη Χάρτα του προσδίδει διαχρονική σημασία στο ρόπαλο του Ηρακλέους. Με αυτό δεν χαρακτηρίζει μόνο την αρχαία ελληνική δύναμη, αλλά τη σημασία του την εκτείνει και μέχρι την εποχή του. Γι' αυτό εξ άλλου στο Σύνταγμά του θέτει ως σύμβολο στην τρίχρωμη σημαία του κράτους του και το ρόπαλο του Ηρακλέους.

Για τη Χάρτα χαρακτηριστικά είναι τα όσα σημειώνει ο ιστορικός του Ρήγα Λεάνδρος Βρανούσης: «*Μνημείο πραγματικό για την*

horizontally at his feet. With this symbolic representation Rhigas offers a message of optimism to the enslaved Greeks and the other nations of the Balkans. He wants to say that when they wake up from that situation, with his revolutionary preaching, they will be thrilled, take the weapons to devastate the Ottoman tyranny, and create in its position the democratic state, the New Political Administration.

We must emphasize that «*Hercules' bat*» is an important element to Rhigas' revolutionary thought, with symbolic dynamics over the centuries, while the balance of powers change. First there was the Persian power with the double axe and then the Ottoman with the half moon. So, the Greek power is symbolized with the bat, and strangles over the centuries with the barbarians. In his Carta Rhigas collocates both the bat and the axe broken at the sea-battle of Salamis and Mycale and in the battles of Marathon and Grannicos River. He also commemorates the bat on the coins of Zacynthos, Thebes, Constanzas, Mangalias, Nicopolis, and Ftiotis of Thessally. Also, using the bat he symbolizes the Greek spiritual powers, (over the margin of his tenth sheet). Then, he alphabetically records 114 names of great men of antiquity, who lived over several periods, from the 11th century B.C. and up to the 1st century A.D. The first name he mentions was that of Admitus of Pheres, in this way he tried to show to the Greeks the centennial historical spiritual route of their forefathers.

With these representations in his Carta Rhigas gives diachronically importance to Hercules' bat. With that he demonstrates not only the ancient Greek power but he extends its importance to its age. Evidently, in his Constitution he proposes as a symbol the three-coloured flag and Hercules bat.

About the Carta, Rhigas', historian, Leandros Vranoussis', specifically notes the following: «*Real monument of its time, this inspired work of*

εποχή του το μεγαλόπνοο αυτό έργο του Ρήγα και άθλος εκδοτικός, έργο ακατάβλητης υπομονής και εργατικότητας, πολύχρονης μελέτης και καταπληκτικής πολυμαθείας, ερχόταν να δείξει παραστατικά την έκταση και την ακτινοβολία του αρχαίου και νέου Ελληνισμού, ν' αναγράψει τις αρχαίες ελληνικές ονομασίες πλάι στα σημερινά ονόματα, να θυμίσει όλα τα ιστορικά γεγονότα...και λείψανα της προγονικής δόξας, να διδάξει στον υπόδουλο Ελληνισμό «τι έχασε, τι έχει, τι του πρόπειν». Πραγματική πατριδογνωστική εγκυκλοπαίδεια»²⁵.

Θούριος

Για να πετύχει την μετάδοση του επαναστατικού του μηνύματος στους σκλαβωμένους και να τους εμπνεύσει στην απόφασή για επανάσταση, ο Ρήγας εκτός από το εποπτικό υλικό χρησιμοποίησε και τη μουσική. Συγκεκριμένα συνέθεσε τον παιάνα με τίτλο «Θούριος», που αρχίζει με τον στίχο «Ως πότε παλληκάρια». Ας σημειωθεί ότι η λέξη θούριος, που είναι από το ρήμα θρώσκω, σημαίνει ορμητικός, μαινόμενος, πολεμικός, δεν ήταν σε χρήση στην εποχή του και ο Ρήγας την δανείζεται από τους Αττικούς ποιητές²⁶. Έκτοτε καταγράφεται στο νεοελληνικό λεξιλόγιο και γίνεται πλέον πασίγνωστος, συνώνυμος με την επανάσταση.

Ο Θούριος είναι γραμμένος με απλά λόγια, για να είναι κατανοητός από τον λαό και δεν χρειάζονται υποσημειώσεις ούτε επεξηγήσεις όπως άλλες συνθέσεις της εποχής του. Γρήγορα διαδόθηκε σε χειρόγραφη μορφή²⁷. Πέρασε βουνά και κάμπους, πολιτείες και χωριά, στεριές και θάλασσες του Βαλκανικού χώρου εμπνεύχοντας

25. Βλ. Λεάνδρου Βρανούση, *Ρήγας*, Βασιική Βιβλιοθήκη αρ. 10, Αθήνα [1954], σελ. 49.

26. Βλ. Αισχύλου, *Επτά επί Θήβας* 42, *Πέρσαι* 73, *Αγαμέμνων* 112, *Ευμενίδες* 627. Σοφοκλέους, *Αίας* 212, 612. Αριστοφάνους, *Ιππής* 757, *Βάτραχοι* 1289.

27. Στοιχείο που δείχνει την εξάπλωση του Θουρίου αποτελεί το γεγονός ότι συμπεριλήφθηκε στη συλλογή του Claude Fauriel, *Chants populaires de la Grèce moderne*, Παρίσι 1825, τόμ. Β', σελ. 20-28. Χαρακτηριστικά ο Π. Κιτρομηλίδης, *Νεοελληνικός Διαφωτισμός. Οι πολιτικές και κοινωνικές ιδέες*, Β' έκδοση, Αθήνα 1999, σελ. 575, σημ. αρ. 66, παρατηρεί για τον Θούριο ότι «Η συμπεριλήψή του σε μια συλλογή δημοτικής ποίησης είναι ενδεικτική της πλατιάς του εξάπλωσης και της ενσωμάτωσής του στην ελληνική λαϊκή πολιτισμική παράδοση».

Rhigas, is a publishing miracle. It is a work of inexpugnable patience and diligence. A work of amazing polymath that took many years of study. That work came to depict in a vivid way the extent and magnitude of the ancient and modern Greece, and to write down the ancient Greek names side by side to the modern ones. It also came so as to bring back to memory all the historical evidence...and the relics of the glory of the ancestors, and to teach to the enslaved Greeks "what they had lost, what they have, and what they should have". It is a real encyclopedia for the knowledge of the homeland»²⁵.

Thourios

In order to achieve the transmission of his revolutionary message and to animate the enslaved to rebel, Rhigas, apart from his visual material, also used music. Specifically he composed a war song under the title «*Thourios*», beginning with the verse «*Until when lads*». Let it be noted that the word *Thourios*, derives from the verb *θρῶσχω*, and it means turbulent, storming and martial. It was not in use during his time and Rhigas borrowed it from the Attic poets²⁶. Since that time, it is recorded in the modern Greek vocabulary and has become a well known, synonymous of revolution.

Thurios is written in simple words, in order to be understood by the people without the need of sub-notes and explanations as in other compositions of his time. *Thourios* spread very fast in the form of hand notes²⁷. It crossed mountains and valleys, cities and villages, lands and seas of the Balkan area encouraging the enslaved in the

25. See Leandros Vranoussis, *Rhigas*, Basic Library no. 10, Athens [1954], p. 49.

26. Aischilus, *Seven against Thebes* 42, *Persians* 73, *Agamemnon* 112, *Eumenides* 627. Sophocles, *Aias* 212, 612. Aristophanes, *Hippies* 757, *Frogs* 1289.

27. An sign that demonstrates the spread out of *Thourios* is the fact that it was included in the collection Claude Fauriel, *Chants populaires de la Grèce Moderne*, Paris 1825, vol. B', pp. 20-28. Explicitely P. Kitromilides, *Greek Enlightenment. Political and social ideas*, second edition, Athens, 1999, p. 575, note no. 66, observes about *Thourios* that «it's addition to a collection of popular poems is characteristic of it's vast spread out and it's embodiment to the Greek popular cultural tradition».

τους σκλαβωμένους στον τιτάνιο του πολέμου αγώνα²⁸. Ο Ρήγας τονίζει τη σημασία της ελευθερίας ως πρώτιστου αγαθού του ανθρώπου, που είναι και πάνω από τη ζωή. Διακηρύσσει πως είναι προτιμότερη μιάς ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή. Είναι η εμπειρία, μέχρι τότε που έγραφε τον Θούριο, των σαράντα χρόνων της ζωής του. Συμπυκνώνει της ρωμοσύνης όλων των αιώνων την πίκρα, την αγανάκτηση κατά της τυραννίας:

*«Καλλιό 'ναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή
παρά σαράντα χρόνοι σκλαβιά και φυλακή», (στίχ. 7-8).*

Στους στίχους διεκτραγωδεί την θλιβερή κατάσταση των σκλαβωμένων, την αβεβαιότητα της ζωής και της περιουσίας από τις αυθαιρεσίες της οθωμανικής εξουσίας:

*«Ανδρείοι καπετάνοι, παπάδες, λαϊκοί
σκοτώθηκαν, κι' αγάδες, με άδικον σπαθί.
Κι' αμέτρητ' άλλοι τόσοι, και Τούρκοι και Ρωμιοί,
ζωήν και πλούτον χάνουν, χωρίς καμμιά αφορμή»,
(Θούριος, στίχ. 17-20).*

Ως πραγματικός επαναστάτης προσπαθεί να συνενώσει τους λαούς των Βαλκανίων να αρπάξουν τα όπλα και να ριχθούν στον ιερό αγώνα της επανάστασης εναντίον του κοινού τυράννου. Γι' αυτό διακηρύσσει:

*«Βουλγάροι κι Αρβανίτες, Αρμένιοι και Ρωμιοί,
αράπηδες και άσπροι, με μιά κοινή ορμή,
για την Ελευθερίαν να ζώσωμεν σπαθί
πως είμεθ' αντρωμένοι, παντού να ξακουσθή»,
(Θούριος, στίχ. 45-48).*

Στό ίδιο πνεύμα ο Ρήγας προσθέτει στο άρθρο 34 των *Δικαίων του Ανθρώπου* ένα παράδειγμα για τη συνεργασία των λαών, οι οποίοι θα απαρτίζουν το κράτος του: «*Ο Βούλγαρος πρέπει να κινείται, όταν*

28. Η Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα εξέδωσε το 1997 σε ψηφιακό δίσκο πέντε παραδοσιακές μουσικές παραλλαγές του Θουρίου, που ο καθηγητής της ελληνικής μουσικής π. Χρήστος Κυριακόπουλος παρουσιάζει με την χορωδία του «Βυζαντινή Κυψέλη», επισημαίνοντας ότι οι πέντε παραλλαγές δείχνουν την εξάπλωση του Θουρίου στον ελληνικό χώρο και την προσαρμογή του στα μουσικά ιδιώματα του κάθε τόπου.

titanic struggle²⁸. Rhigas underlines the importance of freedom, as the greatest commodity of human, even above life itself. He declares that it is better to live one hour of freedom than forty years of slavery and imprisonment. He wrote *Thourios* having the experience of his forty years. He condensed the bitterness and the fury of Greeks against tyranny, over the centuries:

*«Living one hour of freedom, is better than
living forty years in slavery and imprisonment», (lines 7-8).*

To this verses he relates tragically the woefully situation of the slaves, the uncertainty for their life and property by the peremptoriness of the Ottoman rule:

*«Gallant commanders, priests, laymen,
and masters all died by an unjust sword;
and countless so many, Turks and Greeks,
lost their lives and treasures without a cause»,*
(*Thourios*, lines 17-20).

Like a true revolutionist, he also tries to unite people of the Balkans to take the arms and fight the holy war of revolution against the common tyrant. For that reason he declares:

*«Bulgarians, Albanians, Armenians and Greeks,
blacks and whites all with the same fling,
for Freedom the sword let's all gird
and let it be heard, that, brave we will be»,*
(*Thourios*, lines 45-48).

In the same spirit Rhigas adds to the article 34 of *the Human Rights* an example about the co-operation of the nations belonging to his state: *«The Bulgarian should help the Greek when he suffers and vise*

28. The Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas published in 1997 a CD recording with five traditional music themes of *Thourios*, performed by Christos Kyriakopoulos and his chorus «Byzantine beehive». Mr. Kyriakopoulos points that the five motifs are the proof of the vast spreading of *Thourios* to the Greek area and it's version to the different music idioms of every place.

πάσχη ο Έλλην. Και τούτος πάλιν δι' εκείνον και αμφότεροι δια τον Αλβανόν και Βλάχον».

Επίσης ο Ρήγας στο επαναστατικό του έργο χρησιμοποίησε και τόν **ψυχολογικό παράγοντα** για να πετύχει τους σκοπούς του. Κάνει χρήση του όρκου, τακτική που ακολουθείται μετέπειτα από τους Φιλικούς και τους αγωνιστές του 1821. Βάζει τους σκλαβωμένους να ορκιστούν στην απόφασή τους για επανάσταση με βαρύ τίμημα στην αθέτηση του όρκου τους:

*«Κι' αν παραβώ τον όρκον ν' αστράψ' ο Ουρανός,
και να με κατακάψη να γένω σαν καπνός»,*

(Θούριος, στίχ. 39-40).

Έπρεπε ακόμη να καταρρίψει ως μύθο τη διάχυτη πεποίθηση, ότι τα οθωμανικά στρατεύματα ήταν ανίκητα και να ενισχύει κατ' αυτόν τον τρόπο το φρόνημα των σκλαβωμένων. Γι' αυτό φέρνει το συγκεκριμένο παράδειγμα των «Γκιρζιανλήδων»²⁹, που επαναστάτησαν στην περιοχή της Θράκης. Βροντοφωνεί στον Θούριό του πώς ο Σουλτάνος δεν είναι τόσο δυνατός, όσο οι σκλαβωμένοι νομίζουν:

*«Ποτέ μην στοχασθήτε πως είναι δυνατός
Καρδιοχτυπά και τρέμει σαν λαγός κι αυτός
Τριακόσιοι Γκιρζιανλήδες τον έκαμαν να διή
Πως δεν μπορεί με τόπια, μπροστά τους να εβγή»,*

(Θούριος, στίχ. 111-114).

Στον Θούριό του ο Ρήγας απευθύνει προσκλητήριο στους Έλληνες, που εξ αιτίας της σκλαβιάς ξενιτεύθηκαν. Τους προσκαλεί να επιστρέψουν και να στρατευθούν για την ελευθερία, τώρα που η επανάσταση ξεκινά, τονίζοντας πως ενδοξότερο είναι να πεθάνει κανείς για την πατρίδα:

*«Οσ' απ' την τυραννίαν πήγαν στην ξενιτιά,
Στον τόπον τους καθέννας ας έλθη τώρα πιά.
Ως πότε οφφικιάλιος, [=αξιωματούχος] σε ξένους βασιλείς;
Έλα να γίνης στύλος δικής σου της φυλής.*

29. Ο Ρήγας τους μνημονεύει ακόμη και στη Χάρτα του, φύλλο 8, ανατολικά του Στρυμώνος ποταμού, στα βουνά του Παγγαίου, όπου γράφει σχετικά «Εδώ εμφωλεύουν οι Γκιρντζαλήδες». Σημειώνουμε ότι η *Εφημερίς* της Βιέννης των αδελφών Πούλιου στο φύλλο της 17 Ιουλίου 1797 γράφει για τους «Γρητζαλήδες» ότι το «Ντεβλέτι... απεφάσισε την παντελή εξολόθρευσίν» τους.

versa and both of them for the Albanian and the Vlach».

Furthermore, Rhigas, in his revolutionary work, used the **psychological element** in order to attain his purpose. He makes use of the oath, a tactic that is going to be applied by the followers of the «Society Friends» and the fighters of 1821. He makes the enslaved take an oath to their decision to rebel, bearing a heavy price if they shall brake it:

*«My oath if I break, let there be thunder and lightning,
and burn me to smoke!»,*

(Thourios, lines 39-40).

He also had to destroy the legend and the commonly believed rumors that the Ottoman troops were undefeatable, and strengthen the moral of the enslaved. This is the reason why he brings the specific example of the «Girzialendes»²⁹, who were rebels in the region of Thrace. He shouted out loud that the Sultan is not as strong as the slaves believed:

*«Never consider that he is strong,
as the rabbit his heart trembles and beats.
Three hundred braves made him see
That he can not with cannonballs beat them in the field»,*

(Thourios, lines 111-114).

Rhigas, in his Thourios, addresses a call to the Greeks who had gone to live abroad because of slavery. He invites them to return and fight for freedom, now with the start of the revolution, pointing out that it is brave if someone dies for his country:

*«All those because of tyranny went to foreign land,
let everyone now return back to his motherland;
For how long an officer, to foreign Kings;
Come back, become a pillar of your own kin.*

29. Rhigas mentions them, also at his Carta, page 8, east of Strymon river, at Pangeon mountain, where he writes relatively «*Here is the nest of the Guirzialendes*». We mention that the *Newspaper* of Pouliaus' brothers in Vienna in the page of July 17th 1797 writes about «Grintzalides», that «*Devlety [Sultan] decided their total destruction*».

Κάλλιο για την πατρίδα κανένας να χαθή»,

(Θούριος, στίχ. 49-50, 55-57).

Επί πλέον ο Ρήγας τονίζει στον Θούριο του και την ανδρεία των προγόνων για την ελευθερία, προβάλλοντάς τους ως παράδειγμα, για να τους μιμηθούν:

*«Πώς οι προπάτορές μας ωρμούσαν σαν θεριά
για την ελευθερίαν πηδούσαν στη φωτιά.*

Έτσι κ' ημείς, αδέλφια, ν' αρπάξωμεν για μιά

τ' άρματα, και να βγούμεν απ' την πικρή σκλαβιά»,

(Θούριος, στίχ. 116-120).

Μέσα στους στίχους του Θουρίου βρίσκει κανείς και τις πολιτικές πεποιθήσεις του Ρήγα: Διατυμπανίζει πως η αναρχία είναι μορφή τυραννίας,

«γιατί κ' η αναρχία ομοιάζει την σκλαβιά»,

(Θούριος, στίχ. 27).

Διακηρύσσει τις ιδέες του για ανεξιθρησκεία,

«Στην πίστιν του καθένας ελεύθερος να ζή»,

(Θούριος, στίχ. 43).

Για δικαιοσύνη και πάνω από όλα για ελευθερία στους τελευταίους στίχους του Θουρίου του αναφωνεί:

«Κ' εις την δικαιοσύνην να σκύψη ο εχθρός

κ' ελεύθεροι να ζώμεν, αδέλφια, εις την Γήν»,

(Θούριος, στίχ. 124 και 126).

Ο Ρήγας Βελεστινλής επί πλέον αναδεικνύεται ρεαλιστής επαναστάτης και για κάτι άλλο σημαντικό. Προετοίμασε το κίνημά του για τη μεθοδευμένη επανάσταση των Ελλήνων και των άλλων Βαλκανικών λαών, να στηρίζεται στις ντόπιες δυνάμεις και όχι στη βοήθεια των δυνάμεων της «Ανατολής» και της «Δύσης» της εποχής του. Γνώριζε καλά ότι οι ξένες δυνάμεις θα εξυπηρετούσαν τα δικά τους συμφέροντα. Γι' αυτό και στα επαναστατικά του κείμενα, στην Επαναστατική Προκήρυξη, στον Θούριό του δεν απευθύνει έκκληση στις μεγάλες δυνάμεις για βοήθεια στη σχεδιαζόμενη επανάσταση. Πρωτόγνωρη τακτική, που για πρώτη φορά απαντιέται. Μέχρι τότε οι σκλαβωμένοι προσέβλεπαν στη βοήθεια των ξένων δυνάμεων για την αποτίναξη της τυραννίας. Η αντίληψη αυτή του Ρήγα θα ήταν πιθανόν αποτέλεσμα της ιστορικής γνώσης του και τις εμπειρίες του από τις πρόσφατες συνθήκες, Σιστόβ, 4 Αυγούστου 1791 και Ιασίου,

It's better for the country none to be lost»,

(Thourios, lines 49-50, 55-57).

Furthermore, Rhigas in his Thourios underlines the bravery of his predecessors for freedom, and brings them as an example, in order to be followed:

*«As our forefathers' fought as beasts
for freedom in the fire bravely they leaped,
in the same way brothers, let's take
the arms for once and brake free from bitter slavery!»,*

(Thourios, lines 116-120).

Inside the verses of Thourios someone may find the political beliefs of Rhigas: He said that anarchy is a form of tyranny,

«Because anarchy resembles stavery»,

(Thourios, line 27).

He proclaims his ideas about freedom of religion,

«Freely in his faith everyone must live»,

(Thourios, lines 43).

About justice and above all freedom at the last verses of his Thourios he said

*«And in justice let the enemy incline;
and all of us free to live like brothers on this land!»,*

(Thourios, lines 124 and 126).

Furthermore Rhigas Velestinlis was a realistic revolutionist for one important reason. He prepared his movement, for the planned revolution of the Greeks and of the other Balkan nations, using only their own power and not with the assistance of the powers of the «East» and the «West» of his time. He very well knew that the foreign powers would support their own interests. For that reason his Revolutionary Scripts, in the Revolutionary Declaration, Thourios, do not ask for the help of the great powers for the planned revolution. An unfamiliar tactic found for the first time. Until then the enslaved looked on to the help of the foreign powers in order to brake free from tyranny. This conception of Rhigas was probably the result, of his historical knowledge and his experiences by the recent conditions, after the war of the «Three empires»: Sistov, August 4, 1791 and Iassy, January 9, 1792, Austria and Russia with the

9 Ιανουαρίου 1792, μετά τον πόλεμο των «τριών ιμπερίων» της Αυστρίας και Ρωσίας μετά της Οθωμανικής Πύλης αντίστοιχα.

3. Πολιτικός νους. Ο Ρήγας Βελεστινλής αναδεικνύεται με το επαναστατικό του κείμενο «Νέα Πολιτική Διοίκησης» ότι ήταν και πολιτικός νους³⁰. Ήταν γνώστης της διπλωματίας και της σημασίας του ψυχολογικού παράγοντα στην έκβαση ιδιαίτερα των επαναστατικών κινημάτων. Γι' αυτό είχε προνοήσει με την κήρυξη της επανάστασής του να έχει έτοιμη την **Επαναστατική Προκήρυξη**, στην οποία διατυπώνει το δίκαιον της ένοπλης εξέγερσης κατά της τυραννικής εξουσίας του Σουλτάνου. Δημιουργούσε έτσι δίκαιον για τη νομιμότητα του επαναστατικού του κινήματος, για να είναι σε θέση αμέσως να ζητήσει την πολιτική αναγνώριση από τα άλλα έθνη. Η ενέργεια αυτή του Ρήγα, να έχει δηλ. έτοιμη την Επαναστατική Προκήρυξη, δείχνει την προνοητικότητα του, τη σοβαρότητα της προετοιμασίας της επανάστασής του, καθώς επίσης, και ότι είχε προετοιμάσει τη νομική και πολιτική κάλυψη του κινήματός του.

Στη συνέχεια είχε την πρόνοια να συντάξει σε μιά εποχή σκλαβιάς και τυραννίας τον πρώτο Καταστατικό Πολιτειακό Χάρτη του βαλκανικού χώρου με το όνομα **Νέα Πολιτική Διοίκησης**, όπου περιέχονται τα Δίκαια του Ανθρώπου και το Σύνταγμα. Πίστευε ότι η αναρχία είναι μορφή τυραννίας³¹, γι' αυτό και προσπάθησε να συντάξει τον καταστατικό χάρτη πριν από την έκρηξη της επανάστασής του, πριν από την κάθοδό του στην Ελλάδα. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι επαναστατημένοι Έλληνες και οι άλλοι Βαλκανικοί λαοί θα είχαν έτοιμο ένα σχέδιο για να κυβερνηθεί δημοκρατικά η νέα του πολιτεία, που θα αντικαταστούσε την οθωμανική απολυταρχική εξουσία.

Στή Νέα Πολιτική Διοίκηση του Ρήγα διακηρύσσονται η ισότητα των πολιτών έναντι των νόμων, η ατομική και εθνική ελευθερία, η ελευθερία έκφρασης των ιδεών, των θρησκευτικών πεποιθήσεων,

30. Στη διαμόρφωση των πολιτικοκοινωνικών ιδεών του Ρήγα είναι σημαντικό το γεγονός ότι, όπως αναγράφει στο τέλος του βιβλίου του *Φυσικής απάνθισμα*, 1790, είχε αρχίσει να μεταφράζει το έργο του Montesquieu, *Το Πνεύμα των Νόμων*, (*De l' Esprit des Lois*), στοιχείο που δείχνει ότι από νωρίς είχε εκδηλώσει το ενδιαφέρον του για την δημοκρατική διοίκηση του κράτους.

31. «Γιατί κ' η αναρχία ομοιάζει την σκλαβιά», *Θούριος*, στίχ. 27.

Ottoman Empire.

3. Political Mind. Rhigas Velestinlis proved to be a political mind as someone may observe from his revolutionary work «New Political Administration»³⁰. He was aware of the diplomacy of his time and the importance of the psychological factor as important parameters to the outcome of the revolutionary movements. That is why he had foreseen before the beginning of the revolution to prepare **the Revolutionary Proclamation**, in which presented the fairness of the armed revolution against the authoritarian power of the Sultan. This way he created the right and the legitimacy of the revolutionary movement, in order to be in position to ask for political recognition from the other nations. This act of Rhigas, (having already prepared the revolutionary proclamation), proves indeed that he was seriously prepared for his revolution, as well as that he had created the legal and political aspect of his movement.

Afterwards, he had the foresight to create in a time of slavery and tyranny the first memorandum of association of the Balkan area under the name **New Political Administration**, in which he included the human rights and the constitution. He believed that anarchy is a form of tyranny³¹ That is why he tried to create the memorandum of association, before going to Greece. Thereby the revolutionary and the other Balkan nations could have an effective and workable plan in order to govern democratically the new state, which was to replace the Ottoman authoritarian rule.

The new political government of Rhigas declares the equality of the citizens before the law, the private and national freedom, freedom of the press, the security of citizens, the right of ownership,

30. A very important fact for the creation of Rhigas' political and social ideas was the translation of the work of Montesquieu, *The Spirit of the Laws*, (*De l' Esprit des Lois*), as he mentions at the end of his book, *Anthology of Physics*, 1790. That is the proof of his early interest in the democratic administration of the state.

31. «Because anarchy resembles slavery», *Thourios*, line 27.

των συγκεντρώσεων, η ελευθερία του τύπου, η ασφάλεια των πολιτών, το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, η κατάργηση της δουλείας, η αντίσταση στη βία και αδικία κ. ά. Ωστόσο ο Ρήγας προσέθεσε και πολλά δικά του κείμενα στο Γαλλικό Σύνταγμα του 1793, το οποίο μετέφρασε και είχε ως πρότυπο. Ενδεικτικά μνημονεύονται η υποχρεωτική εκπαίδευση όχι μόνο των αγοριών αλλά και των κοριτσιών (*Δίκαια του Ανθρώπου*, άρθρο 22), αλλά και διάταξη που για πρώτη φορά καταχωρίζεται στο Σύνταγμά του, η στρατιωτική άσκηση των γυναικών. Γι' αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί ίσως ο εισηγητής της ισότητας ανδρών και γυναικών στην εποχή του. Η προστασία των πολιτών από την τοκογλυφία, (*Δίκαια του Ανθρώπου*, άρθρο 35), η υπεράσπιση της δημοκρατίας από εκείνους που την επιβουλεύονται κ. ά. Ακόμη τονίζει ότι οι δημοκρατικοί πολίτες θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στα κοινά και να υπερασπίζονται τους δημοκρατικούς θεσμούς θεωρώντας την υποχρέωση τους αυτή «*ως το πλέον ιερόν από όλα τα χρέη*» τους, (*Δίκαια του Ανθρώπου*, άρθρο 35).

Συνιστά τη συνεργασία των λαών για την εδραίωση και προκοπή της δημοκρατικής πολιτείας του Βαλκανικού χώρου. Γι αυτό υποστηρίζει ότι: «*ο Βούλγαρος πρέπει να κινείται, όταν πάσχη ο Έλλην και τούτος πάλιν δι' εκείνον και αμφοτέροι δια τόν Αλβανόν και Βλάχον*»,

(*Δίκαια του Ανθρώπου*, άρθρο 34).

Ο Ρήγας κατόρθωσε με το Σύνταγμά του να αποδώσει στα ελληνικά τους νέους νομικούς, πολιτικούς, οικονομικούς όρους που εισάγονταν με τη Νέα Πολιτική Διοίκηση και ακόμη να χρησιμοποιήσει λέξεις και όρους που για πρώτη φορά καταγράφονται στο ελληνικό λεξιλόγιο: «*κοινωνική νομοθεσία*», «*πολιταρχία*», «*ψηφιστής*», «*επιθεωρητής*», «*ονοματίζω*», «*ονομάτισις*», «*ονοματισμός*», «*σιγουρότης*», «*εγκάλεισις*», «*Νομοδοτικόν*»³² *Σώμα*, «*πληρεξούσιος*», «*πληρεξουσιότης*»³³.

Το ενδιαφέρον του Ρήγα να συντάξει το Σύνταγμα για τους σκλαβωμένους, οι οποίοι θα επαναστατούσαν και θα δημιουργούσαν την

32. Ο όρος απαντάται και μεταγενέστερα, όπως «*δύω δυνάμεις θεωρούνται εν τη πολιτική διοικήσει, η Νομοδοτική και η Έφορος ή Εκτελεστική*», στο βιβλίο Αδελφών Καπετανάκη, *Εισαγωγή γενική της Γεωγραφίας*, Βιέννη 1816, τόμ. Β', σελ. 335.

33. Πρβλ. Στεφ. Κουμανούδη, *Συναγωγή νέων λέξεων*, Αθήνα 1900, επανατύπωση 1980. Βλ. επίσης το σχόλιο της υποσημειώσεως αρ. 13 για τους νέους όρους, που ο Ρήγας εισάγει στην ελληνική γλώσσα.

abandonment of slavery, the opposition to violence and inequity, etc. However Rhigas added many of his own writings to the French Constitution of 1793, which he translated and had as a prototype. Specifically he mentions the obligatory training not only of the boys but of the girls as well (*Human Rights*, article 22). An arrangement, which is added to a constitution for the first time, is the military training of women. He can be considered as the introducer of the equality of men and women, of his time. He introduces the protection of the citizens from loan-sharking, (*Human Rights*, article 35) the defense of freedom from the ones who make an attempt against it etc. and furthermore he underlines that the democratic citizens should have an active part of the commons and should defend the democratic institutions and consider this as an obligation «*of the most sacred of all debts*», (*Human Rights*, article 35).

He suggests the co-operation of nations in order to achieve stability and progress in the democratic society of the Balkan area. Therefore, he points out, that:

«The Bulgarian must help the Greek when he suffers and vice-versa and both for the Albanian and the Vlach»,

(Human Rights, article 34).

With his Constitution Rhigas managed to add to the Greek language new legal, political and economical terms and furthermore new words and terms to be written, which for the first time were recorded in the Greek vocabulary: «*social legislation*», «*polytarchy*», «*voter*», «*inspector*». «*Appoint*», «*nomination*», «*denomination*», «*security*», «*vouch*», «*legislative body*»³², «*constituent*», «*procuration*»³³.

Rhigas' interest to construct a Constitution for the enslaved, who were to rebel and create the new political reality, ranges his

32. The term can be found at the following, «*two powers considered important to the political administration, the legislative and the governing*», in the book of the brothers Kapetanakis, *General Introduction of Geography*, Vienna 1816, vol. B'. pp. 335.

33. See Stef. Koumanoudis, *Induction of new word*, Athens 1900, re-edition 1980. Also see the note of the subnote no. 13, about new terms, that Rhigas introduces to the Greek language.

νέα πολιτειακή πραγματικότητα, κατατάσσει το σχεδιαζόμενο κίνημα του στην κατηγορία της επανάστασης και όχι της εξέγερσης, όπου συνήθως δεν υπάρχει μέριμνα για την μελλοντική πορεία των εξεγεγμένων.

Ένα στοιχείο το οποίο δείχνει την πολιτική σκέψη του Ρήγα αποτελεί το γεγονός, ότι είχε την πρόνοια να ετοιμάσει έναν πολιτικό χάρτη με τις διοικητικές διαιρέσεις σε τοπαρχίες και επαρχίες του κράτους του, που ήθελε να συγκροτήσει μετά την επανάσταση, για να υπάρχει η δυνατότητα να διεξαχθούν σ' αυτό ψηφοφορίες με σκοπό την εκλογή των αντιπροσώπων, των βουλευτών. Συγκεκριμένα τύπωσε για τον σκοπό αυτό τη μεγάλη δωδεκάφυλλη «Χάρτα», η οποία ουσιαστικά αποτελούσε πολιτικό χάρτη του κράτους του, με σύννορα και πολιτική διαίρεση σε τοπαρχίες και επαρχίες, όπως έχουν δείξει οι πρόσφατες έρευνές μας. Τέτοιος μεγάλος χάρτης του βαλκανικού χώρου για πρώτη φορά είχε συνταχθεί από τον Ρήγα³⁴.

Το δημοκρατικό κράτος του Ρήγα

Με την επικράτηση της επανάστασής του ο Ρήγας στη θέση της απολυταρχικής οθωμανικής εξουσίας θα δημιουργούσε τη Νέα Πολιτική Διοίκηση του, τη νέα τάξη πραγμάτων στο Βαλκανικό χώρο, με την εφαρμογή του Δημοκρατικού Καταστατικού Συντάγματος και των Δικαίων του Ανθρώπου. Πρότυπά του ήταν η Γαλλική Επανάσταση και η Δημοκρατία των αρχαίων Αθηνών. Γι' αυτό εξ άλλου και τιμητικά ονομάζει το κράτος του «*Ελληνική Δημοκρατία*». Στήριζε τη νέα πολιτική κατάσταση στη δημοκρατία και όχι στην κληρονομική εξουσία. Μετά την επανάσταση θα προκήρυσσε εκλογές για την ανάδειξη αιρετών αντιπροσώπων, των βουλευτών, που θα εκλέγονταν αναλογικά από κάθε επαρχία του κράτους του.

Σχετικά με τις αντιρρήσεις που έχουν εκφρασθεί, πως τάχα ο Ρήγας ήθελε τους Έλληνες να έχουν την πρωτοκαθεδρία στο κράτος του, εφ'

34. Βλ. Δημ. Καραμπερόπουλου, «Η Χάρτα της Ελλάδος του Ρήγα. Τα πρότυπά της και νέα στοιχεία», στο *Η Χάρτα του Ρήγα*, επανέκδοση της Χάρτας από την Επιστημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, (επιμ. Δημ. Καραμπερόπουλου), Αθήνα 1998, σελ. 13-90 και ιδιαίτερα τις σελ. 80 και εξής: «Χάρτα της Ελλάδος και "Νέα πολιτική Διοίκησις". Μιά νέα συσχέτιση».

undergoing plan to the category of a revolution instead that of an outbreak, where usually there is no further care for the future path of the rebels.

Another piece of evidence that depicts the political thoughts of Rhigas was the fact that he had the providence to prepare a political map, dividing his state in administrative areas of toparchies and counties, which he wanted to create after the revolution so as to be able to conduct ballots and elect inspectors and representatives. Specifically he printed for this purpose a great 12-sheet «carta», which merely was a political map of his state, with borders, and political division in toparchies and regions, as our recent research proved. Such a great map of the Balkan area was created by Rhigas³⁴ for the first time.

The democratic state of Rhigas

After the predominance of Rhigas' revolution, in the place of the authoritarian Ottoman rule, he planned to create his New Political Administration, the new order of things in the Balkans, by applying the Democratic memorandum of the Constitution and Human Rights. His standards were the French Revolution and the ancient Athenian Democracy. For that reason, he names his state, «*Greek Democracy*». He supported the democratic reforms in the new political situation and not in the inherited power. After the revolution he were to proclaim elections for the nomination of elective representatives, the congressmen, who were to be proportionally elected from every province of his state.

Concerning the objections that have been expressed, that is, Rhigas wanted the Greeks to have the prime position in his state, because of the name «Greek Democracy»; synoptically we can say

34. See Dim. Karaberopoulos, «The Carta of Greece by Rhigas. The standard and new evidence», at *The Carta of Rhigas*, re-edition of the carta by the Scientific Society of Studies Pheres-Velenstino-Rhigas (by Dim. Karaberopoulos), Athens 1998, pp. 13-90 and more specifically pp. 80 and onward «Carta of Greece and New political administration. A new relation».

όσον του δίνει την ονομασία «Ελληνική Δημοκρατία», μπορούμε συνοπτικά να πούμε ότι η θέση του Ρήγα για την καθιέρωση της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας δίνει απάντηση στην αντίρρηση αυτή. Οι Έλληνες αποτελούσαν μικρή μειοψηφία και ως εκ τούτου η αναλογική αντιπροσώπευσης τους στη Βουλή του κράτους του θα ήταν μικρή.

Όσον αφορά τη θέση του Ρήγα, ο οποίος προτείνει ως επίσημη γλώσσα του κράτους του αντί της μέχρι τότε επικρατούσης τουρκικής την ελληνική γλώσσα, αυτή πρέπει να αποδοθεί στη ρεαλιστική τακτική του και όχι σε λόγους σκοπιμότητας. Και τούτο διότι η ελληνική γλώσσα, ως γλώσσα του εμπορίου και της επικοινωνίας, ήταν η πλέον διαδεδομένη στον βαλκανικό χώρο, και επί πλέον «ως πλέον ευκατάληπτον και εύκολον να σπουδασθή», όπως ο ίδιος ο Ρήγας παρατηρεί στο άρθρο 53 του Συντάγματός του. Εξ άλλου στο Σύνταγμά του, άρθρο 7 και 122, καθιερώνει το σεβασμό της γλώσσας και της πίστης του κάθε λαού, που αποτελεί μέρος του κράτους του.

Στο άρθρο 7 του Συντάγματός του τονίζει με έμφαση ότι μετά την επανάσταση κυρίαρχος λαός του κράτους του θα είναι όλοι οι κατοικούντες σ' αυτό *«χωρίς εξαίρεσιν θρησκείας και διαλέκτου, Έλληνες, Βούλγαροι, Αλβανοί, Βλάχοι, Αρμένηδες, Τούρκοι, και κάθε άλλο είδος γενεάς»*. Εντύπωση προκαλεί το γεγονός, ότι ο Ρήγας θέλει στο κράτος του όλους τους λαούς, ακόμη και τους Τούρκους, που ζουν σ' αυτό, διότι και αυτοί υποφέρουν από την απολυταρχική εξουσία του σουλτάνου, όπως τονίζει και στον Θούριό του, (*Θούριος*, στίχ. 17-20).

4. Στρατιωτικός νους. Ο Ρήγας γνώριζε ότι χωρίς την στρατιωτική επιτυχία της επανάστασής του δεν θα ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί η πτώση του οθωμανικού δεσποτισμού και δεν θα ήταν δυνατόν να αποκτηθεί η πολυπόθητος ελευθερία και η δημιουργία της δημοκρατικής του πολιτείας. Γι' αυτόν το λόγο κατά τον σχεδιασμό και την προετοιμασία της επανάστασής του θα έπρεπε να προνοήσει για Α) τη στρατιωτική εκπαίδευση των Ελλήνων και Β) την έναρξη της επανάστασης με προετοιμασία και επιτελικό σχεδιασμό.

Α. Ο Ρήγας γνώριζε καλά ότι οι μόνοι εμπειροπόλεμοι πληθυσμοί του ελληνικού χώρου ήταν οι Μανιάτες και οι Σουλιώτες καθώς και οι διάσπαρτοι κλεφταρματωλοί. Το μεγαλύτερο μέρος του λαού ήταν απαίδευτο στην πολεμική τέχνη. Έτσι δεν θα ήταν δυνατόν οι επαναστατημένοι πληθυσμοί των σκλαβωμένων να αντιπαλαίσουν στα εξασκημένα στρατεύματα του σουλτάνου, αν δεν εκπαιδεύονταν στην

that Rhigas' belief for the sanction of representative democracy gives an answer to this objection. The Greeks were to be a small minority and therefore their proportional representation in the parliament of the state would be limited.

As far as Rhigas' belief is concerned, he proposes as official language of his state the Greek language instead of the predominant, until then, Turkish language. We could say that he proposed this because of a realistic tactic and not out of willfulness. That was because the Greek language was the prevailing one in the Balkan territory, as the language of commerce and communication and further-more «as the easiest language to be studied and conceived», as Rhigas himself noted in article 53 of his Constitution. On the other hand in his Constitution he establishes the respect for faith and language of all nations, part of his state.

In article 7 of his Constitution he emphatically stresses that the dominant people of the state after the revolution would be all the inhabitants «without exemption of religion and dialect, Greeks, Bulgarians, Albanians, Vlachs, Armenians, Turks, and every other nation». It is impressive the fact, that Rhigas wanted to include in his state all nations inhabiting in this area, even the Turks, because they also suffered under the authoritarian rule of the Sultan, as he also stresses in his *Thourios*. (*Thourios*, lines 17-20).

4. Military mind. Rhigas knew that without the military success of his revolution it would not be possible to accomplish the fall of the Ottomans despotism as well as to gain the beloved freedom and to create a democratic state. For that reason while planning and preparing the revolution he had to provide for A) military training for the Greeks and B) the beginning of the revolution with preparation and mastermind planning.

A. Rhigas knew that the only seasoned soldiers were the Maniots, the Suliots and the scattered guerillas. The majority of people were not trained in war tactics. Therefore it would be impossible for the rebel population of the slaves to fight the trained troops of the Sultan, if they were not trained in the modern war tactics. For that reason he made provision before coming to Greece to translate a basic field manual of the military technique of the famous Austrian Field

σύγχρονη πολεμική τέχνη. Γι' αυτό το λόγο είχε την πρόνοια, πρίν από την κάθοδό του στην Ελλάδα, να μεταφράσει ένα βασικό εγχειρίδιο στρατιωτικής τέχνης του γνωστού Αυστριακού στρατάρχη von Khevenhüller, (1683-1744), το «*Στρατιωτικόν Εγκόλπιον*». Θα ήταν βασικό εγχειρίδιο της εκπαίδευσης των επαναστατών στην πολεμική τέχνη. Επί πλέον όμως η στρατιωτική εκπαίδευση, σύμφωνα με τις οδηγίες του διασήμου ευρωπαίου στρατηγού, θα επιδρούσε και ψυχολογικά στους σκλαβωμένους, που θα επαναστατούσαν. Θα τόνωνε το ηθικό τους, ότι στον πόλεμο, που θα άρχιζαν, θα ήταν εξασκημένοι, όπως και οι αντίπαλες στρατιωτικές δυνάμεις του σουλτάνου.

Με αυτήν του την ενέργεια ο Ρήγας αποδεικνύει ότι ήταν προνοητικός και στρατιωτικός νούς. Επιβεβαιώνεται όμως περίτρανα από όσα γράφει στα 1806 ο Ανώνυμος ο Έλλην στην «*Ελληνική Νομαρχία*» του για την ανάγκη έκδοσης βιβλίου με στρατιωτικούς κανόνες. Χαρακτηριστικά σημειώνει ότι «*των αρμάτων η επιστήμη είναι διεξοδικωτάτη και χρειάζεται έν πόνημα όχι μικρόν περί αυτής, δια το οποίον οι νυν Έλληνες μεγάλην χρειαν έχουσι. Και άμποτες κανένas φιλογενής να το κατορθώση, δια να μάθωσιν όλοι πόσον η τέχνη του πολέμου είναι μεγάλη*»³⁵. Κι' ο Ρήγας ήδη από το 1797, θέλοντας να ξεκινήσει την επανάστασή του, είχε την προνοητικότητα να μεταφράσει και να εκδώσει το βιβλίο της στρατιωτικής εκπαίδευσης των σκλαβωμένων επαναστατών στην πολεμική τέχνη.

Β. Σχετικά με τον στρατιωτικό σχεδιασμό της επανάστασής του, έχει σημασία να αναφερθούμε σε όσα γράφουν τα ανακριτικά έγγραφα. Είχε προγραμματίσει την έκρηξη της επανάστασής του από τους τότε ένοπλους στρατιωτικούς ελληνικούς πληθυσμούς, τους Μανιάτες και τους Σουλιώτες. Συγκεκριμένα, μετά την κάθοδό του στην Ελλάδα θα κατευθυνόταν στη Μάνη, και θα προχωρούσε στην επανάσταση της Πελοποννήσου. Στη συνέχεια με την παράλληλη στρατιωτική εκπαίδευση των επαναστατημένων Ελλήνων στην πολεμική τέχνη σύμφωνα με το «*Στρατιωτικόν Εγκόλπιον*», θα προχωρούσε προς τους Σουλιώτες και σε τόξο θα συνέχιζε στις υπόλοιπες περιοχές της Ελλάδος και των άλλων Βαλκανικών λαών³⁶.

35. Ανωνύμου του Έλληνο, *Ελληνική Νομαρχία, ήτοι λόγος περί Ελευθερίας*, Εν Ιταλία 1806, Α86 και το παράθεμα από την έκδοση του Γ. Βαλέτα, τέταρτη έκδοση, Αθήνα 1982.

36. Η «*Εκθεσις της Αστυνομικής Διευθύνσεως περί της γενομένης ανακρίσεως των*

Marshall von Khevenhüller (1683-1744), the «*Military handbook*». It would have been the basic manual for the training of the rebels to war tactics. Furthermore, the military training, according to the instructions of the famous European general, would have positive psychological effect on the enslaved, who were to rebel. It would vitalize their moral, since the war they were going to start they would have the same training as the opponent military forces of the Sultan.

Through that action Rhigas proves that he had the foresight and a military mind. It is indisputably verified through the writings of an Anonymous Greek, in 1806, in his work «*Greek Prefecture*», the need to publish a book with military rules. Explicitly notes that «*the art of weapons is intensive and a written work, not small, is needed about it, because the Greeks have a great need of it. And there is a time that a patriot must create it in order for everyone to learn how great the art of war is*»³⁵. Rhigas, since 1797, in order to begin his revolution had the foresight to translate and publish a book of military training on the art of war for the enslaved rebels.

B. Regarding the military planning, of his revolution, it is important to clarify the information we derive from the interrogative documents. He had programmed the explosion of his revolution to start by the armed Greek population of that time, who were the Maniots and the Suliots. More specifically after his going-down to Greece he planned to go to Mani and proceed with the revolution in the Morea. After that, along with the parallel military training of the Greeks to the art of war, according to the «*Military handbook*», he would move towards the Suliots, and like a bow he would move to the rest of Greece and to the rest of the Balkan nations³⁶.

35. Anonymous Greek, *Greek Prefecture, words about freedom*, Italy 1806, A86 and the quotation from the publication of G. Valetas, Athens 1982, pp. 34.

36. The «*Report of the Police Department about the interrogation of the imprisoned Greeks*» to the Ministry of Police and the Emperor of Austria: It states that «Rhigas

Η επιτελική αυτή τακτική της επανάστασης του Ρήγα αποδείχθηκε σωστή με την επικράτηση, στη συνέχεια, της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Στην Πελοπόννησο και όχι εκεί απ' όπου άρχισε στις παραδουνάβιες περιοχές, τις οποίες ο Ρήγας τις γνώριζε πολύ καλά, διότι εκεί ζούσε. Άλλο ένα στοιχείο, που δείχνει ότι είχε επιτελικές στρατιωτικές ικανότητες, γι' αυτό και τονίζουμε ότι ο Ρήγας ήταν και στρατιωτικός νους.

5. Μάρτυρας. Με την κατηγορία, ότι είχε καταστρώσει επαναστατικό σχέδιο για την κατάλυση της οθωμανικής τυραννία και την απελευθέρωση της Ελλάδος και των άλλων Βαλκανικών λαών, ο Ρήγας οδηγήθηκε στη φυλακή. Με σίδερα στα πόδια και στα χέρια, όπως γράφουν τα σχετικά έγγραφα και μαρτύρια έξι μηνών, χωρίς να δικασθεί από την Αυστριακή Δικαιοσύνη³⁷, γιατί δεν ήταν δυνατόν να στοιχειοθετηθεί κατηγορία αναντίον του Ρήγα, παραδόθηκε από τους Αυστριακούς στον Τούρκο καϊμακάμη του Βελιγραδίου. Τέλος στραγγαλίστηκε τον Ιούνιο του 1798 μαζί άλλους επτά

φυλακισθέντων Ελλήνων» προς το υπουργείον Αστυνομίας και προς τον αυτοκράτορα της Αυστρίας σχετικά αναφέρει ότι «Ο Ρήγας Βελεστινλής... ανέλαβε το ταξίδι του μόνον με την πρόθεσιν να πραγματοποιήση επανάστασιν δια του σχεδίου του, το οποίον συνίστατο εις την απόφασιν να μεταβή εις Μορέαν προς τους εκεί ανταρτικούς Έλληνας Μανιάτας, να κερδίση την εμπιστοσύνην των, τη βοήθεια των να ελευθερώση την χερσόνησον της Πελοποννήσου, τους Μανιάτας να ενώση με άλλους επαναστάτας Ελληνας, τους Κακοσοβιλωτάς λεγομένους, με τας ηνωμένας αυτάς δυνάμεις να προχωρήση περαιτέρω προς ανατολάς και έπειτα να ελευθερώση τα τουρκικάς επαρχίας Μακεδονίαν, Αλβανίαν και κυρίως Ελλάδα, και τας άλλας επαρχίας δια της γενικής επαναστάσεως τοσούτω ευκολότερον, καθόσον κατά την γνώμην του όλοι οι Έλληνες ήσαν ωπλισμένοι, με τρόφιμα εφωδιασμένοι και θα ήτο εύκολο να έχουν χρήματα από πλούσια μοναστήρια». Βλ. Κων. Αμάντου, *Ανέκδοτα έγγραφα περί Ρήγα Βελεστινλή*, Αθήνα 1930, επανατύπωση, Αθήνα 1997, σελ. 155. Παρόμοια και στη σελ. 179. Επίσης βλ. Αιμ. Λεγράνδ-Σπ. Λάμπρου, *Ανέκδοτα έγγραφα περί Ρήγα Βελεστινλή και των συν αυτώ μαρτυρησάντων*, Αθήνησιν 1891, φωτομηχανική έκδοση από την Επισημονική Εταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, με την προσθήκη ευρετηρίου (επιμ. Δημ. Καραμπερόπουλου), Αθήνα 1996, σελ. 11 και 71.

37. Δεν ήταν δυνατόν να στοιχειοθετηθεί κατηγορία εναντίον του Ρήγα εφ' όσον οι ενέργειές του δεν εστρέφοντο εναντίον της νομιμότητος του κράτους της Αυστρίας. Γι' αυτό και καταβλήθηκε προσπάθεια από τον υπουργό της Αστυνομίας να μην δικασθεί από τα ποινικά δικαστήρια, γιατί ο Ρήγας και οι σύντροφοί του θα απαλλάσσονταν από τους δικαστές.

This ordnance survey revolutionary tactic of Rhigas proved right with the predomination of the Greek revolution in 1821. The Greek revolution was accomplished in Morea, and not where it originally started, at the border of the Danube territories, that Rhigas knew very well, because he lived there. This is another piece of evidence that demonstrates his military skills and military mind.

5. Martyr. Been accused of planning a revolutionary project for the distraction of the Ottomans tyranny and freedom of Greece and the other Balkan nations, he was arrested and driven to prison. With chains on his arms and legs, according to the relative papers, he was tortured for six months without standing trial from the Austrian Justice³⁷, as it was not possible to bring any accusation against him, he was delivered by the Austrians to the Turkish Pasha of Belgrade. Finally he was strangled in June 1798 in the tower of Neboija in Belgrade, which stands on the side of Danube river, along with his seven companions. Being faithful to his duty and the ideals of

*Velestinlis... he undertook this travel with the intention to create a revolution according to his plan to go to Morea towards the rebellious Greek Maniots and gain their trust and unite them with other Greek rebels the Suliots and with this united forces to move towards the East and then free the Turkish provinces of Macedonia, Albania, and mainland Greece, and the other provinces easily because according to his opinion it would be easy for the Greeks to be armed and to have food supplies and money from rich monasteries». See at K. Amantos, *Unpublished Documents about Rhigas Velestinlis*, Athens 1930, re-edited, Athens 1997, p. 179. Also see Aim. Lagrand. - Sp. Lamprou, *Unpublished Reports about Rhigas Velenstinlis and his Co-martyrs*, Athens 1891, printed from the Scientific Society of Studies Pheres-Velenstino-Rhigas, with the addition of index (ed. Dim. Karaberopoulos), Athens 1996, pp. 11 and 71.*

37. It was not possible to form an accusation against Rhigas since his actions were not against the Austrian Empire. That is why the Minister of Police tried so hard not to prosecute him a criminal court of justice, as Rhigas and his companions would be found not guilty.

Συντρόφους του, στον πύργο Νεμπούζα του Βελιγραδίου, που βρίσκεται δίπλα στον Δούναβη, πιστός στο καθήκον για τα ιδανικά της ελευθερίας και των «Δικαίων του Ανθρώπου».

6. Εθνεγέρτης. Ο Ρήγας χαρακτηρίζεται εθνεγέρτης, διότι με τον Θούριό του «Ως τότε παλληκάρια», τη Χάρτα του, το Σύνταγμά του συνέβαλε σημαντικά στην αφύπνιση των συνειδήσεων των σκλαβωμένων Ελλήνων για την επανάσταση. Τόνωσε το ηθικό τους ότι με τις δικές τους δυνάμεις θα αποκτήσουν την πολυπόθητη ελευθερία. Επί πλέον τους δίδαξε τον «τρόπον» με τον οποίο θα αποκτούσαν την ελευθερία, όπως χαρακτηριστικά γράφει ο στρατηγός Μακρυγιάννης στα 1836, *«Μετά πολλούς αιώνας Ρήγας Βελεστινλής σπύρει τον σπόρον της ελευθερίας εις τους Έλληνας και τους ενθαρρύνει οδηγών αυτούς τον τρόπον της απελευθερώσεως των. Οι Έλληνες ενθουσιασθέντες και ενθαρρυνθέντες από τους λόγους του Ρήγα έλαβον τα όπλα υπέρ της ελευθερίας»*³⁸.

7. Οραματιστής μιας δημοκρατικής πολιτείας του Βαλκανικού χώρου. Ο Ρήγας Βελεστινλής με την επανάσταση, των σκλαβωμένων Ελλήνων και των άλλων Βαλκανικών λαών, που προετοίμαζε στη θέση της απολυταρχικής οθωμανικής εξουσίας οραματιζόταν να εγκαθιδρυθεί η «Νέα Πολιτική Διοίκησις», η δημοκρατική του πολιτεία. Όλοι οι συνυπόδουλοι λαοί «χωρίς εξαιρέσιν θρησκείας και γλώσσης», όπως τονίζει στο δεύτερο άρθρο του Συντάγματός του, θα απαρτίσουν την αντιπροσωπευτική πολιτεία, που θα φέρει τον τίτλο «Ελληνική Δημοκρατία», το πολιτικό πρότυπο του πολιτισμού των κλασσικών χρόνων, μοναδικό στην ιστορία των αιώνων και στις παραδόσεις των λαών. Η δημοκρατία ήταν για τον Ρήγα ένα πανανθρώπινο ιδανικό με υπερεθνικές διαστάσεις.

Όλοι οι κάτοικοι της νέας πολιτείας θα ήταν ίσοι έναντι του νόμου, θα επικρατούσε ανεξιθρησκεία και σεβασμός της γλώσσας του κάθε λαού³⁹, που θα συμμετείχε στην δημοκρατική πολιτεία, θα νέμονταν τα καλά της δημοκρατικής διακυβερνήσεως, με ασφάλεια της ζωής και της περιουσίας των κατοίκων της. Ενα όραμα, το οποίο στις μέρες μας, μετά από δύο αιώνες, πάει να γίνει πραγματικότητα.

38. Είναι λόγια του στρατηγού Μακρυγιάννη στον πίνακα, που ζωγράφησε ο Παναγιώτης Ζωγράφου με οδηγίες του και τίτλο *«Πτώσις της Κωνσταντινουπόλεως»*.

39. Όπως χαρακτηριστικά παρατηρεί ο καθηγητής Νικόλαος Πανταζόπουλος «ο

freedom and to the «Human Rights».

6. Leader of national revolution. Rhigas is described as a leader of the national revolution because with his Thourios (war-song), «Until when lands», his Carta (map) and his Constitution he offered very important help to the upheaval of the enslaved Greeks, in order to rebel. He lifted their moral and proved to them that only with their own powers they could gain freedom. Furthermore he showed them the «way» towards this cause as General Macrygiannes points in 1836, *«After many centuries Rhigas Velenstinlis cultivates the seed of freedom in the Greeks and helps them by leading them towards their emancipation. The Greeks lifted and exhorted by Rhigas speeches started fighting for freedom»*³⁸.

7. Visionary of a democratic state in the Balkan area. Through the revolution he prepared for the enslaved Greeks and the other Balkan nations, Rhigas Velenstinlis dreamed of establishing a «New Political Administration», his democratic state in the place of the old Ottoman domination. All the enslaved people «without exemption of religion and language», as he points in the 2nd article of his constitution, it was going to be a representative state under the name «Greek Democracy», because that was the political ideal of the civilization of the classical years, unique to the history of the centuries and part of the traditions of the people. Democracy was for Rhigas an all human ideal with multi-national dimensions.

Every citizen of the new state would be equal before the law, and they would enjoy religious freedom and respect of their language³⁹. The people who were to be a part of this democratic state would enjoy the benefits of the democratic administration with respect for their life and their property. This is a vision that hopefully in our days, and after two centuries, will tend to become a reality.

38. These are the words of General Macrygiannes for a painting which was done under his instructions by Panagiotis Zographou with the theme: *«The Fall of Constantinople»*.

39. Prof. Nicolaos Pantazopoulos explicitly states that: *«Rhigas went beyond the declaration of the French Revolution, that gives rights to the individual and not to the*

Συμπέρασμα

Ο Ρήγας Βελεστινλής ήταν μία πολύπλευρη προσωπικότητα και είχε καταστρώσει ένα συγκεκριμένο επαναστατικό σχέδιο για την εξέγερση των σκλαβωμένων Ελλήνων και των άλλων Βαλκανικών λαών με σκοπό την αποτίναξη της σκλαβιάς και την απόκτηση της ελευθερίας και τη δημιουργία μιάς δημοκρατικής πολιτείας. Πρώτα θέλησε να εξυψώσει το φρόνημα των σκλαβωμένων χρησιμοποιώντας την εικόνα και τη μουσική. Κατόρθωσε κατά την προετοιμασία του επαναστατικού του σχεδίου να αποφύγει την παρακολούθηση της καλά οργανωμένης Αυστριακής Αστυνομίας, από την οποία έλαβε και το σχετικό διαβατήριο για την αναχώρησή του από την Αυστρία, όμως πριν περάσει τα σύνορά της, στην Τεργέστη, προδόθηκε από έναν τυχάρπαστο Έλληνα έμπορο. Ο Ρήγας είχε συλλάβει ένα συγκεκριμένο στρατιωτικό σχέδιο για την έναρξη και επέκταση της επανάστασής του. Και ακόμη είχε προνοήσει για την μετά την επανάσταση λειτουργία μιας δημοκρατικής πολιτείας στο Βαλκανικό χώρο με τη συνεργασία των λαών, που την απάρτιζαν. Συνοπτικά διαπιστώνεται ότι ο Ρήγας Βελεστινλής είναι μία από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες του Ελληνικού και Βαλκανικού χώρου: Διαφωτιστής, Επαναστάτης, Πολιτικός νους, Στρατιωτικός νους, Μάρτυρας, Εθνεγέρτης και Οραματιστής μιάς δημοκρατικής πολιτείας του Βαλκανικού χώρου.

Δρ Δημ. Καραμπερόπουλος
Πρόεδρος Επιστημονικής Εταιρείας
Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα

Ρήγας προχωρούσε πέρα από τις διακηρύξεις της Γαλλικής Επανάστασης, που αναγνωρίζει πολιτικά και ατομικά δικαιώματα στη μονάδα, τον πολίτη και όχι στην ομάδα δηλαδή στις μειονότητες. Γινόταν έτσι ο Πρόδρομος της Οικουμενικής Διακηρύξεως των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του 1948, η οποία καθώς είναι γνωστό, αναγνωρίζει ανθρώπινα δικαιώματα με το ίδιο όπως ο Ρήγας πνεύμα σε μικρές ή μεγάλες ομάδες, όπως είναι οι Communities και Societies». Βλ. Νικ. Πανταζοπούλου, Μελετήματα για τον Ρήγα Βελεστινλή, έκδ. Επιστημονικής Εταιρείας Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα, Αθήνα 1994, σελ. 106.

Conclusion

Rhigas Velestinlis was a compound personality and had planned a certain revolutionary project concerning the revolution of the Greeks and the other Balkan nations, with the ultimate purpose the shake of slavery, the triumph of freedom and the creation of a democratic society. In the beginning, he wanted to rise the moral of the slaves with the use of pictures and music. While he was preparing his plan he managed to avoid the shadowing of the superb organization of the Austrian police, and obtain a passport so as to leave Austria. But, before crossing the borders to Triest, he was betrayed by an upstart Greek merchant. Rhigas conceived a specific military plan for the start and the expansion of his revolution. He also had the ability to be provident enough to plan the creation of a democratic state in the Balkan area, with the cooperation of its nation. Synoptically, it is a fact that Rhigas Velenstinlis is one of the most important personalities of the Greek and the Balkan area: Enlightener, Revolutionary, Political mind, Military mind, Martyr, Leader of a national revolution and Visualizer of a democratic state in the Balkan territory.

Dr. Dim. Karaberopoulos
President of Scientific Society of
Studies Pheres-Velestino-Rhigas

societies meaning the minorities. In that way Rhigas was to become the pioneer of the Global Declaration of Human Rights of 1948, which for the first time recognizes human rights with the same spirit of Rhigas to small or great groups like the Communities and Societies». See Nic. Pantazopoulos, Studies about Rhigas Velestinlis, published by the Scientific Society of Studies Pheres-Velestino-Rhigas, Athens 1994, p. 106.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

REVOLUTIONARY PROCLAMATION

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ – ΙΣΟΤΙΜΙΑ – ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

**ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ,
ΤΗΣ Μ. ΑΣΙΑΣ, ΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΛΑΧΟΜΠΟΓΔΑΝΙΑΣ**

**ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ**

Ο ΛΑΟΣ, ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, όπου κατοικεῖ τήν Ρούμελην, τήν Μικράν Ἀσίαν, τὰς Μεσογείους νήσους, τήν Βλαχομπογδανίαν¹, καί ὅλοι ὅσοι στενάζουν ὑπό τήν δυσφορωτάτην τυραννίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ὀδελυρωτάτου δεσποτισμοῦ, ἥ ἐδιήσθησαν νά φύγουν εἰς ξένα βασιλεια διά νά γλυτώσουν ἀπό τόν δυσβάστακτον καί βαρύν αὐτοῦ ζυγόν, ὅλοι, λέγω, Χριστιανοί καί Τοῦρκοι, χωρίς κανένα ξεχωρισμόν θρησκείας (ἐπειδή ὅλοι πλάσματα Θεοῦ εἶναι καί τέκνα τοῦ πρωτοπλάστου), στοχαζόμενοι

1. Βλαχομολδανίαν ἢ Μολδοβλαχίαν

LIBERTY – EQUALITY – BROTHERHOOD

NEW POLITICAL ADMINISTRATION

OF THE INHABITANTS OF RUMELE – GREECE
ASIA MINOR, MEDITERRANEAN ISLANDS
AND OF MOLDOVLACHIA

FOR THE BENEFIT OF THE LAWS
AND OF THE HOMELAND

THE PEOPLE, DESCENDANTS OF THE GREEKS,
inhabitant of Rumele¹, Asia Minor, Mediterranean islands
and Vlahobogdania² and all who groaning under the
resentful and detestable tyranny of the Othoman despotism,
were forced to leave for foreign kingdoms and save
themselves from the unbearable and harsh yoke, all, I say,

1. Rumele,-Geographical district of Peloponnese, he means continental Greece.

2. Vlahobogdania or Moldovlachia, the inhabitants of the Balkan peninsula except Greece.

ὅτι ὁ Τύραννος, ὀνομαζόμενος Σουλτάνος, κατέπεσεν ὀλοτελῶς εἰς τὰς βρωμεράς θηλυμανεῖς ὀρέξεις του, ἐπερικυκλώθη ἀπὸ εὐνούχους καὶ αἰμοδόρους ἀμαθεστάτους αὐλικούς, ἐλησμόνησε καὶ κατεφρόνησε τὴν ἀνθρωπότητα¹, ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά του κατὰ τῆς ἀθωότητος, καὶ τό πλεόν ὠραιότερον βασίλειον τοῦ κόσμου, ὅπου ἐκθειάζεται πανταχόθεν ἀπὸ τοὺς σοφούς, κατήντησεν εἰς μίαν βδελυρὰν ἀναρχίαν, τόσον, ὥστε κανέναν, ὅποιον αὐτοὶ ποτε τάξεως καὶ θρησκείας, δέν εἶναι σίγουρος μήτε διὰ τὴν ζωὴν του, μήτε διὰ τὴν τιμὴν του, μήτε διὰ τὰ ὑποστατικά του.

Ὁ πλεόν ἡσυχος, ὁ πλεόν ἀθῶος, ὁ πλεόν τίμιος πολίτης κινδυνεύει κάθε στιγμὴν νὰ γίνῃ ἐλεεινὴ θυσία τῆς τυραννικῆς φαντασίας, ἢ τῶν ἀγρίων τοποτηρητῶν καὶ ἀναξίων μεγιστάνων τοῦ Τυράννου, ἢ, τέλος (ὅπερ συνεχέστερον συμβαίνει), τῶν κακοτρόπων θηριωδεστάτων μιμητῶν του, χαιρόντων εἰς τό ἀτιμώρητον κρῖμα, εἰς τὴν σκληροτάτην ἀπανθρωπότητα², εἰς τὴν φονοκτονίαν, χωρὶς καμμίαν ἐξέτασιν, χωρὶς καμμίαν κρίσιν.

– Οὐρανέ! ἐσύ εἶσαι ἀπροσωπόληπτος μάρτυς τῶν τοιούτων κακουργημάτων.

– Ἡλιε! ἐσύ βλέπεις καθημερινῶς τὰ τοιαῦτα θηριώδη τολμήματα.

– Γῆ! ἐσύ ποτίζεσαι ἀδιακόπως ἀπὸ τὰ ρεῖθρα τῶν ἀθώων αἱμάτων.

Ποῖος ἔχει στόμα νὰ μέ εἰπῇ τό ἐναντίον; Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ τίγρις, ὁ μόψηφος τῶν τοσοῦτων ἀνομιμάτων; Ἄς ἔδῃ εἰς τό παρόν, καὶ διὰ πολέμιόν του μάρτυρα

1. Ἀνθρωπιά

2. Ἀπανθρωπία

Christians and Turks, without any discrimination of religion (because they all are creatures of God and children of the first created) thinking that the Tyrant known as Sultan, degraded completely himself to his effeminate lusts and was surrounded by unique and blood thirsty ignorant courtiers so. He forgot and resented compassion and toughend his heart against innocence, and the most beautiful kingdom of the world praised at all times by wise men was reduced into repugnant anarchy.

No one, no matter his class or religion, can be secure of his life, his honour or his property. The most peaceful, innocent and honest citizen is in danger at every moment to become a disgraceful sacrifice of either the tyrannic fantasy of the Sultan or of the savage deputies and incompetent lords of the tyrant, or finally (as it mostly happen) a victim of sultans ill mannered fierced imitators. These people are enjoying this unpunished and harsh inhumanity and the slaughter without any question, without any judgement.

- Heaven! You are the impartial witness of such crimes.
- Sun! you see these daily ferocious insolent acts.
- Earth! You are constantly soaked by the gutter of innocent blood.

Who can voice the opposite? Who is that tiger, wholly of these sins? Let him come forward, and he will win the entire

θέλει ἀποκτήσει ὅλην τὴν Κτίσιν, ἥτις ἀγλώσσωσ γογγᾶ διὰ τοὺς ἀδίκους ὧδε ἐκχυνομένους ρύακας τῶν ἀνθρωπίνων αἱμάτων.

Ὁ μέχρι τοῦδε, λέγω, δυστυχὴς οὗτος λαός, βλέποντας ὅτι ὅλαι του αἱ θλίψεις καὶ ὀδύναι, τὰ καθημερινὰ δάκρυά του, ὁ ἀφανισμός του, προέρχονται ἀπὸ τὴν κακὴν καὶ ἀχρευστάτην διοίκησιν, ἀπὸ τὴν στέρησιν καλῶν νόμων, ἀπεφάσισεν, ἐνανδριζόμενος μίαν φορὰν, νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὸν οὐρανόν, νὰ ἐγείρῃ ἀνδρείως τὸν καταβεδωρῆ- μένον τράχηλόν του καί, ἐνοπλίζοντας ἐμμανῶς τοὺς βραχίονάς του μέ τὰ ἄρματα τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς ἀπελπισίας, νὰ ἐκδοῇ μεγαλοφώνως, ἐνώπιον πάσης τῆς Οἰκουμένης, μέ βροντώδη κραυγὴν, τὰ ἱερά καὶ ἄμωμα δίκαια, ὅπου θεόθεν τῷ ἐχαρίσθησαν διὰ νὰ ζήσῃ ἡσύχως ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

Ὅθεν, διὰ νὰ ἡμποροῦν ὁμοθυμαδόν ὅλοι οἱ κάτοικοι νὰ συγκρίνωσι πάντοτε μέ ἄγρυπνον ὄμμα τὰ κινήματα τῆς διοικήσεως, μέ τὸν σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν νομοθεσίας, ἐκτινάζοντες ἀνδρικῶς τὸν οὐτιδανόν ζυγὸν τοῦ Δεσποτισμοῦ καὶ ἐναγκαλιζόμενοι τὴν πολύτιμον Ἐλευθερίαν τῶν ἐνδόξων προπατόρων των, νὰ μὴν ἀφε- θῶσιν οὐδέποτε νὰ καταπατῶνται ὡς σκλάβοι εἰς τό ἐξῆς ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπον τυραννίαν· νὰ ἔχῃ ἕκαστος ὡσάν λαμπρόν καθρέπτην ἐμπροστά εἰς τὰ ὁμμάτιά του τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας, τῆς σιγουρότητος¹ καὶ τῆς εὐτυ- χίας του· νὰ γνωρίζουν ἐμφανέστατα οἱ κριταί², ποῖον εἶναι τό δυσσάποφευκτον χρέος των πρὸς τοὺς κρινόμε- νους ἐλευθέρους κατοίκους· καὶ οἱ νομοθέται καὶ πρῶτοι

1. Ἀσφάλεια

2. Δικαστής

universe as an enemy and witness prosecution, because universe moans without a voice about the gutter of human blood that unfairly spilled here.

Up to this day, I say, that unfortunate people witnessed all their sorrows and pains their everyday tears their extermination due to the bad and wretched administration and the deprivation of fair laws, and so they decided, bravely this time, to gaze towards the sky and raise gallantly their exhausted nape. People armed their arms with persistence, with the weapons of vengeance and despare to shout aloud with a thunderous cry before the whole world their holly and immaculate rights, given by god in order to live peacefully on earth.

Consequently all the people solidly should be able to compare ways with a wakeful eye the to government's operations, concerning their social legislation, and to be able to fight bravely the mean yoke of despotism and to embrace the valuable freedom of their brave ancestors. In the future they should not let themselves, at any time to be violated as slaves by the ruthless tyranny. Everyone should have before his eyes like a shining mirror the foundation of his own freedom, security and happiness. The judges should obviously know which is their inavoidable duty towards the law-abiding free citizens. The legislators and the prime

τῆς διοικήσεως τόν εὐθύτατον κανόνα, καθ' ὃν πρέπει νά
ρυθμίζεται καί ν' ἀποβλέπη τό ἐπάγγελμά των πρὸς
εὐδαιμονίαν τῶν πολιτῶν, κηρύττεται λαμπροφανῶς ἡ
ἀκόλουθος ΔΗΜΟΣΙΑ ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ τῶν πολυτίμων
ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ καί τοῦ ἐλευθέρου κατοίκου
τοῦ βασιλείου.

officers of the administration should follow this direct rule, because their profession should be adjacent and aiming towards the happiness of the citizens. Therefore it is gracely declared the following PUBLIC REVELATION the valuable HUMAN RIGHTS and the free citizen of the state.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

THE HUMAN RIGHTS

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἀρθρον 1.— Ὁ σκοπός ὁποῦ ἀπ' ἀρχῆς κόσμου οἱ ἄνθρωποι ἐσυμμαζώχθησαν ἀπό τὰ δάση τήν πρώτην φοράν, διά νά κατοικήσουν ὅλοι μαζί, κτίζοντες χώρας καί πόλεις, εἶναι διά νά συμβοηθῶνται καί νά ζῶσιν εὐτυχισμένοι, καί ὄχι νά συναντιτρώγωνται ἢ νά ρουφᾷ τό αἷμα τους ἕνας.

Τότε ἔκαμαν βασιλέα διά νά ἀγρυπνῇ εἰς τὰ συμφέροντά των, διά νά εἶναι βέβαιοι εἰς τήν ἀπόλαυσιν τῶν φυσικῶν δικαίων, τὰ ὁποῖα δέν ἔχει τήν ἄδειαν νά τούς τὰ ἀφαιρέσῃ κανένας ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀρθρον 2.— Αὐτά τὰ Φυσικά Δίκαια εἶναι: πρῶτον, τό νά εἴμεθα ὅλοι ἴσοι καί ὄχι ὁ ἕνας ἀνώτερος ἀπό τόν ἄλλον· δεύτερον, νά εἴμεθα ἐλεύθεροι καί ὄχι ὁ ἕνας σκλάβος τοῦ ἄλλουνοῦ· τρίτον, νά εἴμεθα σίγουροι εἰς τήν ζωήν μας, καί κανένας νά μήν ἡμπορῇ νά μᾶς τήν πάρη ἀδίκως καί κατά τήν φαντασίαν· καί τέταρτον, τὰ κτήματα ὁπού ἔχομεν κανένας νά μήν ἡμπορῇ νά μᾶς ἐγγίξῃ, ἀλλ' εἶναι ἰδικά μας καί τῶν κληρονόμων μας.

Ἀρθρον 3.— Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, Χριστιανοί καί Τοῦρκοι, κατά φυσικόν λόγον εἶναι ἴσοι. Ὅταν πταίσῃ τινάς, ὁποιασδήποτε καταστάσεως, ὁ Νόμος εἶναι ὁ αὐτός διά τό πταῖσμα καί ἀμετάβλητος· ἡγουν δέν παιδεύεται¹ ὁ πλούσιος ὀλιγώτερον καί ὁ πτωχός περισσότερον διά τό αὐτό σφάλμα, ἀλλ' ἴσια-ἴσια.

Ἀρθρον 4.— Ὁ Νόμος εἶναι ἐκείνη ἡ ἐλευθέρα ἀπόφασις, ὁπού μέ τήν συγκατάθεσιν ὅλου τοῦ λαοῦ ἔγινεν· ἡγουν, ὅλοι θέλομεν ὅτι ὁ φονεύς νά φονεύεται· αὐτός

1. Τιμωρεῖται

THE HUMAN RIGHTS

Article 1.– The aim, that from the dawn of the world people gathered from the woods for the first time, so as to live together, building towns and countries, helping each other live happily, instead of fighting each other or their blood being sucked by one.

Then they named a king to be on the alert for their interests, in order to be sure that they enjoy their natural rights, something that no one on earth has the right to take away from them.

Article 2.– These Natural rights are: firstly, all to be equal and no one superior to the other. Secondly, to be free and no one to slave to the other. Thirdly, to be secure in life and no one to be able to imagine that he can deprive it unfairly and forthly, no one to be able to claim the property we own because it belongs to us and to our heirs.

Article 3.– All people, Christians and Turks are equal by nature. When someone commits an offence of any kind the law is the same for the offence and it is unchangeable. Under no circumstances will there be a lesser punishment for the rich or more for the poor, for the same offence, but equal.

Article 4.– The law is that, freely taken, decision made with the consent of the whole of the people. All of us

λέγεται Νόμος, καί εἶναι ὁ ἴδιος διὰ ὅλους μας εἰς τό νά παιδεύσῃ. Καί πάλιν ἄλλος, ὁποῦ ὑπερασπίζεται· ἡγουν ὅλοι θέλομεν νά ἐξουσιάζωμεν τά ὑποστατικά μας, κανέννας λοιπόν δέν ἔχει τήν ἄδειαν νά μᾶς πάρῃ δυναστικῶς τίποτες· αὐτός εἶναι Νόμος, ἐπειδὴ μοναχοί μας τόν δεχόμεθα καί τόν θέλομεν. Ὁ Νόμος ἔχει πάντοτε νά προστάξῃ ὅ,τι πρᾶγμα εἶναι δίκαιον καί ὠφέλιμον εἰς τήν συγκοινωνίαν τῆς ζωῆς μας καί νά ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ὁποῦ μᾶς βλάπτει.

Ἄρθρον 5.— Ὅλοι οἱ συμπολιῖται ἡμποροῦν νά ἔμβουν εἰς ἀξίας καί δημόσια ὀφίκια¹. Τά ἐλεύθερα γένη δέν γνωρίζουν καμμίαν αἰτίαν προτιμήσεως εἰς τάς ἐκλογάς των, παρὰ τήν φρόνησιν καί τήν προκοπήν· ἡγουν, καθέννας, ὅταν εἶναι ἄξιος καί προκομμένος διὰ μίαν δημοσίαν δούλευσιν, ἡμπορεῖ νά τήν ἀποκτήσῃ. Ἐξ ἐναντίας δέ, μὴν ὄντας ἄξιος, ἀλλά χυδαῖος, δέν πρέπει νά τῷ δοθῇ· διότι, μὴν ἡξεύροντας πῶς νά τήν ἐκτελέσῃ, προσκρούει καί βλάπτει τό κοινόν μέ τήν ἀμάθειαν καί τήν ἀνεπιδεξιότητά του.

Ἄρθρον 6.— Ἡ Ἐλευθερία εἶναι ἐκείνη ἡ δύναμις ὁποῦ ἔχει ὁ ἄνθρωπος εἰς τό νά κάμῃ ὅλον ἐκεῖνο, ὁποῦ δέν βλάπτει εἰς τά δίκαια τῶν γειτόνων του. Αὐτή ἔχει ὡς θεμέλιον τήν φύσιν, διατί φυσικά ἀγαπῶμεν νά εἴμεθα ἐλεύθεροι· ἔχει ὡς κανόνα τήν δικαιοσύνην, διατί ἡ δικαία ἐλευθερία εἶναι καλή· ἔχει ὡς φύλακα τόν Νόμον, διατί αὐτός προσδιορίζει, ἕως ποῦ πρέπει νά εἴμεθα ἐλεύθεροι. Τό ἠθικόν σύνορον τῆς Ἐλευθερίας εἶναι τοῦτο τό ρητόν: *Μὴν κάμῃς εἰς τόν ἄλλον ἐκεῖνο ὁποῦ δέν θέλεις νά σέ κάμουν*.

1. Δημόσιο ἀξίωμα

want the killer to be killed. This is called law and punishment applies in the same way to all of us. And then another function of the law, the one that defends because we all want to rule our farms. So, no one is permitted to take anything away from us by using violence. This is the law because we ourselves accept it and want it. The law always commands everything that is fair and beneficial to the process of our life and prevents everything that harms us.

Article 5.– All fellow citizens can have access to public offices of equal value. Free nations know of no other reason of preference in their choices but the ones of caution and prosperity. Namely, everyone, when he is capable and hardworking for a public work, his is entitled to obtain it. On the contrary, when he is not capable, but vulgar, the office should not be granted. Because without knowing how to act, he runs contrary and harms the public by his ignorance and inability.

Article 6.– Freedom is that force which man has in order to act in a way that cannot clash with his neighbours rights. Its foundation is nature, because our nature is love to be free. Justice is its rule because just freedom is good. Freedom's guardian is the law, because it determines the limits to which our freedom extends. The moral boundary of freedom is this saying: Don't do on to others what you would not to thyself.

Ἄρθρον 7.— Τό δίκαιον τοῦ νά φανερώνωμεν τήν γνώμην μας καί τούς συλλογισμούς μας, τόσον μέ τήν τυπογραφίαν, ὅσον καί μέ ἄλλον τρόπον· τό δίκαιον τοῦ νά συναθροίζώμεθα εἰρηνικῶς· ἡ ἐλευθερία κάθε εἵδους θρησκείας, Χριστιανισμοῦ, Τουρκισμοῦ, Ἰουδαϊσμοῦ καί τά λοιπά, δέν εἶναι ἐμποδισμένα εἰς τήν παροῦσαν διοίκησιν.

Ὅταν ἐμποδίζονται αὐτά τά δίκαια, εἶναι φανερόν πῶς προέρχεται τοῦτο ἀπό Τυραννίαν, ἥ πῶς εἶναι ἀκόμη ἐνθύμησις τοῦ ἐξοστρακισθέντος Δεσποτισμοῦ, ὁπού ἀπεδιώξαμεν.

Ἄρθρον 8.— Ἡ σιγουρότης¹ εἶναι ἐκείνη ἡ διαφέντευσις², ὁπού δίδεται ἀπό ὅλον τό ἔθνος καί τόν λαόν εἰς τόν κάθε ἄνθρωπον διά τήν φύλαξιν τοῦ ὑποκειμένου του, τῶν δικαίων του καί τῶν ὑποστατικῶν του· ἡγουν, ὅταν βλάβῃ τινάς ἓνα μόνον ἄνθρωπον, ἡ πάρῃ ἀδίκως τίποτες ἀπ' αὐτόν, ὅλος ὁ λαός πρέπει νά σηκωθῇ κατ' ἐπάνω ἐκείνου τοῦ δυνάστου καί νά τόν ἀποδιώξῃ.

Ἄρθρον 9.— Ὁ Νόμος ἔχει χρέος νά διαφεντεύῃ τήν κοινήν ἐλευθερίαν ὅλου τοῦ ἔθνους καί ἐκείνην τοῦ κάθε ἀνθρώπου, κατοίκου εἰς ταύτην τήν αὐτοκρατορίαν, ἐναντίον τῆς καταθλίψεως καί τῆς δυναστείας τῶν διοικητῶν· ὅταν αὐτοί διοικοῦν καλῶς, νά τούς διαφεντεύῃ· εἰ δέ κακῶς, νά τούς ἀποβάλλῃ.

Ἄρθρον 10.— Κανένας ἄνθρωπος νά μήν ἐγκαλῆται εἰς κριτήριον νά μήν πιάνεται ἀπό τούς ἀνθρώπους τοῦ κριτοῦ καί νά μή φυλακώνεται κατ' ἄλλον τρόπον, παρά καθώς διορίζει ὁ Νόμος καί ὄχι κατά τήν φαντασίαν καί θέλησιν τοῦ κριτοῦ³. Κάθε κάτοικος ὅμως, ὅταν κραχθῇ

1. Ἡ ἀσφάλεια

2. Ἡ προστασία

3. Δικαστοῦ

Article 7.– The right to reveal our opinion and thoughts through printing, as well as in many other ways; the right of gathering peacefully; the freedom of all religions, Christianity, Islam, Judaism and others, are not restricted under the present administration. When these rights are restricted it is obvious that this is due to tyranny or that it is still a remembrance of the ostracised despotism that we dismissed.

Article 8.– Security is, the one defense, given by the nation and the people to every person for the protection of his own self, his rights and his subjects. Meaning when someone harms one person, or unjustly takes anything from him, all people must stand against this oppressor and chase him away.

Article 9.– Law has the duty to protect the common freedom of the whole nation as well as that of every person, inhabitant of this country, against the depression and despotism of the governors. When they govern well the law must protect them, when wrongly, to expel them.

Article 10.– No human should be prosecuted in court or arrested by judge's men or imprisoned in any other circumstance, than the one determined by the law; and not according to the imagination and judge's will. Every citizen though, when summoned to a court of justice, or when the

εἰς τὴν κρίσιν, ἢ κατὰ νόμον πιασθῇ ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς τοῦ κριτηρίου, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ εὐθύς καὶ νὰ πηγαί- νη νὰ κριθῇ· διατί, ἂν ἀντισταθῇ καὶ δέν θέλῃ νὰ πηγαί- νη εἰς τὴν κρίσιν, γίνεται πταίστης· καὶ ἀρκετόν σφάλμα εἶναι, ὅταν ὁ Νόμος κρᾶζῃ κανέναν ἄνθρωπον καὶ ἐκεῖ- νος ἀντιστέκεται μέ τό κακόν καὶ δέν ὑπακούῃ νὰ πηγαί- νη, ὄντας σίγουρος, ὅτι δέν παιδεύεται¹, ἂν εἶναι ἀθῶος.

Ἄρθρον 11.— Κάθε δυναστικόν ἐπιχείρημα, ὁπού ἤθε- λαν κάμει ἐναντίον ἐνός ἀνθρώπου, ὁπού δέν ἔπαισε, καὶ χωρίς προσταγὴν τοῦ Νόμου θέλουν νὰ τόν καταδι- κάσουν, ἐκεῖνο φαίνεται πὼς εἶναι μόνον ἀπὸ τό κεφάλι τοῦ κριτοῦ καὶ ἔργον τυραννικόν. Ὁ ἄνθρωπος λοιπόν, τόν ὁποῖον θέλουν νὰ δυναστεύσουν μέ αὐτόν τόν τρό- πον, ἔχει δίκαιον καὶ ἄδειαν νὰ ἀντισταθῇ ἐξ ὅλης του τῆς δυνάμεως, νὰ τό ἀποβάλῃ μέ βίαν καὶ νὰ μὴν ὑπο- ταχθῇ.

Ἄρθρον 12.— Ἐκεῖνοι ὁπού ἐκδίδουν προσταγὰς, ἢ ὁπού ἤθελε τές ὑπογράψουν, ἢ ὁπού ἤθελε τές ἐκτελέσουν, ἢ ὁπού ἤθελε βάλουν ἄλλους νὰ τές τελειώσουν, λέγοντές τους πὼς εἶναι πράγματα ἀναγκαῖα, χωρίς νὰ ἔχῃ τὴν εἶδσιν ἢ διοικήσιν, εἶναι πταῖσται καὶ ἔχουν νὰ τιμω- ρῶνται αὐστηρῶς.

Ἄρθρον 13.— Κάθε ἄνθρωπος ὁπού φαίνεται πὼς εἶναι ἀθῶος, ἂν τόν συκοφαντήσουν πὼς ἔπαισεν, ἐν ὅσῳ νὰ βεβαιωθῇ πὼς εἶναι πταίστης, πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ πιασθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κριτηρίου, κάθε αὐστηρότης, καθὼς δέσιμον, ὕβριςμοί, δαρμοί, ὁπού δέν εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν κατακράτησιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν ὅσῳ νὰ κριθῇ, νὰ εἶναι ἐμποδισμένα, καὶ

1. Τιμωρεῖται

servants of the law seize him, he must obey at once and go to court. In case he resists, and refuses judgement, he is considered to be breaking the law. It is a great mistake for an individual, to resist and disobey the law, when he knows that he should not be punished when innocent.

Article 11.– Every oppressing attempt to convict someone who committed no fault, and without the command of the law, it is evident that it only derives from the judge's ill will and therefore it is tyrannic. The person, they want to tyrannise in that manner, has the right and the permission to resist with all of his power and to brake loose from all restraints of violence and not to submit.

Article 12.– Those who issue orders, or in any way sign or execute them, or send others to execute them, claiming that it is necessary for them to execute the orders, and if that takes place without the knowledge of the administration, then they are guilty and they will be severely punished.

Article 13.– Every person who seems to be innocent, if he is slandered as guilty and until his culpability is confirmed, and evidently it is necessary to be arrested by the people of the law, until then, every kind of severity, as well as fastening, insults, beatings, are not necessary when arresting this person, and should be prohibited until the person is judged.

μόνον ἀφοῦ ἀποδειχθῇ πταισῆς, τότε νά γίνεται ἀρχή τῆς τιμωρίας εἰς τό ὑποκείμενόν του, καθὼς διαλαμβάνει ὁ Νόμος.

Ἄρθρον 14.— Κανένας ἄνθρωπος νά μὴν κρίνεται καί νά μὴν τιμωρῆται ἀλλέως, παρὰ ἀφοῦ εἰπῇ ὅλα τὰ δικαιολογήματά του καί ἀφοῦ κατὰ τούς νόμους κραχθῇ εἰς τήν κρίσιν· καί τιμωρεῖται τότε μόνον, ὅταν εἶναι ἓνας Νόμος καμωμένος προτοῦ νά κάμῃ ἐκεῖνος τό πταῖσμα. Ὁ νόμος δέ ὅπου ἤθελε τιμωρήσῃ ἐγκλήματα ἅπερ ἔγιναν εἰς τόν καιρόν, ὅπου αὐτός δέν εἶχε συστηθῇ, λέγεται Τυραννία. Καί τό νά τιμωρήσῃ ἓνας νέος Νόμος παλαιά ἐγκλήματα, λέγεται ἀνομία. Ἦγουν, ἓνας ἄνθρωπος ἐπῆρε τό βόδι ἑνός ἄλλου, καί ἔως τήν στιγμὴν ὅπου τό ἐπῆρε, δέν ἦτον κανένας νόμος ὅπου νά ἐμπόδιζε ταύτην τήν ἀρπαγὴν· ἐξεδόθη ἔπειτα νόμος νά μὴν ἀρπάξῃ ἓνας τοῦ ἄλλου πράγματα· ὁ ἄρπαξ δίδει ὀπίσω τό βόδι, μὰ δέν παιδεύεται, ἐπειδὴ αὐτός δέν ἤξευρε πῶς ἡ ἀρπαγὴ εἶναι κακή.

Ἄρθρον 15.— Ὁ Νόμος ἔχει νά προσδιορίζῃ παιδείας¹ ἀκριβῶς καί ἀποδεικτικῶς ἀναγκαίας· αἱ παιδεῖαι αὗται νά εἶναι ἀνάλογοι κατὰ τό ἐγκλημα καί ὠφέλιμοι εἰς τήν συγκοινωνίαν² τῶν πολιτῶν. Ἦγουν, ἂν ἔδειρε τινὰς ἕναν ἄλλον, νά δαρθῇ μὰ ὄχι νά ἀποκεφαλισθῇ.

Ἄρθρον 16.— Τό δίκαιον τοῦ νά ἐξουσιάζῃ καθένας εἰρηνικῶς τὰ ὑποστατικά του εἶναι ἐκεῖνο τό ὅποιον ἀνήκει εἰς κάθε κάτοικον· ἤγουν, νά τὰ χαίρεται, νά τὰ μεταχειρίζεται κατὰ τήν θέλησίν του, νά ἀπολαμβάνῃ τὰ εἰσοδήματά του, τόν καρπὸν τῆς τέχνης του, τῆς ἐργασίας του καί τῆς φιλοπονίας του, χωρὶς νά ἡμπορέσῃ

1. Τιμωρία, παιδεμός.

2. Κοινήν διαβίωσιν.

Only in the case that the individual is proven guilty, only then his punishment should start as the law states.

Article 14.– No person should be judged and punished before he is summoned by the law unless he could defend himself. He is punished only if the law has been established before he commits the offence. A law that applies for crimes committed at the time the law did not exist is called tyranny and sentencing past crimes with a new law is called unlawfulness. Namely, a man has stolen the ox of someone else and up to the time that he stole it, there was no law that restricted that theft. Later on, a law was issued against stealing each others property, the abductor gives the ox back but he is not punished because he was not aware that abduction was wrong.

Article 15.– The law has to define precise penalties that are proven absolutely necessary. The penalties must be proportionate to the crime and beneficial to the citizens' common life. Namely, if someone beat someone else, he should be beaten back but not beheaded.

Article 16.– It is every citizen's right to exercise authority peacefully over his property. That is, to enjoy his property, to use it according to his will, to enjoy his income and the fruits of his craft, his work and his diligence, without anyone

ποτέ κανένας νά τόν πάρη στανικῶς μήτε ἓνα λεπτόν.

Ἄρθρον 17.— Δέν εἶναι ἐμποδισμένον εἰς τοὺς κατοίκους κανένα εἶδος ἐργασίας, τέχνης, γεωργικῆς, πραγματείας¹, ἥ ὅποιονδήποτε ἐπιχείρημα ὠφέλιμον εἰς τήν συγκοινωνίαν. Ἡ φιλοπονία ὅλων τῶν πολιτῶν ἡμπορεῖ νά ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς τέχνας καί μαθήσεις.

Ἄρθρον 18.— Κάθε ἄνθρωπος ἡμπορεῖ νά δουλεύσῃ ἓναν ἄλλον ὡς ὑπηρέτης, προσφέροντας τόν καιρόν του εἰς χρῆσιν ἐκείνου· δέν ἡμπορεῖ ὅμως νά πωλήσῃ τόν ἑαυτόν του, μήτε ἄλλος νά τόν πωλήσῃ, ἐπειδή καί τό ὑποκείμενόν του δέν εἶναι εἰς μόνην τήν ἐξουσίαν τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀλλά καί τῆς Πατρίδος. Ὁ Νόμος δέν γνωρίζει καμμίαν ὑποδούλωσιν μήτε σκλαβίαν καί εἰς τοὺς ιδίους δούλους· σώζεται² μόνον μία ὑπόσχεσις, νά φροντίξῃ ὁ ὑπηρέτης διά τήν ἐργασίαν του καί νά εἶναι εὐγνώμων πρὸς ἐκείνον ὅπου τόν πληρώνει μισθόν, ὅστις δέν ἔχει ἄδειαν μήτε νά τόν ὑβρίσῃ, μήτε νά τόν δείρῃ· ἀναιρεῖ³ ὅμως τήν συμφωνίαν, τόν πληρώνει ἕως ἐκείνην τήν στιγμήν καί τόν ἀποβάλλει.

Ἄρθρον 19.— Κανένας δέν ἔχει νά ὑστερηθῇ τό παραμικρότερον μέρος τῶν κτημάτων του χωρίς τό θέλημά του· ἂν ὅμως καί εἶναι καμμία δημοσία χρεία, ἡγουν ζητῇ ἡ Πατρίς τόν κῆπον του, διά νά κάμῃ ἀγοράν ἢ ἄλλο κανένα κτίριον, τότε νά ξετιμᾶται ὁ κῆπος, νά πληρώνεται ὁ οἰκοκύρης, καί οὕτω νά γίνεται ἡ ἀγορά ἢ τό κτίριον.

Ἄρθρον 20.— Κάθε δόσιμον ἔχει νά γίνεται μόνον διά

1. Ἡ πραγματεία καί τό ἐμπόριο.

2. Ἀρκεῖ.

3. Ἐάν ἀναιρεῖ.

being able to distract him from it, not even for a minute.

Article 17.– Any kind of labor, art, agricultural occupation or commerce nor any kind of attempt useful to their common life is prohibited to the citizens. The diligence of all citizens could expand to all arts and crafts.

Article 18.– Each man can serve someone else as servant, offering his time to the use (of his master), but he cannot sell himself or be sold to someone else. Because his entity does not belong only to him, but also belongs to his country. Law does not recognise any enslavement or servitude even to the slaves themselves. Only one promise is enough for a servant to undertake a job and to be grateful towards the one who pays a salary to him. The master has no right to insult him nor beat him but he can retract the agreement and pay him until the moment he dismisses him.

Article 19.– No one can be deprived of the slightest part of his farms without his consent. If there is a public necessity, that is, if his country asks for his garden, to make a market or a building, then his garden must be evaluated and the owner must be paid and that land either the market or the building.

Article 20.– Every tax should be to the public's benefit

τό δημόσιον ὄφελος καί ὅχι δι' ἄρπαγᾶς ἑνός καί ἄλλου. Ὅλοι οἱ ἐγκάτοικοι ἔχουν τό δίκαιον νά συντρέξουν εἰς τό ρίψιμον τοῦ τεφτερίου¹, ν' ἀγρυπνοῦν εἰς τό σύναγμα τῶν δοσιμάτων, καί νά παίρνουν λογαριασμόν ἀπ' ἐκεῖνον ὁπού τὰ ἐσύναξε.

Ἄρθρον 21.— Αἱ δημόσιοι συνδρομαί καί ἀνταμοιβαί εἶναι ἓνα ἱερόν χρέος τῆς πατρίδος. Τό κοινόν χρεωστεῖ μίαν βοήθειαν εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐγκατοίκους, τόσον εἰς τό νά τοὺς προμηθεύσῃ νά ἔχουν τί νά ἐργάζωνται, ὅσον καί νά δώσῃ τρόπον ζωῆς εἰς ἐκείνους, ὁπού δέν ἡμποροῦν πλέον νά δουλεύσουν· ἡγουν, ἓνας γεωργός μὴν ἔχοντας βόδια κάθεται ἀργός· ἡ Πατρίς ἔχει χρέος νά τόν δώσῃ καί νά τόν προσμένῃ ὥστε νά τὰ πληρώσῃ· ἓνας ἐσακατεύθη εἰς τόν ὑπέρ Πατρίδος πόλεμον, αὐτὴ πρέπει νά τόν ἀνταμείψῃ καί νά τόν τρέφῃ ἐν ὅσῳ ζῇ.

Ἄρθρον 22.— Ὅλοι, χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἔχουν χρέος νά ἡξεύρουν γράμματα. Ἡ Πατρίς ἔχει νά καταστήσῃ σχολεῖα εἰς ὅλα τὰ χωρία διὰ τὰ ἀρσενικά καί θηλυκά παιδιά. Ἐκ τῶν γραμμάτων γεννᾶται ἡ προκοπή, μέ τήν ὁποίαν λάμπουν τὰ ἐλεύθερα ἔθνη. Νά ἐξηγοῦνται οἱ παλαιοὶ ἱστορικοὶ συγγραφεῖς· εἰς δέ τὰς μεγάλας πόλεις νά παραδίδεται ἡ γαλλικὴ καί ἡ ἰταλικὴ γλῶσσα· ἡ δέ ἑλληνική² νά εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἄρθρον 23.— Ἡ κοινὴ ἐπιβεβαίωσις καί σιγουρότης τοῦ κάθε πολίτου συνίσταται εἰς τήν ἐνέργειαν ὅλων τῶν πολιτῶν. Ἦγουν, νά στοχαζώμεθα πῶς, ὅταν πάθῃ ἓνας τίποτες κακόν, ἐγγίζονται ὅλοι, καί διὰ τοῦτο πρέπει νά βεβαιώσωμεν εἰς τόν καθένα τήν μεταχείρισιν καί τήν

1. Ἡ σύνταξις τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

2. Ἡ ἀρχαία ἑλληνική.

and not for the plundering appetite of one or another. Every inhabitant has the right to assist in the keeping of the account catalogues, to be vigilant to the gathering of taxes, and to take account from the one who collected the taxes.

Article 21.– The public contributions and rewards are holy duty of the country. The public is obliged to help the unfortunate inhabitants as much as possible by providing them with work, and by supporting the people who are no longer able. That is, a farmer who possesses no oxes is unemployed. The country has the duty to provide him with oxes, and wait until he is able to repay the country. When one is crippled in war for his homeland; The homeland should reward and nourish him throughout his lifetime.

Article 22.– Everybody, without any exception, has the duty to be literate. The country has to establish schools for all male and female children in all villages, since education brings progress which makes free nations shine. The old historians should be explained and in the big towns French and Italian languages should be taught while the Ancient Greek language must be indispensable.

Article 23.– The common affirmation and security of every citizen consists in the activation of all the community. Namely, we should consider that if somebody suffers from something bad, it affects all. And for that we must ensure all

προφύλαξιν τῶν δικαίων του. Αὐτή ἡ σιγουρότης θεμελιώνεται ἐπάνω εἰς τήν αὐτεξουσιότητα τοῦ ἔθνους· ἡγουν, ὅλον τό ἔθνος ἀδικεῖται, ὅταν ἀδικῇται ἓνας μόνος πολίτης.

Ἄρθρον 24.— Αὐτή ἡ αὐτεξουσιότης δέν ἔχει τό κῦρος, ἂν τά σύνορα τῶν δημοσίων ὀφφικίων δέν εἶναι προσδιωρισμένα ἀπό τόν Νόμον, καί ἂν δέν εἶναι ἀποφασισμένον ρητῶς τό νά δώσουν λογαριασμόν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί¹.

Ἄρθρον 25.— Ἡ αὐτοκρατορία² εἶναι θεμελιωμένη εἰς τόν λαόν· αὐτή εἶναι μία, ἀδιαίρετος, ἀπροσδιόριστος καί ἀναφαίρετος. Ἦγουν ὁ λαός μόνον ἡμπορεῖ νά προστάξῃ καί ὄχι ἓνα μέρος ἀνθρώπων ἢ μία πόλις· καί ἡμπορεῖ νά προστάξῃ δι' ὅλα, χωρίς κανένα ἐμπόδιον.

Ἄρθρον 26.— Κανένα μέρος τοῦ λαοῦ δέν ἡμπορεῖ νά ἐνεργήσῃ τήν δύναμιν ὅλου τοῦ ἔθνους, κάθε μέλος ὅμως τοῦ αὐτοκράτορος³ λαοῦ, συναγόμενον, ἔχει δίκαιον νά εἰπῇ τό θέλημά του μέ μίαν σωστήν ἐλευθερίαν.

Ἄρθρον 27.— Κάθε ἄνθρωπος, ὁπού ἤθελεν ἀρπάσῃ τήν αὐτοκρατορίαν καί τήν ἐξουσίαν τοῦ ἔθνους, εὐθύς νά φυλακώνεται ἀπό τούς ἐλευθέρους ἄνδρας, νά κρίνεται, καί κατὰ τόν νόμον νά παιδεύεται.

Ἄρθρον 28.— Ἐνα ἔθνος ἔχει τό δίκαιον πάντοτε νά μετασχηματίσῃ καί νά μεταλλάξῃ τήν νομοθεσίαν του· μιᾶς γενεᾶς πρόσωπα δέν ἡμποροῦν νά καθυποτάξουν εἰς τούς νόμους των τά πρόσωπα, ὁπού θέλουν γεννηθῇ κατόπιν τους.

1. Οἱ ἀξιωματοῦχοι, οἱ δημόσιοι λειτουργοί.

2. Ἡ «αὐτεξουσιότης», ἡ κυριαρχία.

3. Τοῦ αὐτεξουσίου, τοῦ κυρίαρχου.

their rights to be handled and protected. This security is grounded upon the sovereignty of the nation. That is, the whole nation is wronged even if only one citizen is wronged.

Article 24.– This sovereignty is without authority if the limits of the public offices are not determined by law and if it is not decided explicitly for all public officers to give account of their actions.

Article 25.– This sovereignty is based on the people, it is one, undivided, indeterminate and inalienable. That is, only the people can order and not a fracture of the people or a city. People can order about everything, without any impediment.

Article 26.– No part of the people is in position to activate the power of the whole nation, but every member of the sovereign people, when gathered, has the right to express his will in a liberated manner.

Article 27.– Every man, who would like to seize the sovereignty and the power of the nation, should be imprisoned at once by free people, and should be judged and punished according to the law.

Article 28.– A nation has always the right to transform and change its legislation. People of one generation cannot subjugate to the laws the individuals who will be born after them.

Ἄρθρον 29.– Κάθε πολίτης ἔχει ἕνα ἴσον δίκαιον μέ τούς ἄλλους εἰς τό νά συντρέξῃ νά κατασταθῇ ἕνας νόμος, ἢ νά ὀνοματίσῃ τούς ἀξιωματικούς, βουλευτάς καί ἐπιτρόπους τοῦ ἔθνους.

Ἄρθρον 30.– Τά ὀφίγια¹ τῆς Πατρίδος εἶναι καθαυτό πρὸς καιρόν, ὅσον θέλει καί κρίνει εὖλογον ἡ Διοίκησις· αὐτά δέν πρέπει νά θεωρῶνται ὡς ξεχωρισταί τιμαί, μήτε ὡς ἀνταμοιβαί, ἀλλ' ὡς χρέη ἀπαραίτητα τῶν πολιτῶν εἰς τό νά δουλεύσουν τήν Πατρίδα των.

Ἄρθρον 31.– Τά ἐγκλήματα τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ ἔθνους καί τῶν ἀξιωματικῶν² ποτέ δέν ἔχουν νά μείνουν ἀτιμώρητα. Κανένας δέν ἔχει τό δίκαιον νά στοχάζεται τόν ἑαυτόν του ἀπαραβίαστον περισσότερον ἀπό τούς ἄλλους. Ἦγουν, ὅταν σφάλῃ μέγας ἢ μικρός, ὁ Νόμος τόν παιδεύει ἀφεύκτως κατὰ τό σφάλμα του, ἅς εἶναι καί ὁ πρῶτος ἀξιωματικός.

Ἄρθρον 32.– Τό δίκαιον τοῦ νά δίδῃ ὁ κάθε πολίτης ἔγγραφον ἀναφοράν καί νά προσκλαίεται διὰ καμμίαν ἐνόχλησιν, ὅπου τῷ γίνεται, πρὸς ἐκείνους, ὅπου ἔχουν τήν ἐξουσίαν τοῦ ἔθνους εἰς τό χέρι τους, δέν ἔχει νά ἐμποδίζεται κατ' οὐδένα τρόπον, μήτε νά τόν εἰποῦν πῶς δέν εἶναι καιρός ἢ τόπος, ἀλλ' ὁποῖαν ὥραν καί ἂν πηγαίνῃ ὁ παραπονούμενος πολίτης, νά εἶναι δεκτὴ ἡ ἀναφορά του.

Ἄρθρον 33.– Τό νά ἀντιστέκεται ὁ κάθε πολίτης, ὅταν τόν καταθλίβουν καί τόν ἀδικοῦν, εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἄνω ρηθέντων δικαίων του· διότι κανένας δέν ἀντιστέκε-

1. Τά δημόσια ἀξιώματα.

2. Ἀξιωματοῦχος, δημόσιος λειτουργός.

Article 29.– Every citizen has an equal right as the others to assist in creating a law, or to nominate the officers, the representatives and the commissaries of the nation.

Article 30.– The public offices of the country are held for a certain period, for as long as the administration considers it reasonable. These must not be considered as particular honours, nor as rewards, but as indispensable duties of the citizens in the serving of the country.

Article 31.– The crimes of the commissaries and the public servants of the nation must never stay unpunished. Nobody has the right to consider himself more intact than the others. That is, when someone's wrong is great or small the law punishes him inevitably according to his offence, even if he is the most important officer.

Article 32.– The right of every citizen to submit a written report and to complain for a disturbance that happened to him, to these who have power of the nation in their hands, it should not be restrained by any means, nor must they say to him that this is not the time nor the place, but no matter the time, that the complaining citizen goes, his report has to be submitted.

Article 33.– The resistance of every citizen when he is oppressed and wronged is the result of his explicit rights. Because no one resists when he knows that he will not be

ται, όταν ήξεύρη πώς θέ νά λάβη τό δίκαιόν του μέ τήν συνδρομήν τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 34.— Ὅταν ἓνας μόνος κάτοικος τοῦ βασιλείου τούτου ἀδικηθῇ, ἀδικεῖται ὅλον τό βασίλειον¹· καί πάλιν, ὅταν τό βασίλειον ἀδικῇται ἢ πολεμῇται, ἀδικεῖται ἢ πολεμεῖται κάθε πολίτης. Διά τοῦτο δέν ἤμπορεῖ ποτέ κανείς νά εἰπῇ, ὅτι ἡ τάδε χώρα πολεμεῖται, δέν μέ μέλει, διατί ἐγώ ἡσυχάζω εἰς τήν ἰδικήν μου· ἀλλ' ἐγώ πολεμοῦμαι, ὅταν ἡ τάδε χώρα πάσχη, ὡς μέρος τοῦ ὅλου ὁπού εἶμαι· ὁ Βούλγαρος πρέπει νά κινῇται, ὅταν πάσχη ὁ Ἕλλην· καί τοῦτος πάλιν δι' ἐκεῖνον· καί ἀμφοτέρω διὰ τόν Ἀλβανόν καί Βλάχον.

Ἄρθρον 35.— Ὅταν ἡ Διοίκησις βιάζῃ, ἀθετῇ, καταφρονῇ τά δίκαια τοῦ λαοῦ καί δέν εἰσακούῃ τά παράπονά του, τό νά κάμῃ τότε ὁ λαός ἢ κάθε μέρος τοῦ λαοῦ ἐπανάστασιν, νά ἀρπάξῃ τά ἄρματα καί νά τιμωρήσῃ τούς τυράννους του, εἶναι τό πλέον ἱερόν ἀπό ὅλα τά δίκαιά του καί τό πλέον ἀπαραίτητον ἀπό ὅλα τά χρέη του. Ἄν εὐρίσκωνται ὁμως εἰς τόπον, ὁπού εἶναι περισσότεροι τύραννοι, οἱ πλέον ἀνδρεῖοι πατριῶται καί φιλελεύθεροι πρέπει νά πιάσουν τά περάσματα τῶν δρόμων καί τά ὑψη τῶν βουνῶν, ἐν ὅσῳ ν' ἀνταμωθοῦν πολλοί, νά πληθύνῃ ὁ ἀριθμός των, καί τότε νά ἀρχίσουν τήν ἐπιδρομήν κατὰ τῶν τυράννων, κάμνοντες εἰς κάθε δέκα ἀνθρώπους ἓνα δέκαρχον, εἰς τούς 50 πεντηκόνταρχον, εἰς τούς ἑκατόν ἑκατόνταρχον· ὁ χιλίαρχος ἔχει δέκα ἑκατοντάρχους καί ὁ στρατηγός τρεῖς χιλιάρχους, ὁ δέ ἀρχιστράτηγος πολλούς στρατηγούς.

1. Τό κράτος.

justified by the contribution of the law.

Article 34.– When only one citizen of this country is wronged, the entire country is wrong and vice versa, when the country is wronged or in war, every citizen is in war. For that, it is impossible to say: this or that country is at war, I do not care, because I live in peace in my country, but I am in war when that country is suffering, as a part of the whole world that I belong to, e.g. Bulgarians must be activated when Greeks suffer and vice versa, and both of them for Albanians and Vlachs¹.

Article 35.– When the administration violates, breaks and despises the rights of the people nor listens to their complaints, then the revolution of the people or part of the people and the punishment of the tyrants is most sacred of all their rights and the most indispensable of all, their duties. In case the revolutionaries live in a place where the tyrants are greater in number, the most courageous and freedom-loving patriots should hold the crossings of the streets and the mountain heights, until they become many in number and multiplied and only then, should they start the attack against the tyrants. They should make for every ten people one decarch for every fifty one pentcontarch for a hundred one centurion, the chiliarch will have ten

1. Vlachs, the writer means the Romanians.

Τά χρέη τῶν πόλεων, πολιτειῶν, χωρῶν¹, καί τῶν κατά μέρος πολιτῶν, ὅπου ἐχρεωστοῦντο παρθέντα πρό πέντε χρόνων καί εἰς αὐτό τό διάστημα ἐπληρώνετο διάφορον² εἰς τοὺς δανειστάς, ἢ παροῦσα Διοίκησις τά ἀναιρεῖ καί οἱ δανεισταί δέν ἔχουν νά ζητοῦν εἰς τό ἐξῆς μήτε κεφάλαιον, μήτε διάφορον ἀπό τοὺς χρεώστας, ὡσάν ὅπου ἐπῆραν τά δάνειά των, διότι διπλώνουν³ τά κεφάλαια εἰς πέντε χρόνους.

1. Κωμοπόλεων.

2. Τόκος.

3. Διπλασιάζουν ἢ διπλασιάζονται.

centurions, and the general three chiliarchs; as for the commander in chief, many generals.

The debts of the cities, states and towns as well as of the citizens, who were granted a loan five years ago and during that period had to pay interest to the lenders, are annulled by the present administration and the lenders should have no claim for the capital and the interest from the debtors. Since the capital is doubled, because of the high interest the lenders received from the debtors, in a period of five years.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

THE CONSTITUTION

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΕΝΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ
ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΙ
ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Περὶ τῆς Δημοκρατίας

Ἄρθρον 1.— Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ εἶναι μία, μέ-
᾽ ὅλον ὁποῦ συμπεριλαμβάνει εἰς τὸν κόλπον τῆς διάφορα
γένη καὶ θρησκείας· δέν θεωρεῖ τὰς διαφορὰς τῶν
λατρείων μέ ἐχθρικόν μάτι· εἶναι ἀδιαίρετος, μ' ὅλον
ὁποῦ ποταμοὶ καὶ πελάγη διαχωρίζουν τέσ ἐπαρχίες τῆς,
αἱ ὁποῖαι ὅλαι εἶναι ἓνα συνεσφιγμένον ἀδιάλυτον σῶμα.

Περὶ διαιρέσεως τοῦ λαοῦ

Ἄρθρον 2.— Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ, τουτέστιν ὁ εἰς
τοῦτο τό βασίλειον¹ κατοικῶν, χωρὶς ἐξαίρεσιν θρη-
σκείας καὶ γλώσσης, διαμοιράζεται εἰς πρώτας συνα-
θροίσεις εἰς τὰς τοπαρχίας, διὰ νὰ θάλλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν
αὐτοκρατορικὴν² ἐξουσίαν του· ἡγουν, συναθροίζεται εἰς
κάθε ἐπαρχίαν, διὰ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του ἐπάνω εἰς
κανένα πρόβλημα.

Ἄρθρον 3.— Διαμοιράζεται, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς

1. Τό κράτος, ἡ ἐπικράτεια.

2. Κυριαρχικήν

ORIGIN OF THE LEGAL ACT AND HEART OF THE ADMINISTRATION

ORDER AND MODE HOW THEY MUST BE ENSURED BY THE CITIZENS

About Democracy

Article 1.— THE GREEK DEMOCRACY is one despite the fact that it includes in its bosom diverse nations and religions. The Greek democracy does not regard the differences of the religion with a hostile eye. It is undivided, despite the fact that rivers and seas divide its provinces, because all are one tight indissoluble body.

About division of the people

Article 2.— THE GREEK PEOPLE, the ones in this country, inhabitants, without exception in religion and language, are divided in first gatherings, to the toparchies, in order to set in action its dominant power. That is, the Greek people gather in every province to give their opinion on the problems.

Article 3.— The Greek people are divided in provinces,

διοικήσεως καί διά νά γίνεται ἡ δικαιοσύνη ὁμοιοτρόπως, εἰς ἐπαρχίας, τοπαρχίας καί προεστᾶτα. Ἦγουν, ἐπαρχία λέγεται ἡ Θεσσαλία, τοπαρχία ἡ Μαγνησία (ἡγουν τοῦ Βόλου τὰ χωρία) καί προεστᾶτον ἡ πολιταρχία τῆς Μακρυνίτζας ἐπάνω εἰς δώδεκα χωρία.

Περί τῆς τάξεως τῶν πολιτῶν

Ἄρθρον 4.– Κάθε ἄνθρωπος γεννημένος καί κατοικῶν εἰς αὐτό τό βασιλεῖον¹ εἰκοσιενός χρόνου ἡλικίας, εἶναι πολίτης.

– Κάθε ξένος εἰκοσιενός σωστοῦ χρόνου, ὅστις, κατοικῶντας εἰς αὐτό τό βασιλεῖον πρό ενός χρόνου, ζῇ μέ τό ἐργόχειρόν του, εἶναι πολίτης.

– Ἐκεῖνος ὁπού ἀγοράζει ἓνα ὑποστατικόν εἶναι πολίτης.

– Ἐκεῖνος ὁπού νυμφεύεται μίαν Ἑλληνίδα εἶναι πολίτης.

– Ἐκεῖνος ὁπού παίρνει ἓνα ψυχοπαίδι εἶναι πολίτης.

– Ἐκεῖνος ὁπού ὁμιλεῖ τήν ἀπλῆν ἢ τήν ἑλληνικὴν² γλῶσσαν καί βοηθεῖ τήν Ἑλλάδα, ἅς διατρίβῃ καί εἰς τοὺς ἀντίποδας (ἐπειδὴ τό ἑλληνικόν προζύμι ἐξαπλώθη καί εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια), εἶναι Ἕλλην καί πολίτης.

– Ἐκεῖνος ὁπού εἶναι χριστιανός καί δέν ὁμιλεῖ τήν ἀπλῆν ἢ τήν ἑλληνικὴν διάλεκτον, ἀλλὰ μόνον βοηθεῖ τήν Ἑλλάδα, εἶναι πολίτης.

– Καί, τέλος πάντων, κάθε ξένος τόν ὁποῖον ἡ Διοίκησις στοχάζεται πὺς εἶναι ἄξιος κάτοικος τῆς Πατρίδος, ἡγουν καθὼς ἓνας καλὸς τεχνίτης, ἓνας προκομμένος

1. Κράτος, ἐπικράτεια.

2. Ἀρχαία ἑλληνική.

toparchies and regions for the facilitation of the government and in order for justice to be practised. That province is called Thessaly, toparchy Magnesia (that is the villages of Volos) and region the one of Macrinitsa about twelve villages.

About the order of the citizens

Article 4.– Every human born and resident in this country who has completed his twenty first year of age is a citizen.

– Every foreigner of the right age and who has been inhabitant of this country for a year and lives by his hard work is a citizen.

– The one who buys a farm is a citizen.

– The one who marries a Greek woman is a citizen.

– The one who adopts a child is a citizen.

– The one who speaks the modern or ancient Greek language and helps Greece, even if he lives in the antipodes (since Greeks are spread in both hemispheres) is a Greek and a citizen.

– And finally, every foreigner that is regarded by the administration as a worthy inhabitant of the country, such as a good craftman, a hard working teacher, a deserving patriot, is welcomed in the country and he can make use of equal rights as all his European co-citizens.

διδάσκαλος, ένας άξιος πατριώτης, είναι δεκτός εις τήν Πατρίδα καί ήμπορεϊ νά μετέρχεται ίσοτίμως τά δίκαια, όπου καί όλοι οί συμπολίται.

– Ένας ξένος φιλόσοφος ή τεχνίτης Ευρωπαίος, όπου αφήση τήν πατρίδα του καί έλθη νά κατοικήση εις τήν Έλλάδα, μέ σκοπόν νά μεταδώση τήν σοφίαν ή τήν τέχνην του, όχι μόνον θεωρεΐται ως καθαυτό πολίτης, αλλά καί μέ δημόσια έξοδα νά τῷ εγείρεται ένας ανδριάς μαρμαρένιος μέ τά παράσημα τής διδασκαλίας ή τέχνης του, καί ό πλέον σοφός έλληνικός κάλαμος νά γράφη τήν ιστορίαν τής ζωής του.

Άρθρον 5.– Χάνει τά δίκαια τοῦ πολίτου εκείνος όπου έγινεν έντόπιος εις ξένον βασίλειον καί δέν βοηθεϊ τήν Πατρίδα του καί άπ' εκεί, μέ όποιον τρόπον ήμπορεϊ, άλλ' άδιαφορεϊ εις τάς προσταγάς της. Όμοίως καί εκείνος όπου δέχεται όφφίκιον¹ ή δούλευσιν ή χαρίσματα άπό χέρι Τυράννου. Ό τοιοῦτος δέν λέγεται πλέον πολίτης, αλλά προδότης· όθεν καί νά αποδιώκεται μακράν καί έμπιστοσύνη αὐτῷ νά μή δίδεται. Προσέτι τά χάνει καί ένας όπου έπταισε καί κατά τόν νόμον καταδικάζεται εις κρίσιν, έν όσῳ ν' άθωωθῇ.

Έξ έναντίας, είναι γενναίος πολίτης, αξιέπαινος κάτοικος καί φίλτατος θνητός επί γῆς εις τούς συμπολίτας του εκείνος, όστις, διατρίψας εις ξένους τόπους, έμαθε μίαν τέχνην ή έσπούδασε μίαν έπιστήμην, ή τήν ναυτικήν ή, πρό πάντων, τήν τακτικήν πολεμικήν, καί έπιστρέφει εις τήν Πατρίδα. Εκείνου τό όνομα, καί ή πόλις όπου τόν έδωκε τό εΐναι, καί τό γένος, νά καταγράφεται εις τόν δημόσιον κώδικα, όχι μόνον ως πολίτου,

1. Δημόσιο αξίωμα

– A foreign philosopher or artist, who leaves his country and comes to live in Greece, with the purpose of passing on his wisdom or his art, is not only regarded as a citizen but with public expenses, a marble statue should be raised with the medals of his teaching or his art, and the wisest Greek writer should write the history of his life.

Article 5.– Someone loses his citizen rights if he becomes a citizen of a foreign country and does not help his country (Greece), from where he is, in all possible ways, but instead disregards all his country's commands. The same way, one loses his rights when he accepts a public office or work or gifts from a tyrant's hand. Such a person should not be called a citizen any more, but a traitor; For that he should be driven away and must not be trusted. Furthermore one loses his rights when in error and according to the law is submitted to a court of justice until his innocence is proven.

On the contrary, a citizen is considered brave, commendable and a loving mortal to his co-citizens, if he has lived in foreign places, learned a craft or studied a science or navigation or most of all the war tacticts and returns to his country. His name, hometown and race should be written in the public books, not only as a citizen but as a benefactor of his country. An office rank should immediately be given to him, according to his diligence.

Article 6.– The use of the citizen's rights remain inactive when the citizen is submitted to a court of justice and for as

ἀλλά καί ὡς εὐεργέτου τῆς Πατρίδος· νά τῷ δίδεται εὐθύς καί ἄξιωμα κατά τήν προκοπήν του.

Ἔρκρον 6.– Ἡ χρῆσις τῶν δικαίων τοῦ πολίτου μένει ἀνερέργητος τότε, ὅταν εἶναι ἐγκαλεσμένος εἰς τήν κρίσιν, καί ὅσον καιρόν ἤθελε βαστάξει ἡ κρισολογία, ἐν ὅσῳ νά τελειώσῃ πρὸς ὄφελός του.

Περὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Λαοῦ

Ἔρκρον 7.– Ὁ αὐτοκράτωρ¹ λαός εἶναι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου τούτου, χωρὶς ἐξαίρεσιν θρησκείας καί διαλέκτου, Ἑλλήνες, Βούλγαροι, Ἀλβανοί, Βλάχοι, Ἀρμένηδες, Τοῦρκοι καὶ κάθε ἄλλο εἶδος γενεᾶς.

Ἔρκρον 8.– Αὐτός ὁ λαός μόνος του ὀνοματίζει τοὺς ἀπεσταλμένους του πρὸς τό κοινόν συμβούλιον τοῦ ἔθνους.

Ἔρκρον 9.– Αὐτός δίδει τήν ἄδειαν τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς ἀναμεταξύ του διαλεκτάς, νά διαλέξουν τοὺς δημοσίους νομοκράτορας, τοὺς ἐγκληματικούς κριτάς² καί τοὺς λοιπούς ἀξιωματικούς³.

Ἔρκρον 10.– Αὐτός ὁ λαός βουλευέται, ἂν εἶναι οἱ διωρισμένοι νόμοι καλοὶ διὰ τήν εὐδαιμονίαν του· καί εἰ μὲν εἶναι καλοί, τοὺς φυλάττει· εἰ δέ καί ἔχει λόγον νά ἀντειπῇ, προβάλλει εἰς τήν Διοίκησιν τό τί τόν πειράζει.

Περὶ τῶν πρώτων συναθροίσεων

Ἔρκρον 11.– Αἱ πρώται συναθροίσεις τοῦ λαοῦ, ἡγουν ἐκεῖναι ὁπού γίνονται διὰ νά ἀποφασισθοῦν ποῖοι ἔχουν νά ἐκλεχθῶσιν ὡς ἀπεσταλμένοι, συγκροτοῦνται ἀπὸ κατοίκους, οἵτινες εὐρέθησαν νά ἔχουν σπίτια πρὸ

1. Ὁ αὐτεξούσιος, ὁ κυρίαρχος 2. Δικαστάς 3. Ἀξιωματούχους.

long as the court lasts, and until it ends to his benefit.

About the dominance of the people

Article 7.– The dominant people are all the citizens of this country, Greeks, Bulgarians, Albanians, Vlachs, Armenians, Turks and every other race, no matter what their religion or dialect is.

Article 8.– These people alone, name their envoys to the common council of the nation.

Article 9.– The people gives permission of election to the electors in order to elect the public judges, the criminal judges and the rest of the officers.

Article 10.– These people decide if the existing laws are good for their prosperity; if they are good the people preserve and keep them, otherwise they have the right to point out their faults to the administration.

About the first assemblies

Article 11.– The first assemblies of the people take place so as to decide who are to be elected as delegates, they are formed by the inhabitants who own houses in the specific toparchy where the assembly is held, at least six months before the gathering of the assembly.

Article 12.– These first gatherings are composed by two hundred citizens at least and six hundred citizens at the

ἕξ μηνῶν τοῦλάχιστον εἰς τήν τοπαρχίαν ἐκείνην, ὅπου γίνεται ἡ συνάθροισις.

Ἄρθρον 12.— Αὗται αἱ πρῶται συναθροίσεις εἶναι συνθεμέναι ἀπό 200 πολίτας, τοῦλάχιστον, καί ἀπό 600, τό περισσότερον, προσκαλεσμένους νά δώσουν τήν γνώμην τους.

Ἄρθρον 13.— Αὗται αἱ πρῶται συναθροίσεις, προτοῦ νά ἔμβουν εἰς τήν ὑπόθεσιν τῆς ἐκλογῆς, διορίζουν πρῶτον ἕναν πρόεδρον, ἕναν γραμματικόν, νά γράφῃ τά λεγόμενα, καί ἕναν ψηφοφόρον, ἥτοι ἐκείνον ὁπού βαστᾷ τήν στάμνον, μέσα εἰς τήν ὁποίαν ρίπτονται τά χαρτάκια, ἐπάνω τῶν ὁποίων εἶναι γραμμένη ἡ γνώμη καί τό ὄνομα τοῦ κατοίκου ὁπού τήν δίδει.

Ἄρθρον 14.— Τό ζαμπιλίκι¹, διά νά βασταχθῇ ἡ εὐταξία εἰς τήν συνάθροισιν αὐτήν, διορίζεται παρὰ τῶν ιδίων πολιτῶν ἀπ' ἀναμεταξύ των.

Ἄρθρον 15.— Κανένας εἰς τήν τοιαύτην συνέλευσιν νά μήν ἔρχεται ἀρματωμένος.

Ἄρθρον 16.— Αἱ ἐκλογαί γίνονται ἐγγράφως ἢ μέ μεγάλην φωνήν, καθῶς θέλει καθένας τῶν ἐκλεγόντων πολιτῶν.

Ἄρθρον 17.— Μία πρώτη συνάθροισις μιᾶς τοπαρχίας δέν ἤμπορεῖ κατ' οὐδένα τρόπον νά προσδιορίσῃ εἰς ἄλλην τοπαρχίαν τό νά συναθροίζωνται κατὰ τόν τρόπον ὁπού καί αὕτη· ἀλλ' ἡ κάθε μία εἶναι ἐλευθέρα καθῶς τό κρίνῃ καλλιώτερον.

Ἄρθρον 18.— Οἱ ψηφοφόροι δεδαιώνουσι τήν ψῆφον τῶν κατοίκων, ὁπού δέν ἠξεύρουσι νά γράψουν καί θέλουν νά εἶναι ἐγγράφως ἡ γνώμη των.

1. Ἡ ἀστυνομία

most are invited to state their opinion.

Article 13.– These first gatherings before practicing elections, firstly appoint a president, a secretary to record the proceedings and a voter (the one who holds the ballot-box inside where the ballots -on which the names and votes of the citizens are written and dropped).

Article 14.– The police is appointed among the citizens to keep the order of the assembly.

Article 15.– No one in that assembly should bare arms.

Article 16.– The elections are taking place by writing or by acclamation, the way specified by each voter individually.

Article 17.– One first assembly of the toparchy by no means can impose another toparchy to assemble accordingly. But each toparchy is free to decide for itself.

Article 18.– The voters assure the vote of the citizens who cannot write but they want their opinion to be written.

Article 19.– The opinions given about the laws should be a yes or a no. That is, the ones who want a law passed should write their name and a yes, while the ones who are against the same law should write their name and a no and the majority prevails.

Article 20.– The will of the first assembly is announced such as: The citizens of that toparchy gathered to their first assembly on the first of May 1798 with a number of six hundred voters, who voted for that issue ... or

Άρθρον 19.— Αί γνῶμαι, ὅπου δίδονται περὶ τῶν Νόμων, εἶναι τό *ΝΑΙ* ἢ τό *ΟΧΙ*· ἡγουν οἱ θέλοντες ἐκεῖνον τόν νόμον γράφουν τό ὄνομά τους καί ἓνα *ΝΑΙ*· καί οἱ μή θέλοντές τον γράφουν τό ὄνομά τους καί ἓν *ΟΧΙ*· καί οἱ περισσότεροι κυριεύουσι¹.

Άρθρον 20.— Ἡ θέλησις τῆς πρώτης συναθροίσεως κηρύττεται ἔτσι: *Οἱ πολῖται τῆς τοπαρχίας τάδε... συναχθέντες εἰς πρώτην συνάθροισιν τῇ πρώτῃ Μαΐου 1798, τόν ἀριθμόν 600 ψηφισταί, ψηφοῦσιν ὑπέρ τῆς ὑποθέσεως τάδε... ἢ κατὰ τῆς ὑποθέσεως τάδε... ὄντες οἱ περισσότεροι τόν ἀριθμόν 350 ἐναντίον 250.*

Περὶ τῆς ἐθνικῆς παραστήσεως

Άρθρον 21.— Παρασταίνει ὅλον τό Ἔθνος τό πλῆθος τοῦ λαοῦ, τό ὅποιον εἶναι ὡς θεμέλιον τῆς ἐθνικῆς παραστήσεως, καί ὄχι μόνον οἱ πλούσιοι ἢ οἱ προεστοί (τουρκ. κοτζιαμπασῆδες).

Άρθρον 22.— Σαράντα χιλιάδες ὑποκείμενα ἔχουν νά ἐκλέξουν ἓναν ἀπ' ἀναμεταξύ των, διά νά γένῃ ἀπεσταλμένος εἰς τό Νομοδοτικόν Σῶμα.

Άρθρον 23.— Κάθε συνένωσις τῶν πρώτων συναθροίσεων ὅπου ἦτο ἀπὸ 39 ἕως 41 χιλιάδας ἀνθρώπων, ὀνοματίζει ἓναν ἀπεσταλμένον.

Άρθρον 24.— Ὁ ὀνοματισμός γίνεται μόνον κατὰ τό πλῆθος τῶν ψήφων· ἡγουν ποτέ οἱ ὀλιγώτεροι δέν ἔχουν κῦρος, ἅς εἶναι ὅσον πλούσιοι καί ἄν εἶναι.

Άρθρον 25.— Κάθε πρώτη συνάθροισις κάμνει τήν σύναξιν τῶν ψήφων της καί στέλλει ἓναν ἐπιθεωρητήν

1. Κυριαρχοῦν, ἐπικρατοῦν.

against that issue... they were the majority in number 350 against 250.

About national representation

Article 21.– The large number of the people represent the whole nation. That majority is the foundation of the national representation, and not only the rich or the elders.

Article 22.– Forty thousand (40.000) subjects have to elect one among them, in order to be their delegate in the legislative assembly.

Article 23.– Every unification of the first assemblies with a number ranging between 39 and 41 thousand people elects one delegate.

Article 24.– The name of the delegate is extracted only from the majority of the votes. That is, the minority never has the power, no matter how rich they may be.

Article 25.– Every first assembly should gather the votes and send an inspector to the greater assembly in the center of the Toparchy, to criticize, judge the election of the elector that has taken place (at the greater toparchy) and there is no need for all the people to take part except the inspector.

Article 26.– If in the first vote the collection of the

ἐκεῖ, ὁπού εἶναι ἡ μεγαλυτέρα συνάθροισις εἰς τήν μέσσην τῆς τοπαρχίας, διά νά ἐπικρίνη τήν ἐκλογήν ὁπού ἐκεῖ ἔγινε διά τόν ἐκλεχθέντα, καί δέν εἶναι ἀνάγκη νά πηγαίνουν ὅλοι οἱ κάτοικοι.

Ἄρθρον 26.— Ἄν ἡ πρώτη ἐπίκρισις τῆς συναθροίσεως δέν περιέχη ἱκανῶς τόν περισσότερον ἀριθμόν, ἀλλ' εἶναι καί ἀπό τά δύο ἀντιφάσκοντα μέρη ἴσια-ἴσια, πρέπει νά γίνη καί δευτέρα συνάθροισις, καί τότε ψηφίζουν περί τῶν δύο πολιτῶν, οἵτινες ἤνωσαν εἰς τόν ἑαυτόν των τās περισσοτέρας ψήφους τῶν κατοίκων.

Ἄρθρον 27.— Ἄν αἱ ψῆφοι εἶναι ἰσάριθμοι, ἤγουν 300 εἶναι διά τόν Πέτρον καί 300 διά τόν Παῦλον, ὁ γεροντότερος προτιμᾶται, τόσον διά νά ὑποψηφισθῇ, ὅσον καί διά νά ἐκλεχθῇ· ὅταν ὁμως καί οἱ δύο εἶναι τῆς αὐτῆς ἡλικίας, τότε ὁ κληρὸς ξεχωρίζει.

Ἄρθρον 28.— Κάθε προκομμένος κάτοικος μετερχόμενος τὰ δίκαια τοῦ πολίτου, εἶναι ἄξιος νά ἐκλεχθῇ εἰς ὅλην τήν ἑκτασιν τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 29.— Κάθε ἀπεσταλμένος τοποτηρητῆς εἶναι κτῆμα ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους· ἤγουν δέν θεωρεῖται πῶς εἶναι ἀπ' ἐκείνην ἢ ἐκείνην τήν τοπαρχίαν, ἀλλά πῶς εἶναι ὁλονῶν μας.

Ἄρθρον 30.— Ἄν τύχη καί ὁ ἐκλεχθεὶς δέν δέχεται τήν ἐκλογήν, ἢ ζητῇ νά ἀφεθῇ πλέον ἀπὸ τήν δούλευσιν, ἢ τόν ἔδγαλεν ἡ Διοίκησις ἀπὸ τήν ἀξίαν του διά καμμίαν αἰτίαν εὐλογοφανῆ, ἢ ἀπέθανεν, αἱ πρῶται συναθροίσεις, ὁπού τόν ὠνομάτισαν, ἔχουν ἄλλον ἐτοιμον διάδοχόν του, διά νά δάλουν εἰς τόν τόπον του.

Ἄρθρον 31.— Ἐνας ἀπεσταλμένος τοποτηρητῆς, ὁπού ἐζήτησε ν' ἀφεθῇ καί τόν ἐδόθη ἡ ἄδεια ἀπὸ τήν Διοίκησιν, δέν ἠμπορεῖ ν' ἀφήσῃ τήν δουλειάν του, ἐν ὅσῳ δέν

assembly a sufficient number of votes is not contained, but the votes from both antagonistic sides are equal, then a second assembly should take place, and then they should vote among the two citizens who gathered the majority of votes.

Article 27.– If the number of votes are equal, that is 300 for Peter and 300 for Paul, then the eldest should be preferred as much as to be a nominee and furthermore to be elected. But if both are of the same age, the clergy should make the choice.

Article 28.– Every hard working citizen with full civil rights, is worthy to be elected to the whole extent of the democracy.

Article 29.– Every delegate deputy is a subject, servant of the whole nation. That is, he is not considered as a representative from a specific toparchy, but belongs to all.

Article 30.– In a case where an elected deputy does not accept his election, or asks to be excluded from this work, or the administration placed him out of his office because of an evident excuse, or has died, the first assemblies, that elected him should have his successor elected so as to substitute him.

Article 31.– One delegate deputy, who has asked to be released and was given permission by the administration, cannot leave his job until another comes in his place and operates the work of the released.

ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁπού ἔχει νά ἔμβῃ εἰς τόν τόπον του καί νά ἐπιχειρισθῇ τό ἔργον τοῦ ἐδγαλμένου.

Ἄρθρον 32.— Ὁ λαός τούτου τοῦ βασιλείου¹ συμμαζώνεται κάθε χρόνον εἰς τήν πρώτην Μαΐου, διά νά κάμῃ τάς ἐκλογάς τῶν τοποτηρητῶν του.

Ἄρθρον 33.— Ὁ λαός κρίνει καί ἀποφασίζει δι' αὐτάς τάς ἐκλογάς, ὅσος καί ἂν εἶναι ὁ ἀριθμός τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τό δίκαιον νά δώσουν ψήφον εἰς αὐτάς.

Ἄρθρον 34.— Αἱ πρώται συναθροίσεις γίνονται καί ἔξω τῆς τάξεως, ἡγουν ἄς μὴν εἶναι καί ἡ πρώτη Μαΐου· ἡγουν, ὅταν τό ἓνα πέμπτον τῶν πολιτῶν ἐκείνων, ὁπού ἔχουν τό δίκαιον νά δώσουν τήν γνώμην τους εἰς αὐτάς, ζητᾶ διά νά γίνουν.

Ἄρθρον 35.— Ἡ συνάθροισις γίνεται (ὅταν τύχη τοιαύτη περίστασις ὡς ἡ 34) διά μέσου τῶν προεστῶν τοῦ τόπου ἐκείνου, ὁπού εἶναι ἡ συνήθεια νά γίνεται πάντοτε.

Ἄρθρον 36.— Αὐταί αἱ ἔξω τῆς τάξεως συναθροίσεις (ἡγουν ἐκεῖναι ὁπού γίνονται εἰς ἄλλον καιρόν, καί ὄχι εἰς τήν πρώτην Μαΐου) τότε ἡμποροῦν νά βουλευῶνται καί ν' ἀποφασίζουν, ὅταν ἓνας παραπάνω ἀπό τοὺς μισοὺς πολίτας ἐκείνους, ὁπού ἔχουν δίκαιον νά δώσουν τήν γνώμην τους, εἶναι παρόντες· τουτέστι ὁ σωστός ἀριθμός τῶν ψηφιστῶν εἶναι 600, πρέπει νά εἶναι 301, ὅταν θέ νά γίνῃ ἡ ἔξω τῆς τάξεως συνάθροισις.

Περί τῶν Ἐκλεκτικῶν Συναθροίσεων

Ἄρθρον 37.— Οἱ πολῖται, ἐνωμένοι² εἰς πρώτας συνα-

1. Κράτους.

2. Συγκεντρωμένοι.

Article 32.– The people of this country assemble every year on the 1st of May, to elect their deputies.

Article 33.– The people judge and decide about these elections, no matter what the number of the citizens, is who have the right to vote in these elections.

Article 34.– The first assemblies may take place not only on the specific dates, that is on the 1st of May; the assembly may take place when the one fifth of the citizens who have the right to give their opinion at the elections ask for it.

Article 35.– The assembly takes place (when an occasion as in Article 34 occurs) among the elders of that land, where it is the custom to always take place (the elections).

Article 36.– These out of date assemblies (that is the ones that take place on other dates and not on the first of May) can think and decide when just more than the half of these citizens who have the right to give their opinion; are present, that is, if the exact number of the voters is 600, 301 must be present, in order to be an out of date assembly.

About the Electoral Assemblies

Article 37.– The citizens, united in the first assemblies, name an elector, when they are 200 in number. If

θροίσεις, ονοματίζουν έναν εκλέκτορα, όταν είναι αυτοί 200 τόν αριθμόν· εἶδέ καί εἶναι ἀπό τούς 201 ἕως τούς 400, ονοματίζουν δύο εκλέκτορας· καί ἂν εἶναι ἀπό τούς 401 ἕως τούς 600, ονοματίζουν τρεῖς.

Ἄρθρον 38.– Βαστῶνται, διαρκοῦσι καί γίνονται κατὰ τόν ὅμοιον τρόπον αἱ ἐκλεκτικαί¹ συναθροίσεις, καθὼς καί αἱ πρῶται ὁπού εἴπαμεν (ἄρθρ. 11, 12, 13)· ἡγοῦν αἱ πρῶται συναθροίσεις γίνονται ἐγγράφως ἢ μέ τήν φωνήν, ἔτσι καί αὗται. Ἐκεῖ εἶναι 600 ψηφισταί τοῦλάχιστον διὰ νά ἐκλέξουν τρεῖς, ἐδῶ πάλιν ὁμοίως.

Περὶ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος²

Ἄρθρον 39.– Τό Νομοδοτικόν Σῶμα, ὅπερ καί Βουλὴ ὀνομάζεται, εἶναι συνθεμένον ἀπὸ 750 ὑποκείμενα. Οἱ μὲν 500 εἶναι οἱ νεώτεροι, καί ὀνομάζεται *Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ 500*· αὐτοὶ προβάλλουν Νόμους. Οἱ δέ 250 εἶναι οἱ γεροντότεροι, καί ὀνομάζεται *ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ*· αὐτοὶ ἐπικυρώνουν τούς προβληθέντας Νόμους παρὰ τῶν 500 ἢ τούς ἀκυροῦσιν, ἂν δέν τούς εὕρουν εὐλογον. Ἐκεῖνοι, ὡς νεώτεροι, εἶναι ἐφευρετικοὶ καί δραστήριοι· τοῦτοι ὡς γεροντότεροι, κριτικώτεροι καί ἐξερευνητικοί. Τό σῶμα τοῦτο εἶναι ἐν αἰώνιον εἰς τό ἔργον του. Ἄν καί ἀλλάζουν τὰ ὑποκείμενα, τό σῶμα ὅμως μένει ὁλόκληρον, καί αἱ προσταγαί του δέν ἀλλάζουν μέ τήν ἀλλαγὴν τῶν ὑποκειμένων.

Ἄρθρον 40.– Ἀλλάζονται ἢ κυρώνονται τὰ μέλη τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος κάθε χρόνον.

Ἄρθρον 41.– Ἡ ἔνωσις ὅλων τῶν ἀπεσταλμένων τοπο-

1. Ἐκλογικαί 2. Νομοθετικοῦ Σώματος

they are between 201 and 400 they name two electors, and if they are between 401 and 600 they name three.

Article 38.– The electoral assemblies are organised, last and take place in the same way as the first that we mentioned (article 11, 12, 13); that is, the first assemblies take place in writing or by acclamation, the same way for the electoral assemblies. There are at least 600 voters to elect three, here again the same.

About the Legislative Body

Article 39.– The Legislative Body is called Parliament as well, and it is composed of 750 subjects. The 500 are the youngest and are called THE PARLIAMENT OF THE 500; they submit Laws. The rest, the 250 are the elders, and they are called THE PARLIAMENT OF THE ELDERS; they validate the submitt Laws of the 500 or reject them if they believe them not reasonable. They, the 500, because they are younger, are resourceful and active. The others, because they are elders, are critical and investigative. That body is eternal in its work. Although the subjects may change, the body stays in whole and its commands never change with the change of the subjects.

Article 40.– The members of the Legislative Body are changed or confirmed annually.

Article 41.– The unification of all delegate deputies who

τηρητῶν, ὁπού ἐστάλθησαν ἀπό τὰς ἐκλεκτικὰς συναθροίσεις, πρέπει νά εὔρεθοῦν εἰς τόν τόπον ὁπού τοῖς ἐδιορίσθη, διά νά κάμουν ἀρχήν τῆς ἐπιχειρήσεώς των εἰς τήν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου μηνός.

Ἄρθρον 42.— Αὐτό τό Νομοδοτικόν Σῶμα ὀνομάζεται ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ, ὡσάν ὁπού παρασταίνει ὅλον τό Ἔθνος· αὐτό λοιπόν ὅταν ἐκδίδῃ προσταγὰς καί Νόμους, τότε πιάνονται καί εἶναι δίκαιοι, ὅταν εἶναι τοῦλάχιστον ἓνας περισσότερον ἀπό τοὺς μισοὺς τοποτηρητάς, καί ὄχι μόνον μερικοί.

Ἄρθρον 43.— Οἱ ἀπεσταλμένοι αὐτοί δέν εἶναι συγχωρημένον νά κυνηγηθοῦν, νά ἐγκαλεσθοῦν, καί νά κριθοῦν ποτέ διά τὰς ἰδέας καί γνώμας, ὁπού ἐφάνέρωσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος· ἤγουν εἶναι πάντῃ ἐλεύθεροι νά εἰποῦν ἐκεῖνο ὁπού στοχάζονται διά ὠφελιμώτερον εἰς τήν Πατρίδα, χωρίς καμμίαν συστολήν.

Ἄρθρον 44.— Αὐτοί ἤμποροῦν νά κατακρατηθοῦν, ὅταν κάμουν κανένα ἔγκλημα βαρὺ, καθὼς φόνον ἢ ἄλλο τοιοῦτον· ὅμως ἢ ἀπόφασις τοῦ νά τοὺς πηγαίνουν εἰς κανέναν τόπον, πρέπει νά γένῃ μέ τήν ἐπικύρωσιν τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος, ἐπειδὴ καί αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα εἶναι ἱερά καί παρασταίνουν τό Γένος ὁλόκληρον· ὅθεν πρέπει τό ὁλόκληρον Γένος, ὁπού παρασταίνεται ἀπό τό Νομοδοτικόν Σῶμα, νά τοὺς καταδικάσῃ.

Περί συνεδρίων τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος

Ἄρθρον 45.— Τά συνέδρια τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος εἶναι δημόσια καὶ φανερά.

Ἄρθρον 46.— Ὅλα, ὅσα καί νά εἰπουν εἰς τό Συνέ-

were dispatched by the electoral assemblies must be present at the place they were appointed, in order to begin their work on the first day of July.

Article 42.– That Legislative Body is called NATIONAL ASSEMBLY and represents the whole Nation; this body issues orders and fair laws; the Laws are just and accepted when there is at least one more than the half of the number of the deputies and not just a few.

Article 43.– It is not allowed for these delegates to be denounced or judged for their ideas and opinions that were revealed at the meeting of the Legislative Body; that is, they are always free to say everything they believe if it is of service to the country, and without any constraint.

Article 44.– They can be judged when they commit a serious crime, such as a murder or something of the same gravity; the decision though to take action against them, should be taken with the approval of the Legislative Body, because these subjects are sacred and represent the whole nation which is represented by the Legislative Body. That is only the Legislative Body can convict them.

About the conventions of the Legislative Body

Article 45.– The congresses of the legislative body are public and open.

Article 46.– Everything that is said in the Congress is written down and called Records of Proceedings; these

δριον, γράφονται, καί λέγονται Πρακτικά· αὐτά λοιπόν τὰ Πρακτικά νά τυπώνωνται, διά νά τά ἡξεύρη ὁ λαός διαβάζοντάς τα.

Ἄρθρον 47.— Τό Συνέδριον δέν ἡμπορεῖ νά βουλευθῇ καί ν' ἀποφασίσῃ, ἂν δέν εἶναι τά ἡμιση μέλη παρόντα.

Ἄρθρον 48.— Τό Συνέδριον δέν ἡμπορεῖ νά ἐμποδίσῃ τήν ὁμιλίαν ἀπό κανέναν συγκάθεδρόν του εἰς τήν τάξιν ὅπου ἤθελε ζητήσῃ νά συντύχη¹, ὅταν στοχάζεται τίποτες ἀναγκαῖον ὑπέρ τῆς Πατρίδος.

Ἄρθρον 49.— Τό Συνέδριον βουλεύεται, ὅταν οἱ παρόντες τοποτηρηταί εἶναι περισσότεροι ἀπ' ἐκείνους ὅπου λείπουν.

Ἄρθρον 50.— Πενήντα μέλη τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅταν εὔρουν καμμίαν δυσκολίαν ἢ δυσαρεστοῦνται εἰς τίποτες, ἡμποροῦν νά ζητήσουν ὅτι νά συναχθῇ ὁλόκληρον τό Γένος κατά τούς ρηθέντας τρόπους (11, 12, 13, 38), διά ν' ἀποφασίσῃ ἐκείνην τήν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 51.— Ἡ Ἐθνική Συνέλευσις ἔχει τό δίκαιον νά ἐξετάζῃ τήν διαγωγὴν καί τά κινήματα καθενός ἀπεσταλμένου ὅπου συνεδριάζει μαζί της, ὅπου ἂν εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς Πατρίδος, καλῶς· εἰδὲ ὅχι, νά τὸν φανερώνη καί νά λαμβάνῃ προσοχὴν ἀπὸ τὸν ὑποπτον.

Ἄρθρον 52.— Οἱ φύλακες, οἵτινες φυλάττουσιν εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνεται ἡ συνάθροισις τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος, ὑπόκεινται εἰς τὰς προσταγὰς των· ὁμοίως καί ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι τριγύρω εἰς τό κτίριον τῆς συναθροίσεώς του, νά εἶναι διωρισμένοι ἀπ' αὐτό.

1. Νά μιλήσῃ

Records of Proceedings should be published, in order for the people to read them and have knowledge of the Law.

Article 47.– The Congress cannot order or decide, if at least half of the members are not present.

Article 48.– The Congress cannot prevent the speech of a congressman who wants to speak and is thinking of something essential for the country.

Article 49.– The Congress issues orders when the present deputies are more than those in absence.

Article 50.– If fifty members of the National Assembly are in a dilemma or in a special occasion or displeased by something, they can ask the gathering of the whole Nation according to the previously mentioned ways (Articles 11, 12, 13, 38) in order for the Nation to decide on that case.

Article 51.– The National Assembly has the right to examine the behavior and the motives of every delegate that conveys with it. If it is for the benefit of the country, it is good, if not, to reveal him and take measures against the suspect.

Article 52.– The guardians, the ones who guard the place where the congress of the Legislative Body conveys, are subject to the orders of the body; similarly, everyone around the building of the assembly is appointed by the body.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος

Ἄρθρον 53.— Τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα προβάλλει νόμους καὶ δίδει ψηφίσματα, ἥτοι προσταγὰς.

Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ προσταγαὶ γίνονται εἰς τὴν ἀπλὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν, ὥς πλέον εὐκατάληπτον καὶ εὐκόλον νά σπουδασθῇ ἀπὸ ὅλα τὰ εἰς τὸ βασίλειον¹ τοῦτο ἐμπεριεχόμενα γένη· ὁμοίως καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν κρίσεων καὶ ἄλλων δημοσίων πράξεων.

Ἄρθρον 54.— ΝΟΜΟΙ θέλει νά εἴπῃ ἐκεῖναι αἱ πράξεις τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος, ὅπου ἀποβλέπουσι:

α' — Τὴν νομοθεσίαν ὅπου ἀφορᾷ εἰς τὰ πολιτικά καὶ ἐγκληματικά.

β' — Τὴν γενικὴν διοίκησιν τῶν τακτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Δημοκρατίας.

γ' — Τὰ ὑποστατικά ὅπου ἐξουσιάζει ὅλον τὸ Ἕθνος, λεγόμενα βασιλικά.

δ' — Ὁ τίτλος, τὸ δάρος, ἡ βούλλα καὶ τὸ ὄνομα τῶν ἀσπρῶν καὶ κάθε εἶδους χρήματος.

ε' — Τὰ εἶδη τῶν δοσιμάτων, πόση νά εἶναι ἡ σούμμα των καὶ πῶς νά συμμαζώνωνται.

ς' — Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου ἐναντίον κανενός ἐχθρικοῦ ἔθνους.

ζ' — Κάθε νέος διαμερισμός εἰς τοπαρχίας καὶ ἐπαρχίας τοῦ τόπου τῆς Δημοκρατίας.

η' — Ἡ ἐπιστάσις τῶν σχολείων καὶ τί λογῆς νά ἀνατρέφονται οἱ παῖδες τῶν πολιτῶν.

θ' — Αἱ δημόσιαι τιμαὶ διὰ τὴν ἐνθύμησιν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ τῶν διαφεντευτῶν² τῆς Πατρίδος.

1. Κράτος.

2. Ὑπερασπιστῶν.

About the works of the Legislative Body

Article 53.– The Legislative Body creates laws and gives passings and resolutions. Every law and order is written in simple (demotic) Greek language, because it is the most understandable and easy to study by every nation included in this country; similarly for every decision document and public acts.

Article 54.– LAWS are these acts of the Legislative Body aiming to:

- (a) – The legislation regarding civil and criminal laws.
- (b) – The general administration of the regular income and expenses of the Democracy.
- (c) – The regions under the jurisdiction of the whole nation are called counties.
- (d) – The title, the weight, the official stamp, the name of aspron¹ and every other kind of currency.
- (e) – The different kinds of giving, how much is the total amount due and as how to be collected.
- (f) – The declaration of war against a hostile nation.
- (g) – Every new division in toparchies and counties of the Democracy.
- (h) – The supervision of schools and the way the children of the citizens should be raised.

1. Aspron: old Turkish currency, one third of paras.

Ἄρθρον 55.– ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Ἡ ΠΡΟΣΤΑΓΑΙ θέλει νά εἰπῇ αἱ πράξεις τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος ὅπου ἀποβλέπουν:

α' – Τόν διορισμόν τῶν στρατευμάτων ὅπου χρειάζονται, τόσον διά θαλάσσης ὅσον καί διά ξηρᾶς, τόν κάθε χρόνον.

β' – Τήν ἄδειαν ἢ τό ἐμπόδιον τοῦ νά περάσουν ξένα στρατεύματα ἐπάνω εἰς τόν τόπον τοῦ βασιλείου¹ τούτου.

γ' – Τό ἔμβασμα θαλασσίων ξένων δυνάμεων εἰς τούς λιμένας τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

δ' – Τήν φροντίδα περί τῆς κοινῆς σιγουρότητος καί ἡσυχίας· ἡγουν τούς τρόπους τοῦ νά διαφυλάττεται ἡ εὐταξία καί ἡ ἡσυχία μέσα εἰς τόν ἑλληνικόν τόπον.

ε' – Τήν ἐτησίαν καί καθημερινήν διαμοίρασιν τῶν συνδρομῶν καί τῶν δημοσίων ἔργων· ἡγουν ὅσας χρειάζονται συνδρομάς εἰς διάφορα μέρη τῆς Δημοκρατίας δι' ὅλον τόν χρόνον, καί προσταγὰς διά φτιάσιμον γεφυρίων, δρόμων, λιμένων, καναλίων, κτιρίων καί τά λοιπά.

ς' – Τὰς προσταγὰς διά νά κοποῦν ἄσπρα² κάθε λογῆς.

ζ' – Τά ἀκανόνιστα ἔξοδα, ὅπου γίνονται εἰς τὰς δημοσίους ὑποθέσεις, ὁμοίως καί τά ἀσυνήθιστα· ἡγουν, ἡ ἀντιμισθία ἐνός ὅπου ἔκαυσε τὰ καράβια τοῦ ἐχθροῦ, ἢ τὰ ἔξοδα ἐνός ὅπου στέλλεται νά ἐκτελέσῃ ἕναν κρύφιον σκοπόν πρός ὄφελος τῆς Πατρίδος.

η' – Τὰς σκέψεις, ἡγουν τὰ φρόνιμα μέτρα ὅπου χρησιμεύουν εἰς ἕναν τόπον, εἰς ἕνα μέρος, εἰς μίαν πολιταρχίαν, εἰς ἕνα εἶδος δημοσίων ἔργων.

1. Τοῦ κράτους.

2. Τά χρήματα.

(i) – The public honors for the remembrance of great men and the defenders of the Country.

Article 55.– PASSINGS OR ORDERS are the acts of the Legislative Body aiming to:

(a) – The yearly appointment of army to sea and land wherever it is needed.

(b) – The permission or the prohibition to a foreign army to pass through the land of this country.

(c) – The transfer of foreign naval power fleets to the ports of the Greek Democracy.

(d) – The concern about public peace and security; that is, the ways to secure orders and peace in the Greek territory.

(e) – The annual and every day sharing of the contributions and public works; that is, every contribution needed in the different places of Democracy during the year, and orders for the building of bridges, roads, ports, canals, buildings and so on.

(f) – The orders for the issue of aspra of every kind.

(g) – The irregular and unpredicted expenses of the public affairs; that is, the recompense of someone who burned enemy ships, or the expenses of someone who is dispatched as a spy for the benefit of the Country.

(h) – The thoughts, that is the wise measurements useful in a land, a place, a city or in public works.

(i) – The concern for the defense of the Democracy.

(j) – The validation of peace treaties.

θ' – Τήν φροντίδα τοῦ νά διαφεντεύεται¹ ὁ τόπος τῆς Δημοκρατίας.

ι' – Τήν ἐπικύρωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης.

ια' – Τήν ὀνομάτισιν ἢ τήν ἀλλαγὴν τῶν στρατηγῶν τῆς Δημοκρατίας.

ιβ' – Τό νά κυνηγήσουν καί νά διαάσουν κάθε πρόσωπον τῆς Βουλῆς νά δώσῃ λογαριασμόν, ὁμοίως καί κάθε πολιτικόν καί δημόσιον ἀξιωματικόν.

ιγ' – Τήν ἐγκάλεσιν ἐκείνων ὁποῦ εἶναι ὑποπτοί διὰ καμμίαν συνωμοσίαν ἐναντίον τῆς γενικῆς σιγουρότητος² τῆς Δημοκρατίας.

ιδ' – Κάθε μεταβολήν εἰς τόν κατά μέρος διαμερισμόν τῆς ἐλληνικῆς γῆς· ἤγουν, ἂν τινες ἤθελε φανῇ προδότης τῆς Πατρίδος, αὐτή τόν ξεγυμνώνει ἀπό τήν γῆν ὁποῦ ἐξουσίαζε, καί τήν δίδει εἰς ἄλλον.

ιε' – Τάς ἀνταμοιβάς τοῦ Ἔθνους· ἤγουν, ἓνας πολίτης ἔκαμε μίαν ἀνδραγαθίαν, καί τό Ἔθνος πρέπει νά τόν ἀνταμείψῃ· τό Νομοδοτικόν Σῶμα λαμβάνει αὐτήν τήν φροντίδα, νά διορίσῃ τί λογῆς ἀνταμοιβή νά τῷ δοθῇ.

Περί τοῦ πῶς νά γίνωνται οἱ Νόμοι

Ἄρθρον 56.– Ὅταν εἶναι χρεία νά γίνῃ κανένας Νόμος εἰς τήν Δημοκρατίαν, πρῶτον γίνεται ἐγγράφως μέ ἀναφοράν, ὁποῦ ἡμποροῦν νά ἐξετάσουν τό ὄφελος καί τήν βλάβην ὁποῦ ἡμπορεῖ νά προέλθῃ ἀπ' αὐτόν.

Ἄρθρον 57.– Ἡ ἐξέτασίς του πρέπει νά σαφηνίζεται καί ὁ Νόμος νά εἶναι πρὸς καιρόν νομοθετημένος, ὥστε-

1. Ὑπερασπίζεται.

2. Ἀσφάλεια

(k) – The confirmation or change of the generals of Democracy.

(l) – To persue and compel every member of parliament to give account, likewise every civil and public officer.

(m) – The prosecution of everyone who is a suspect for conspiracy against the general security of the Democracy.

(n) – Every alteration in the partial split of the Greek land; that is, if someone wants to be a traitor of his country, the country takes back the land he ruled and gives it to someone else.

(o) – The rewards of the Nation; that is, if a citizen acted heroically, the Nation should reward him; the Legislative Body overtakes the concern to decide what kind of reward he will receive.

About the creation of Laws

Article 56.– When there is a need for the creation of a Law in the Democracy, first a written report takes place, for anyone to be able to examine the benefit or the harm that the law may cause.

Article 57.– There should be a specific examining period and the enactment must be ready after fifteen days from the submission of the written report.

ρον από δεκαπέντε ημέρας μετά την έγγραφον αναφοράν.

Άρθρον 58.— Ὁ σκοπός τούτου τοῦ Νόμου, ἦγουν πρὸς τι ὠφελεῖ, ἔχει νά τυπώνεται, καί νά στέλλεται εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Δημοκρατίας μέ τοιαύτην ἐπιγραφὴν: *ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΝΟΜΟΣ.*

Άρθρον 59.— Σαράντα ἡμέρας μετά τὴν ἀποστολὴν τοῦ προβαλλομένου νόμου, ἐάν εἰς τὰς μισὰς καί μίαν ἐπαρχίαν τὸ δέκατον τῶν πρώτων συναθροίσεων (ἦγουν 60 πολῖται) ἐκάστης ἐπαρχίας, κανονικῶς συγκροτηθεῶν, δέν ἀντεστήθηκεν, ὁ ἐγγραφος προβαλλόμενος νόμος εἶναι δεκτός καί ἐπικυρώνεται γνωριζόμενος εἰς τὸ ἐξῆς ὡς Νόμος.

Άρθρον 60.— Ἄν δέν τὸν στέργῃ τὸ δέκατον τῶν πρώτων συναθροίσεων ἐκάστης ἐπαρχίας, τότε τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα συναθροίζει τὰς πρώτας συνελεύσεις (ἄρθρα 11, 12, 13) καί ἐρωτᾶται ὅλος ὁ λαὸς διὰ νά δώσῃ τὴν γνώμην του.

Περὶ τοῦ τίτλου τῶν Νόμων καὶ τῶν Προσταγῶν

Άρθρον 61.— Οἱ νόμοι, αἱ προσταγαί, αἱ ἀποφάσεις τῆς κρίσεως καί ὅλαι αἱ δημόσιαι πράξεις, λαμβάνουν τοιοῦτον τίτλον: *Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῷ... χρόνῳ τῆς Ἐλευθερίας, τοῦδε σωτηρίου τῷ...*

Περὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Διοικητηρίου

Άρθρον 62.— Τὸ Ἐκτελεστικὸν Διοικητήριον συντίθεται ἀπὸ πέντε ἀνδρας.

Άρθρον 63.— Ἡ Ἐκλεκτικὴ Συνάθροισις κάθε ἐπαρχίας (37, 38) ὀνοματίζει ἓναν ὑποψήφιον, τὸ δέ Νομοδο-

Article 58.– The purpose of that Law, that is its benefit, must be published and sent to every region of the Democracy with the following inscription: PROJECTED LAW.

Article 59.– Forty days after the issue of the projected law, if in the 51% of the regions the one tenth of the first assemblies (that is 60 citizens) of each properly formed region did not object, then the projected written law is accepted, validated and recognized from then on and onwards as Law.

Article 60.– If the one tenth of the first assemblies of each province rejects the law, then the Legislative Body assembles the first assemblies again (articles 11, 12, 13) and asks of the people to give their opinion.

About the title of Laws and Orders

Article 61.– The laws, orders, judgments and every public act, obtain such a title: *In the name of the Greek People, the ...year of Freedom, the year of Grace...*

About the Executive Court

Article 62.– The Executive Court consists of five men.

Article 63.– The Executive Assembly of each region (articles 37, 38) names one candidate, the Legislative Body elects from the general catalog of names the members of the Government House.

τικόν Σῶμα ἐκλέγει ἀπό τόν γενικόν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τά μέλη τοῦ Διοικητηρίου.

Ἄρθρον 64.— Ἀλλάζει τό ἥμισυ κάθε χρόνον.

Ἄρθρον 65.— Τό Διοικητήριον ἔχει χρέος νά φροντίζη, νά διευθύνῃ καί νά ἐπαγρυπνῇ περί τῆς γενικῆς διοικήσεως· αὐτό δέν ἔχει τήν ἄδειαν νά ἐνεργήσῃ ἄλλῶς, παρὰ ἐκτελῶντας τοὺς Νόμους καί τὰς Προσταγὰς, ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 66.— Αὐτό ὀνοματίζει τοὺς ἔξω ἀρχηγούς καί προεστῶτας τῆς γενικῆς διοικήσεως τῆς Δημοκρατίας, τοὺς Πρέσβεις καὶ Κοινοβούλους¹ εἰς τὰς ξένας Αὐλὰς.

Ἄρθρον 67.— Τό Νομοδοτικόν Σῶμα προσδιορίζει τόν ἀριθμόν καί τό ἔργον τῶν πρακτόρων, ἡγουν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐπιτρόπων τοῦ Διοικητηρίου τούτου.

Ἄρθρον 68.— Αὐτοὶ οἱ πράκτορες δέν συνθέτουν ἀναμεταξύ των κανένα βουλευτήριον, εἶναι χωρισμένοι, χωρὶς καμμίαν σχέσιν ἐτοῦτοι μέ ἐκείνους, δέν μετέρχονται καμμίαν προσωπικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐν ὀνόματι τοῦ Διοικητηρίου.

Ἄρθρον 69.— Τό Διοικητήριον τοῦτο ἐξάγει ἀπό τόν κόλπον τοῦ πράκτορας διὰ τὰ ἔξω τῆς Δημοκρατίας· ἡγουν ἐκείνους ὅπου ἔχουν νά πραγματεύσων κανένα ἐπιχείρημα ὑπὲρ Πατρίδος, ἢ νά τελειώσουν καμμίαν κρυφὴν πρᾶξιν.

Ἄρθρον 70.— Αὐτό ὁμιλεῖ περί εἰρήνης μέ τὰ πολεμοῦντα ἔθνη.

Ἄρθρον 71.— Οἱ ἄνδρες ὅπου συνθέτουν τό Διοικητήριον τοῦτο, ἂν τύχῃ νά παραβῶσι τίποτες, ἐγκαλοῦνται παρὰ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος.

1. Πρόξενος

Article 64.– It changes every six months.

Article 65.– The Government House has the duty to attend, administrate and be vigilant about the public administration; it does not have the permission to act otherwise, but by executing the Laws and Orders which are published by the Legislative Body.

Article 66.– This elects the outside leaders and elders of the general administration of the Democracy, the Ambassadors and Consuls in the foreign Courts.

Article 67.– The Legislative Body defines the number and the duties of the agents, that is the region delegates of this Government House.

Article 68.– These agents do not make between them any kind of chamber of deputies, they are separated and there is no connection among them. They do not have any personal authority, but they act in the name of the Government House.

Article 69.– The Government House appoints agents to operate outside the Democracy; that is, the ones who have to accomplish a venture for the Country or to finish any hidden act.

Article 70.– It discusses peace with nations in war.

Article 71.– The men that consist the Government House, if they commit an offense, they are called by the Legislative Body.

Άρθρον 72.– Τό Διοικητήριον τοῦτο ἔχει ν' ἀποκριθῇ διὰ τὴν ἀνενεργησίαν καὶ ἀπραξίαν τῶν νόμων, τῶν ψηφισμάτων καὶ τῶν καταχρήσεων, ὅπου δέν ἤθελεν εἰδοποιήσει.

Άρθρον 73.– Τό Διοικητήριον τοῦτο ἐδγάνει τοὺς πράκτορας καὶ δάνει ἄλλους, ὅταν ἀνανεοῦται καὶ αὐτό.

Άρθρον 74.– Τό Διοικητήριον τοῦτο ἔχει χρέος νά ἐγκαλέσῃ καὶ νά δώσῃ εἰδησιν εἰς τοὺς κριτάς¹ διὰ τὰ σφάλματα τῶν πρακτόρων, ἂν ἔκαμαν.

Σχέσεις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Διοικητηρίου μέ τό Νομοδοτικόν Σῶμα

Άρθρον 75.– Τό Ἐκτελεστικόν Διοικητήριον κάθεται κοντά εἰς τό Νομοδοτικόν Σῶμα, ἔχει τὴν εἴσοδον καὶ ἓνα μέρος χωριστόν, διὰ νά συνεδριάσῃ.

Άρθρον 76.– Τό Ἐκτελεστικόν Διοικητήριον, ὅταν ἔχῃ νά δώσῃ κανένα λογαριασμόν ἢ καμμίαν εἰδησιν εἰς τό Νομοδοτικόν Σῶμα, εἰσακούεται πάντα, χωρὶς ἐξαίρεσιν καιροῦ.

Άρθρον 77.– Τό Νομοδοτικόν Σῶμα προσκαλεῖ τοῦτο τό Διοικητήριον εἰς τὴν συνένωσίν του, ὅλον ἢ ἓνα μέρος του, ὅταν ἤθελε κρίνει εὐλογον.

Περὶ τῶν Διοικητικῶν καὶ Πολιταρχικῶν Σωμάτων

Άρθρον 78.– Εἶναι εἰς κάθε Πλάσαν (Πλάσα λέγεται δέκα, δώδεκα ἢ δεκαπέντε χωρία μαζί) τῆς Δημοκρατίας, μία διοίκησις πολιταρχική.

– Εἰς κάθε τοπαρχίαν, μία διοίκησις μεσάζουσα· ἡγουν

1. Δικαστάς

Article 72.– The Government House has to account for the inactiveness and usefulness of the laws, the resolutions and the abuses, whenever it gave notice.

Article 73.– The Government House stops agents and places others in their position, when it is itself renewed.

Article 74.– The Government House has the duty to prosecute the agents for mistakes, if these occur, and to give notice to the Court of Justice.

***Relations of the Executive Government House
with the Legislative Body***

Article 75.– The Executive Government House is near to the Legislative Body, has a different entrance and it holds its meetings in a different room.

Article 76.– When the Executive Government House has to give an account or any news to the Legislative Body, it must always be listened to without any exemption.

Article 77.– The Legislative Body invites all or part of the Government House to unify when it thinks it is justifiable.

About Administrative and Civic Bodies

Article 78.– In every democratic Plasa* there is a civic administration.

– In every toparchy there is a mediator government; that

* Plasa is the unification of 10, 12 or 15 villages

εἰς αὐτήν ἀναφέρονται αἱ περὶ αὐτήν πολιταρχικαὶ διοικήσεις.

– Εἰς κάθε ἐπαρχίαν, μία διοίκησις κεντρική· ἡγουν εἰς αὐτήν ἀναφέρονται αἱ περὶ αὐτήν πολιταρχικαὶ διοικήσεις.

Ἄρθρον 79.– Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν πολιταρχιῶν ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς συναθροίσεις τῶν Πλασῶν.

Ἄρθρον 80.– Οἱ διοικηταὶ ὀνοματίζονται ἀπὸ τὰς ἐκλεκτικὰς συνελεύσεις τῶν τοπαρχιῶν καὶ ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 81.– Τό ἥμισυ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πολιταρχῶν ἀνανεώνεται κάθε χρόνον.

Ἄρθρον 82.– Οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ πολιτάρχαι δὲν ἔχουσι κανένα χαρακτῆρα παραστήσεως. Ἦγουν δὲν ἀνακατώνονται εἰς τὰς συναθροίσεις τοῦ λαοῦ, ἐν ὧς εἶναι εἰς ἔργον.

– Δεν ἡμποροῦν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μεταλλάξωσιν (οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ πολιτάρχαι) τὰς πράξεις καὶ προσταγὰς τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος, μήτε ν' ἀργοπορήσουν τὴν ἐκτέλεσίν των.

Ἄρθρον 83.– Τό Νομοδοτικόν Σῶμα ἀποφασίζει ἐγγράφως τὸ ἔργον τῶν πολιταρχῶν καὶ τῶν διοικητῶν, τοὺς κανόνας τῆς ὑποταγῆς των, καὶ τὰς παιδείας¹ ὅπου ἤθελε λάβουν, ἂν πταίσουν.

Ἄρθρον 84.– Τὰ συνέδρια τῶν πολιταρχῶν καὶ διοικητῶν εἶναι δημόσια καὶ φανερά.

Περὶ τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης

Ἄρθρον 85.– Ὁ κώδικας τῶν πολιτικῶν καὶ ἐγκλημα-

1. Τιμωρία, ποινὴ, παιδεμός

is, the body to which the peripheral civic administration gives its report.

– In every county, there is a central administration; that is, the body to which the civic governments give their reports.

Article 79.– The officers of the civic administrations are elected by the Plasa gatherings.

Article 80.– The governors are elected by the electoral assemblies of the Toparchies and counties.

Article 81.– Half of the governors and civic administrators are renewed every year.

Article 82.– The governors and the civic administrators are not present, that is they do not attend the assemblies of the people as long as they are in duty.

– They cannot by any means change (the administrators and the representatives) the acts and orders of the Legislative Body, nor waste time in executing them.

Article 83.– The Legislative Body decides in writing on the work of the governors and the civic administrators, the rules of their submission and the punishment they should receive in case they have committed an offense.

Article 84.– The meetings of the civic administrators and governors are public and transparent.

About Civic Justice

Article 85.– The code of the civil and criminal laws is the

τικῶν νόμων εἶναι ὁ αὐτός εἰς ὅλην τὴν Δημοκρατίαν, καὶ δέν εἶναι μεγάλος καὶ μικρός ἐνώπιον τοῦ Νόμου. Ὅλοι ἐξ ἴσου παιδεύονται, ὅταν σφάλλουν, καὶ ἀνταμείβονται, ὅταν πράττουν κανένα ἔνδοξον ὑπὲρ Πατρίδος ἔργον.

Ἄρθρον 86.— Κανένας δέν ἡμπορεῖ νά ἐνοχλήσῃ ἐκείνους τοὺς πολίτας, οἵτινες, ἔχοντες διαφορὰς κρισολογίας ἀναμεταξύ των, ἔκραξαν αἰρετούς κριτάς, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀπόφασιν ἔστρεξαν.

Ἄρθρον 87.— Ἡ ἀπόφασις ἐκείνων τῶν αἰρετῶν κριτῶν εἶναι τελειωμένη καὶ ἔχει κῦρος· ἐκτός ἂν καὶ τὰ δύο κρισολογούμενα μέρη θέλουν νά κριθοῦν ἀπὸ ἀνώτερον κριτήριον.

Ἄρθρον 88.— Εἰς κάθε χωρίον νά εἶναι διαλεγμένοι ἀπὸ τοὺς χωριανούς δύο κριταὶ τῆς εἰρήνης, ἢ συμβιβαστικοί, οἵτινες νά κρίνουν κατὰ τὸν Νόμον τὰς διαφορὰς τῶν ἐγκατοίκων καὶ νά τὰς ἐκθέτουν ἐγγράφως.

Ἄρθρον 89.— Αὐτοὶ οἱ κριταὶ¹ συμβιβάζουν καὶ κρίνουν τὰ κρισολογήματα χωρὶς πληρωμῆν.

Ἄρθρον 90.— Ὁ ἀριθμός των καὶ τὰ προσήκοντά των εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ τὸ Νομοδοτικόν Σῶμα, ἡγουν πόσοι νά εἶναι καὶ τί τοὺς χρειάζονται διὰ νά κρίνουν.

Ἄρθρον 91.— Εἶναι αἰρετοὶ κριταὶ δημόσιοι, ἐκλεγμένοι ἀπὸ τὰς ἐκλεκτικὰς συναθροίσεις· ἡγουν αὐταὶ αἱ συναθροίσεις διορίζουν ποῖος καὶ ποῖος νά γίνεται αἰρετός κριτής.

Ἄρθρον 92.— Ὁ ἀριθμός τῶν αἰρετῶν τούτων κριτῶν καὶ ἕως ποῦ νά ἐξαπλώνεται ἡ δύναμις των, εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ τὸ Νομοδοτικόν Σῶμα.

1. Δικασταὶ

same throughout the Democracy and people are equal before the law. All people are judged in the same way when they commit a crime and they are rewarded when they do something glorious for the country.

Article 86.– No one can disturb citizens. The ones who have court differences among them, called elected judges, and looked up their decision.

Article 87.– The decision of these elected judges is complete and has power; unless both rival parties wish to be judged by a higher court.

Article 88.– In every village two of the villagers should be chosen as judges of peace or as reconciliators. They should judge the differences of the inhabitants according to the law and submit their decisions in writing.

Article 89.– These judges offer their reconciliation and judgment without payment.

Article 90.– Their number and their surroundings are defined by the Legislative Body; that is, how many they should be and what they need in order to judge.

Article 91.– The public judges are elected by the electoral assemblies; that is, these assemblies appoint who is going to be an elected judge.

Article 92.– The number of such elected judges and the limit of their power are determined by the Legislative Body.

Άρθρον 93.— Αὐτοί γνωρίζουν, ἤγουν δέχονται καί ἐξερευνοῦν τάς ἀντιστάσεις, ὅπου δέν ἐτελειώθησαν σωστά ἀπό τούς κατά μέρος αἵρετούς κριτάς, ἢ ἀπό τούς κριτάς τῆς εἰρήνης.

Άρθρον 94.— Αὐτοί βουλευόνται καί συντυχαίνου¹ δημοσίως. Λέγουν τήν γνώμην τους μεγαλοφώνως. Τελειώνουν σωστά τήν κρίσιν μέ ἐμπόδισιν μόνον λόγου, ἢ μέ ἐν ἄπλοῦν ἔγγραφον, χωρίς πολλά κρισολογήματα καί χωρίς πληρωμήν. Λέγουν τάς αἰτίας τῆς ἀποφάσεώς των.

Άρθρον 95.— Οἱ κριταί τῆς εἰρήνης καί οἱ αἵρετοί δημόσιοι κριταί ἐκλέγονται κάθε χρόνον.

Περί τῆς Ἐγκληματικῆς Δικαιοσύνης

Άρθρον 96.— Διά ἐγκληματικὴν αἰτίαν κανένας πολίτης δέν ἔχει νά κριθῇ ἄλλέως, παρὰ ἐπάνω εἰς ἐγκάλεσιν δεκτὴν ἀπό τούς ὠρκισμένους (αὐτοί εἶναι ἀπροσωπόληπτοι, ἀδιάφοροι καί δίκαιοι ἄνθρωποι) καί θεσπισμένην ἀπό τό Νομοδοτικόν Σῶμα.

— Ἐκεῖνοι ὅπου ἐγκαλεσθοῦν, ἐκλέγουν κριτάς ἐκείνους ὅπου πρὸς καιρόν ἐκλέξουν, ἅς μὴν ἦτον καί κριταί.

— Τά ὅσα λέγουν πρὸς διαφέντευσίν² των, εἶναι δημόσια καί φανερά.

— Τό ἔργον καί ὁ σκοπός τοῦ ἐγκλήματός των φανερόνται δι' ἑνός ὠρκισμένου καί ἀφιλοπροσώπου κριτοῦ.

— Ἡ παιδεία³ τοῦ πταιίσματος γίνεται ἀπὸ ἄλλο Κριτή-

1. Μιλοῦν

2. Ὑπεράσπισιν.

3. Τιμωρία.

Article 93.– They are aware, that is, they accept and investigate the objections, not judged rightly by the regional elected judges or by peace judges.

Article 94.– They decide and speak in public. They voice their opinion aloud. They pass their judgment right, only with speech or with a simple document, without bureaucracy and without payment. They give the reasons of their decisions.

Article 95.– The judges of peace and the elected public judges are elected annually.

About Criminal Justice

Article 96.– For a criminal act no citizen must be judged in any other way but only after an accepted charge from elected judges (who are impartial, incorruptible and honest men) who are enacted by the Legislative Body.

– The ones who will be charged, elect judges the ones who will be elected in the future, even if they had not been judges previously.

– Everything they say for their defense should be public and open.

– The act and purpose of their crime is depicted by an elected public prosecutor.

– The penalty of the petty offense is determined by

ριον, όπου νά είναι ἐγκληματικόν, καί ὄχι νά είναι ὁ ἴδιος καί κριτής¹ καί παιδευτής².

Ἄρθρον 97.— Οἱ ἐγκληματικοί κριταί ἐκλέγονται κάθε χρόνον ἀπό τās ἐκλεκτικάς συναθροίσεις.

Περί τοῦ Καθαιρετικοῦ Κριτηρίου

Ἄρθρον 98.— Δι' ὅλην τήν Δημοκρατίαν εἶναι ἓνα Καθαιρετικόν Κριτήριο.

Ἄρθρον 99.— Αὐτό τό Κριτήριο δέν ἔχει χρέος νά γνωρίζῃ παντελῶς τό βάθος τῶν ὑποθέσεων.

— Ἀποφασίζει, ὅταν παραδιάζωνται αἱ νομοθετημένοι συνήθειαι καί ὅταν παραδαίνωνται οἱ Νόμοι.

Ἄρθρον 100.— Τά μέλη τοῦ Κριτηρίου τούτου ὀνοματίζονται κάθε χρόνον ἀπό τās ἐκλεκτικάς συναθροίσεις καί εἶναι τόν ἀριθμόν εἰκοσιτέσσαρα.

— Ἔργον τοῦ Κριτηρίου τούτου εἶναι νά ἐκφωνήσῃ τήν ἀλλαγὴν τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Διοικητηρίου καί τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος μετά τόν χρόνον.

Περί τῶν Δημοσίων Δοσιμάτων

Ἄρθρον 101.— Κανένας πολίτης δέν ἐξαιρεῖται ἀπό τήν τιμίαν ὑποχρέωσιν τοῦ νά συνεισφέρῃ κατὰ τήν δύναμιν καί τά πλούτη του τά εἰς δημοσίας ἀνάγκας δοσίματα.

Περί τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ

Ἄρθρον 102.— Τό θησαυροφυλάκιον τοῦ Ἔθνους

1. Δικαστής.

2. Τιμωρητής.

another Court, which is criminal. The same Court can not judge and punish.

Article 97.– The criminal judges are elected every year by the electoral assemblies.

About the Disbench Court

Article 98.– Throughout the Democracy there is one Disbench Court

Article 99.– This Court is not obligated to know detailed information about the cases.

Article 100.– The members of this Court are named annually by the electoral assemblies and they are 24 in number.

– The task of this Court is to announce the change of the members of the Administrative Government House and of the Legislative Body at the end of each year.

About Public Taxes

Article 101.– No citizen is exempted from his honest obligation to give, according to his power and his wealth, taxes for the public needs.

About Public Treasure

Article 102.– The treasury of the Nation is the main

εἶναι τό μεσαίτατον κέντρον τῶν εἰσοδημάτων καί τῶν ἐξόδων τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 103.— Αὐτό διοικεῖται ἀπό ἐπιτρόπους, οἵτινες ἔχουν νά δώσουν λογαριασμόν, ὠνοματισμένους ἀπό τό Ἐκτελεστικόν Διοικητήριον.

Ἄρθρον 104.— Αὐτούς τοὺς ἐπιτρόπους τοὺς παρατηροῦν ἔφοροι ὠνοματισμένοι ἀπό τό Νομοδοτικόν Σῶμα καί παρμένοι ἀπ' ἀναμεταξύ του, οἵτινες ἔχουν ν' ἀποκριθοῦν διά τὰς καταχρήσεις, ὅπου δέν ἤθελε δώσουν εἶδησιν.

Περὶ τῆς λήψεως τῶν λογαριασμῶν

Ἄρθρον 105.— Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἐθνικοῦ θησαυροφυλακίου καί τῶν διοικητῶν τῶν δημοσίων χρημάτων δίδονται κάθε χρόνον εἰς τοὺς ἐφόρους ὅπου ἔχουν ν' ἀποκριθοῦν περὶ αὐτῶν, οἵτινες ὀνοματίζονται ἀπό τό Ἐκτελεστικόν Διοικητήριον.

Ἄρθρον 106.— Αὐτοὶ οἱ ἐπικυρωταὶ παρατηροῦνται ἀπὸ ἐφόρους ὠνοματισμένους ἐκ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος καί ἐδγαλμένους ἐκ τοῦ κόλπου του (ἡγουν ἀπ' αὐτό τό ἴδιον Σῶμα), οἵτινες ἔχουν ν' ἀποκριθοῦν διά τὰς καταχρήσεις καί τὰ λάθη, ὅπου δέν φανερώσουν. Τό Νομοδοτικόν Σῶμα ἀποφασίζει τοὺς λογαριασμούς καί τοὺς ὑπογράφει.

Περὶ τῶν Δυνάμεων τῆς Δημοκρατίας

Ἄρθρον 107.— Ἡ γενικὴ δύναμις τῆς Δημοκρατίας συνίσταται εἰς ὁλόκληρον τό ἔθνος.

Ἄρθρον 108.— Ἡ Δημοκρατία βαστᾷ μέ τὰ ἔξοδά της

centre of income and expenses of the Democracy.

Article 103.– It is administrated by commissioners who have to account for their actions, who are elected by the Administrative Government House.

Article 104.– These commissioners are examined by ephors elected by the Legislative Body and chosen among them. The commissioners should provide answers for abuses they tried to hide.

About the receiving of accounts

Article 105.– The accounts of the commissaries of the national treasury and of the administrators of public funds, are given every year to the ephors who have to account about them and are elected by the Administrative Government House.

Article 106.– These validators are observed by ephors who are elected by the Legal Body and come from its body, they have to answer for the abuses and mistakes they denied to make obvious. The Legal Body decides on the accounts and verifies them.

About the Strength of the Democracy

Article 107.– The general strength of the Democracy is consisted by the whole nation.

Article 108.– The Democracy keeps, with its own expenses, an army in land and sea, in time of war and

ἐν καιρῷ πολέμου καὶ εἰρήνης μίαν ἄρματωμένην δύναμιν εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἄρθρον 109.— Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι στρατιῶται· ὅλοι πρέπει νὰ γυμνάζωνται εἰς τὰ ἄρματα καὶ νὰ ρίχνουν εἰς τό σημάδι· ὅλοι πρέπει νὰ μανθάνουν τὴν τακτικὴν· ὥς καὶ αἱ Ἑλληνίδες βαστοῦν μιζράκια¹ εἰς τό χέρι, ἃν δέν εἶναι ἐπιτήδεια εἰς τό τουφέκι.

Ἄρθρον 110.— Δέν πρέπει νὰ εἶναι κανένας πρωτοστάτωρ, ἥγουν νὰ ἔχη ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας, γῆς καὶ θαλάσσης, εἰς τό χέρι του.

Ἄρθρον 111.— Ἡ διαφορὰ τῶν πολεμικῶν βαθμῶν (ἥγουν χιλιάρχος, στρατηγός), ὅπου ἔχουν οἱ ἀξιωματικοί, τὰ ξεχωριστά σημεῖα των καὶ ἡ ὑποταγὴ τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν εἶναι μόνον, ἐν ὧσιν διαρκῇ ἡ δούλευσις τοῦ πολέμου· καθὼς τελειώσῃ ὁμως, εἶναι ὅλοι ἴσοι καὶ ἀδελφοί.

Ἄρθρον 112.— Ἡ δημόσιος δύναμις, ὅπου εἶναι διωρισμένη νὰ βαστᾷ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐταξίαν μέσα εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ἐνεργεῖ μόνον κατὰ τὴν ἔγγραφον ζήτησιν τῶν νομίμως θεσπισμένων διοικητῶν.

Ἄρθρον 113.— Ἡ δημόσιος δύναμις, [ὅπου εἶναι] διωρισμένη ἐναντίον τῶν ἔξω ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, ἐνεργεῖ κατὰ τὰς προσταγὰς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Διοικητηρίου.

Ἄρθρον 114.— Κανένα σῶμα ἄρματωμένων ἀνθρώπων δέν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ βουλευῆται, μήτε νὰ προστάξῃ, ἀλλὰ μόνον νὰ ἐκτελῇ τὰ προσταττόμενα δι' ἐγγράφου προσταγῆς τῶν διοικητῶν.

peace.

Article 109.– Every Greek is a soldier; everyone should be trained in weapons and shooting; everyone should learn the tactics; even Greek women should hold bows in their hand if they are not skilful with the rifle.

Article 110.– No one should be all-powerful, that is to have all the powers of the Democracy, in land and sea, in his hand.

Article 111.– The differences between military ranks (that is chiliarch, general), the officers possess, the stripes and the submission of the regular soldiers are only for as long as the war lasts, but when it is over everyone is equal and fraternal with each other.

Article 112.– The public police appointed to keep peace and order inside the Democracy, acts only by the written command of the legally elected commanders.

Article 113.– The public troops appointed to act against foreign enemies of the Country, act under the commands of the Electoral Government House.

Article 114.– No group of armed men has the permission to impose its will, or to command, but only to carry out the written orders of the commanders.

Περί τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων

Ἄρθρον 115.— Ἄν εἰς μίαν περισσότερον ἀπό τὰς μισάς ἐπαρχίας τῆς Δημοκρατίας, τό δέκατον μέρος τῶν πρώτων συναθροίσεων ἐκάστης αὐτῶν, γινομένων παρὰ τοὺς ρηθέντας κανόνας (11, 12, 13), ζητοῦν νά ξαναθεωρήσουν τήν πρᾶξιν τῆς νομοθετικῆς διοικήσεως, ἥ τήν ἀλλαγὴν μερικῶν ἀπό τὰ ἄρθρα της, τότε τό Νομοδοτικόν Σῶμα ἔχει χρέος νά συγκροτήσῃ τὰς πρώτας συναθροίσεις καί ὄλων τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς Δημοκρατίας, διὰ νά πληροφορηθῇ, ἂν πρέπει νά συγκροτηθῇ μία γενική Ἐθνική Συνέλευσις.

Ἄρθρον 116.— Ἡ Ἐθνική Συνέλευσις γίνεται κατὰ τόν αὐτόν τρόπον, ὅπου καί αἱ νομοδοτικαί· ἡγουν στέλλεται εἰς πληρεξούσιος ἀπό κάθε ἐπαρχίαν καί ἐνώνει μέ ἐκείνας τήν πληρεξουσιότητά της.

Ἄρθρον 117.— Αὕτη ἡ ἔξω τῆς συνηθείας Ἐθνική Συνέλευσις καταγίνεται καί κάμνει τήν πρᾶξιν τῆς νομοθετικῆς διοικήσεως μόνον ἐπάνω εἰς ἐκεῖνα τὰ αἷτια, ὅπου ἐπροξένησαν τήν συνάθροισίν της καί δέν ἀνακατώνεται εἰς ἄλλο τίποτες· ἡγουν ἐστάλθη διὰ νά θεωρήσῃ μόνον μίαν ὑπόθεσιν, εἰς ἐκείνην καταγίνεται καί ὄχι περαιτέρω.

Περί τῆς σχέσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας μέ τὰ ξένα ἔθνη

Ἄρθρον 118.— Ὁ Ἑλληνικός Λαός εἶναι φίλος καί φυσικός σύμμαχος μέ τὰ ἐλεύθερα ἔθνη.

Ἄρθρον 119.— Οἱ Ἕλληνες δέν ἀνακατώνονται εἰς τήν διοίκησιν τῶν ἄλλων ἐθνῶν· ἀλλ' οὔτε εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατόν νά ἀνακατωθοῦν ἄλλα εἰς τήν ἐδικήν των.

About the National Assemblies

Article 115.– If in one more than half of the counties of the Democracy, the one tenth of the first assemblies, that took place under the inflicted rules (articles 11, 12, 13) ask to reconsider the act of the legislative administration or change some of its articles, then the Legislative Body has the duty to constitute first assemblies of all the regions of the Democracy, in order to be informed whether a general National Council should be formed.

Article 116.– The General Assembly takes place in the same way as the legislative; that is, a delegate of every county is dispatched and unites the authorisation of his regional assembly with the others.

Article 117.– This out of schedule National Assembly is engaged in making the act of the legislative administration only upon the causes that caused the gathering of this assembly and for nothing else; that is, to consider the case for which it is set about and not for any other.

***About the relation of the Greek Democracy
with foreign nations***

Article 118.– The Greek nation is friendly and a natural ally with free nations.

Article 119.– The Greeks do not interfere with the administration of the other nations; likewise it is prohibited for other nations to interfere with the Greek administration.

Τιμοῦν τοὺς Πρέσβεις καὶ Κονσόλους¹ τῶν εἰς τοῦτο τό βασίλειον εὕρισκομένων ἔθνων, τοῖς βεβαιουῖσι μίαν ἄφοδον διατριβήν², σέβονται τοὺς πραγματευτάς των καὶ δέν πειράζουσιν τὰ ἐμπορικά πλοῖα των, ὅταν δέν ἔχουν πρᾶγμα τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄρθρον 120.— Δέχονται ὅλους τοὺς ἀδικημένους ξένους καὶ ὅλους τοὺς ἐξωρισμένους ἀπὸ τήν πατρίδα των δι' αἰτίαν τῆς Ἐλευθερίας. Ἀπαρνοῦνται καὶ δέν δίδουν ὑποδοχὴν καὶ περιποίησιν εἰς τοὺς Τυράννους.

Ἄρθρον 121.— Δέν κάνουν ποτέ εἰρήνην μέ ἓνα ἐχθρόν, ὅπου κατακρατεῖ τόν ἑλληνικόν τόπον.

Περὶ ἐγγνήσεως καὶ βεβαιότητος τῶν Δικαίων τούτων

Ἄρθρον 122.— Ἡ Νομοθετικὴ Διοίκησις βεβαιοῖ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, Τούρκους, Ἀρμένηδες, τήν ἰσοτιμίαν, τήν ἔλευθερίαν, τήν σιγουρότητα, τήν ἐξουσίαν τῶν ὑποστατικῶν ἐκάστου, τὰ δημόσια χρῆ ὅπου ἤθελε γένουν διὰ τήν Ἐλευθερίαν, τήν ἔλευθερίαν ὅλων τῶν θρησκειῶν, μίαν κοινήν ἀνατροφὴν, δημοσίους συνδρομὰς ἐκεῖ ὅπου ἀνήκουν, τήν ἀπεριόριστον ἔλευθερίαν τῆς τυπογραφίας, τό δίκαιον τοῦ νά δίδῃ ἕκαστος ἀναφοράν καὶ νά προσκλαυθῇ, τό δίκαιον τοῦ συναθροίζεσθαι εἰς δημοσίους συντροφίας, καί, τελευταῖον, τήν ἀπόλαυσιν ὅλων τῶν Δικαίων τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἄρθρον 123.— Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία τιμᾷ τήν πραότητα, τήν ἀνδρείαν, τό γηρατεῖον, τήν νιότην φιλοστοργίαν, τήν δυστυχίαν· αὐτὴ βάνει τήν παρακαταθήκην

1. Προξένους.

2. Διαμονήν.

They honour the Ambassadors and the Consults of the nations represented in this country and they assure them of a fearless residence. They respect their traders and they do not harm their commercial ships, when they do not convey enemy material.

Article 120.– They accept all the underprivileged and all the exiled from their foreign countries if the reason was Freedom. They denounce, do not welcome and do not offer services to the Tyrants.

Article 121.– They never make peace with an enemy that detains a greek territory.

About the security of assurance of these Rights

Article 122.– The Legislative Administration secures to all Greeks, Turks and Armenians, the equality, the freedom, the security, the authority they have over their farms, the public debts that occurred for Liberty, the freedom of all religions, the same upbringing, the public contributions where they belong to be granted, the unlimited freedom of the press, the right of someone to give report and be heard, the right to gather in public, and finally the enjoyment of all Human Rights.

Article 123.– The Greek Democracy honours the gentleness, the bravery, the elders, the parental affection

τῆς νομοθετικῆς αὐτῆς διοικήσεως ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον φύλαξιν ὅλων τῶν ἐναρέτων φιλελευθέρων ἀνδρῶν, ὅπου, διὰ νὰ μὴ ὑποκύψουν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς Τυραννίας, ἐνηγκαλίσθησαν τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν, καὶ ἁρματωμένοι ὤμοσαν αἰώνιον πόλεμον κατὰ τῶν Τυράννων.

Ἄρθρον 124. – Ἡ Κήρυξις τῶν Δικαίων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ ἡ Νομοθετικὴ αὐτὴ Πρᾶξις νὰ χαραχθῇ ἐπάνω εἰς χαλκίνας πλάκας καὶ νὰ στέκεται εἰς τὸν τόπον τῆς συναθροίσεως τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος, νὰ γένουν τοιαῦτα ἀντίτυπα καὶ νὰ στηθοῦν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, χώρας¹ καὶ χωρία τῆς Δημοκρατίας, εἰς τὰ μεσοχώρια, ὅπου κάθε ὥραν νὰ βλέπῃ κάθε πολίτης, εἰς τί συνίσταται ὁ θησαυρὸς τῆς φιλτάτης Ἐλευθερίας του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

[I.] – Ἡ σημαία ὅπου δάνεται εἰς μπαϊράκια καὶ παντιέρες τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, εἶναι ἓν ρόπαλον τοῦ Ἡρακλέους μέ τρεῖς σταυροὺς ἐπάνω, τὰ δὲ μπαϊράκια καὶ παντιέρες εἶναι τρίχροα, ἀπὸ μαῦρον, ἄσπρον καὶ κόκκινον· τὸ κόκκινον ἐπάνω, τὸ ἄσπρον εἰς τὴν μέσῃ καὶ τὸ μαῦρον κάτω.

– Τὸ κόκκινον σημαίνει τὴν αὐτοκρατορικὴν πορφύραν καὶ αὐτεξουσιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ· τὸ ἐμεταχειρίζοντο οἱ προπάτορές μας ὡς ἔνδυμα πολέμου, θέλοντες νὰ μὴ φαίνωνται αἱ πληγαί, ὅπου ἔτρεχον αἷμα, διὰ νὰ μὴ δειλιῶσιν οἱ στρατιῶται.

1. Κωμοπόλεις.

and the misery; the last one sets the consignment of this legislative administration under the sleepless guard of all virtuous liberal men, who embraced military life in order not to submit in the Tyrants yoke, and ranged themselves in eternal war against the Tyrants.

Article 124.– The Declaration of Human Rights and this Legal Act should be inscribed upon copper plate and put at the place of the assembly of the Legislative Body. Copies should be made and placed in all cities, towns, villages and settlements of the Democracy where every citizen can see which are the components of this thesaurus dearest freedom.

SPECIAL SECTION

[1.] – The symbol, placed in colours and banner flags of the Greek Democracy, is the Hercules club with three crosses upon it. The banners and colours are of three colours, black, white and red; the red is above, the white is in the middle and the black is below.

– Red indicates the imperial purple and the sovereignty of the Greek People; it was used by our processors as a war cloth, because the wounds were not obvious when blood was coming out and so the soldiers did not hesitate.

– White indicates the innocence and our rights against Tyranny.

– Τό ἄσπρον σημαίνει τήν ἀθωότητα τῆς δικαίας ἡμῶν ἀφορμῆς κατά τῆς Τυραννίας.

– Τό μαῦρον σημαίνει τόν ὑπέρ Πατρίδος καί Ἐλευθερίας ἡμῶν θάνατον.

[2.] – Ὅλοι οἱ Ἕλληνες στρατιῶται φοροῦν εἰς τό κεφάλι περικεφαλαίαν.

[3.] – Ὅλοι οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ἔχουν μίαν μπαγιονέταν¹, τήν ὁποίαν φοροῦν εἰς τήν μέσσην των ὡσάν χαντζιάρι, καί ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἢ παρατάξεως τήν περνοῦν εἰς τό τουφέκι των.

[4.] – Τό φόρεμα τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν εἶναι τό ἡρωϊκόν: μαῦρον ἀντερί, ἄσπρον ὑποκάμισον καί κόκκινα χολέδια ἢ κάλτζες.

[5.] – Κάθε Ἕλληνα καί Ἑλληνίς, ὁμοίως καί κάθε κάτοικος τῆς Δημοκρατίας ταύτης, πρέπει νά φορῇ εἰς τήν περικεφαλαίαν του ἢ εἰς τήν σκούφιαν του ἐν παρόμοιον ρόπαλον, καθὼς εἶναι εἰς τήν ἀρχήν, γραμμένον ἢ κεντημένον εἰς ἄσπρον πανί, ἢ ἅς εἶναι καί ἀπό πάφιλον². Τοῦτο εἶναι τό σημεῖον τοῦ νά γνωρίζωνται οἱ ἐλεύθεροι δημοκράται καί ἰσότιμοι ἀδελφοί.

1. Ξιφολόγχη

2. Ὁρειχάλκινον λεπτόν ἔλασμα.

– Black indicates our death for our Country and Freedom.

[2.] – All Greek soldiers wear a helmet on their head.

[3.] – All Greek soldiers carry a bayonet on their waste like a sabre, and place it to their rifle in time of need or deployment during battle.

[4.] – The uniform of the Greek soldier is the heroic one: black tunic, white skirt and red socks.

[5.] – Every Greek Man and Woman, like every citizen of that Democracy, should wear on his helmet or his cap as a stripe one similar to the club. Because it is the motto. It should be written or embroidered on white fabric, or even be made from copper plate. This is the sign of recognition for all free, equal and democratic brothers.

Ο ΘΟΥΡΙΟΣ

THOURIOS - ROUSING SONG

ΘΟΥΡΙΟΣ

ἦτοι ὀρμητικός Πατριωτικός Ὕμνος πρῶτος,
εἰς τὸν ἦχον *Μία προσταγή μεγάλη*

Ὡς πότε, παλληκάρια, νά ζοῦμεν στά στενά,
μονάχοι, σάν λιοντάρια, στές ράχες, στά δουνά;
σπηλιές νά κατοικοῦμεν, νά βλέπωμεν κλαδιά,
νά φεύγωμ' ἀπ' τὸν κόσμον, γιὰ τήν πικρή σκλαβιά;
νά χάνωμεν ἀδελφια, Πατρίδα καί γονεῖς, 5
τούς φίλους, τά παιδιά μας κι ὅλους τούς συγγενεῖς;

Καλλιό 'ναι μιᾷς ὥρας ἐλεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνοι σκλαβιά καί φυλακή!

Τί σ' ὠφελεῖ ἂν ζήσης καί εἶσαι στή σκλαβιά;
Στοχάσου πῶς σέ ψένουν καθ' ὥραν στή φωτιά. 10
Βεζύρης, Δραγουμάνος, Ἀφέντης κι ἂν σταθῇς,
ὁ Τύραννος ἀδίκως σέ κάμει νά χαθῇς·
δουλεύεις ὅλ' ἡμέρα σέ ὅ,τι κι ἂν σοί πῃ,
κι αὐτός πασχίζει πάλιν τό αἶμα σου νά πιῇ.
Ὁ Σοῦτζος κι ὁ Μουρούζης, Πετράκης, Σκαναβής, 15

EQUALITY

that is, a dasing Patriotic Hymn first,
for the sound A GREAT COMMAND

Living one hour of freedom is better
than living forty years in slavery and imprisonment!

Soutsos and Mourouzis, Petrakis, Scanaves, 15

Γκίκας καί Μαυρογένης, καθρέπτῃς εἶν' νά ἰδῇς.
 Ἀνδρεῖοι καπετάνοι, παπάδες, λαϊκοί,
 σκοτώθηκαν, κι ἀγάδες, μέ ἄδικον σπαθί·
 κι ἀμέτρητ' ἄλλοι τόσοι, καί Τοῦρκοι καί Ρωμιοί,
 ζωὴν καί πλοῦτον χάνουν, χωρὶς καμμιά ἴφορμή. 20

Ἐλάτε μ' ἓναν ζῆλον σέ τοῦτον τόν καιρόν,
 νά κάμωμεν τόν ὄρκον ἐπάνω στόν Σταυρόν·
 συμβούλους προκομμένους, μέ πατριωτισμόν,
 νά βάλωμεν, εἰς ὅλα νά δίδουν ὀρισμόν·
 οἱ Νόμοι νᾶν' ὁ πρῶτος καί ὁ μόνος ὁδηγός, 25
 καί τῆς Πατρίδος ἓνας νά γένῃ ἀρχηγός·
 γιατί κ' ἡ ἀναρχία ὁμοιάζει τήν σκλαβιά·
 νά ζοῦμε σά θηρία, εἶν' πλιό σκληρή φωτιά.
 Καί τότε, μέ τά χέρια ψηλά στόν οὐρανόν,
 ἄς ποῦμ' ἀπ' τήν καρδιά μας ἐτοῦτα στόν Θεόν: 30

*Ἐδῶ σηκώνονται οἱ Πατριῶται ὀρθοί, καί ὑψώνοντες τὰς χεῖρας
 πρὸς τόν οὐρανόν, κάμνουν τόν Ὅρκον:*

«ὦ Βασιλεῦ τοῦ Κόσμου, ὀρκίζομαι σέ Σέ,
 στήν γνώμην τῶν Τυράννων νά μὴν ἔλθῃ ποτέ!
 Μήτε νά τοὺς δουλεύσω, μήτε νά πλανηθῶ
 εἰς τὰ ταξίματά τους, γιὰ νά παραδοθῶ.
 Ἐν ὅσῳ ζῶ στόν κόσμον, ὁ μόνος μου σκοπός, 35
 γιὰ νά τοὺς ἀφανίσω, θέ νά ἔναι σταθερός.
 Πιστός εἰς τήν Πατρίδα, συντριβῶ τόν ζυγόν,
 ἀχώριστος γιὰ νά ἔμαι ὑπὸ τόν στρατηγόν.
 Κι ἂν παραβῶ τόν ὄρκον, ν' ἀστράψ' ὁ Οὐρανός
 καί νά μέ κατακάψῃ νά γένω σάν καπνός!». 40

Gikas and Mavrogenis a mirror are to see.
Gallant commanders, popular parsons,
and masters who all died by an unjust sword;
and countless so many, and Turks and Greeks,
they lost their life and treasures without a cause. 20

Come now this time with ardour,
to swear upon the cross;
councilors hard-working with patriotism to settle,
in order their instructions for everything to set;
the laws must be the prime and only guide 25
and only one for the country the leader may be;
because anarchy alone like slavery resembles;
living like beasts the hardest flame is.
And then, with hands in heaven
and from the heart to God let's speak: 30

*Here the patriots stand and raise their hands
to the sky, and take the oath:*

«Oh Lord of the world, I take an oath to thee,
with a tyrants' opinion never to agree!
Nor to work for them, never to be deceived
and to their promises never to give in.
As long as I live in this world, my only aim, 35
firm it will be, to vanish them all.
Loyal to my country, the yoke I smash,
inseparable I'll be under the general.
My oath if I break, let there be thunder and lighting,
and burn me to become smoke!» 40

Σ' Ἀνατολή καί Δύσι καί Νότον καί Βοριά
 γιά τήν Πατρίδα ὅλοι νά ἔχωμεν μιά καρδιά·
 στήν πίστιν του καθένas ἐλεύθερος νά ζῇ,
 στήν δόξαν τοῦ πολέμου νά τρέξωμεν μαζί.
 Βουλγάροι κι Ἀρβανῖτες, Ἀρμένιοι καί Ρωμιοί, 45
 ἀράπηδες καί ἄσπροι, μέ μιά κοινή ὁρμή,
 γιά τήν Ἐλευθερίαν νά ζώσωμεν σπαθί,
 πώς εἴμασθ' ἀντρειωμένοι, παντοῦ νά ξακουσθῇ.
 Ὅσ' ἀπ' τήν Τυραννίαν πῆγαν στήν ξενιτειά,
 στόν τόπον του καθένas ἄς ἔλθῃ τώρα πιά· 50
 καί ὅσοι τοῦ πολέμου τήν τέχνην ἀγροικοῦν,
 ἐδῶ ἄς τρέξουν ὅλοι, Τυράννους νά νικοῦν·
 ἢ Ρούμελη τούς κράζει μ' ἀγκάλες ἀνοιχτές,
 τούς δίδει διό καί τόπον, ἀξίες καί τιμές.
 Ὡς πότε ὀφικιάλος¹ σέ ξένους βασιλεῖς; 55
 Ἐλα νά γίνῃς στῦλος δικῆς σου τῆς φυλῆς.
 Κάλλιο γιά τήν Πατρίδα κανένas νά χαθῇ,
 ἢ νά κρεμάσῃ φούντα γιά ξένον στό σπαθί.
 Καί ὅσοι προσκυνήσουν, δέν εἶναι πλιό ἐχθροί·
 ἀδέλφια μας θά γένουν, ἄς εἶναι κ' ἐθνικοί. 60
 Μά ὅσοι θά τολμήσουν ἀντίκρυ νά σταθοῦν,
 ἐκεῖνοι καί δικοί μας ἄν εἶναι, ἄς χαθοῦν.

Σουλιῶτες καί Μανιάτες, λιοντάρια ξακουστά,
 ὥς πότε στές σπηλιές σας κοιμᾶσθε σφαλιστά;
 Μαυροβουνιοῦ καπλάνια², Ὀλύμπου σταυραετοί 65
 κι Ἀγράφων τά ξεφτέρια³, γενῆτε μιά ψυχή.

1. Ἀξιωματοῦχος.

2. Τίγρεις.

3. Γεράκια.

To the East and West, South and North
for homeland we should have only one heart.
Freely in his faith everyone must live,
in glory of war together all must be.
Burgarians, Albanians, Armenians and Greeks, 45
blacks and whites all with the same fling,
for freedom the sword let's all gird
and everyone should hear that brave we will be.
All those because of tyranny who went to foreign land,
let everyone now return back to his motherland; 50
everyone who knows how to fight in a war,
let's all come back, the tyrants to overcome;
Rumele calls everyone, all with open arms,
to give them back their fortune, their values and their land.
For how long an officer, to foreign kings; 55
come back become a pillar of your own kin.
It's better for someone to sacrifice himself for his country,
than to place tassels on his sword for a foreign monarch.
And everyone who submitted, our enemy no more
our brothers will become, even if heathen are. 60
But everyone who dares to stand against us,
all let them perish even if they are a part of us.

Souliots and Maniots, lions well known,
how long in your caves with shut eyes you ll' sleep?
Montenegro's tigers and Olympus cross-eagles, 65
And Agrafa's falcons, one soul you shall be.

Ἄνδρεῖοι Μακεδόνες, ὀρμήσετε γιά μιὰ
 καί αἷμα τῶν Τυράννων ρουφήστε σά θεριά.
 Τοῦ Σάβα καί Δουνάβου ἀδέλφια χριστιανοί,
 μέ τ' ἄρματα στό χέρι καθένas ἄς φανῇ· 70
 τό αἷμα σας ἄς θράση μέ δίκαιον θυμόν·
 μικροί, μεγάλ' ὁμῶστε Τυράννου τόν χαμόν.
 Λεβέντες ἀντρειωμένοι Μαυροθαλασσινοί,
 ὁ δάρδαρος ὥς πότε θέ νά σᾶς τυραννῇ;
 Μή καρτερεῖτε πλέον, ἀνίκητοι Λαζοί, 75
 χωθῆτε στό μπογάζι μ' ἐμᾶς καί σεῖς μαζί.
 Δελφίνια τῆς θαλάσσης, ἄζδέρια τῶν νησιῶν,
 σάν ἀστραπή χυθῆτε, κτυπᾶτε τόν ἐχθρόν.
 Τῆς Κρήτης καί τῆς Νύδρας θαλασσινά πουλιά,
 καιρός εἶν' τῆς Πατρίδος ν' ἀκοῦστε τή λαλιά. 80
 Κι ὅσ' εἴστε στήν ἀρμάδα, σάν ἄξια παιδιά,
 οἱ Νόμοι σᾶς προστάζουν νά βάλετε φωτιά.
 Μ' ἐμᾶς κ' ἐσεῖς, Μαλτέζοι, γενῆτ' ἓνα κορμί·
 κατά τῆς Τυραννίας ριχθῆτε μέ ὀρμή.
 Σᾶς κράζει ἡ Ἑλλάδα, σᾶς θέλει, σᾶς πονεῖ, 85
 ζητᾷ τήν συνδρομήν σας μέ μητρικήν φωνή.

Τί στέκεις, Πασβαντζόγλου, τόσον ἐκστατικός;
 Τινάξου στό Μπαλκάνι, φώλιασε σάν αἰτός·
 τούς μπούφους καί κοράκους καθόλου μή ψηφᾷς· 90
 μέ τόν ραγιά ένώσου, ἄν θέλῃς νά νικᾷς.
 Σιλίστρα καί Μπραῖλα, Σμαήλι καί Κιλί,
 Μπενδέρι καί Χοτίνι ἐσένα προσκαλεῖ·
 στρατεύματά σου στείλε κ' ἐκεῖνα προσκυνοῦν,
 γιατί στήν Τυραννίαν νά ζήσουν δέν μποροῦν.
 Γκιουρτζή, πλιά μή κοιμᾶσαι, σηκώσου μέ ὀρμήν· 95
 τόν Μπρούσια νά μοιάσης ἔχεις τήν ἀφορμήν.

Brave Macedonians pounce upon at once
 and suck the blood of tyrants like wild animals.
 From Saba and Dunable, Christian brothers
 with arms in hand, everyone show up; 70
 let your blood boil in just anger;
 great and small together all for the tyrant's loss.
 Brave men from the Black Sea
 until when Barbarians are going to rule thee?
 Wait no more undefeatable Lazoi, 75
 thrust into the channel along with us.
 Sea dolphins and island's azdenia,¹
 cast like the glint, strike the enemy.
 Seabirds of Crete and Hydra,
 its time to listen to the word of your country. 80
 And all of you in the Armada, like fine lads,
 the law commands you to set the fire.
 Along with us, Maltese, one body let's become;
 against the tyrants let's all make a dash.
 Greece calls, she asks and feels for you 85
 and with a mother's voice is crying for your assistance.

Why Pasvatzoglou, so ecstatic there you be?
 Jump to the Balkania² and nest like an eagle.
 ignore the horn-owls and crows
 unite with the slave if you want to win. 90
 Silistra and Braila, Smaili and Kili,
 Benderi and Hotini, all invite you.
 Send your troops and they will submit,

1. Seasnakes.

2. Aimos mountains.

Καί σύ, πού στό Χαλέπι ἐλεύθερα φρονεῖς,
 πασιά, καιρόν μή χάνης, στόν κάμπον νά φανῇς·
 μέ τά στρατεύματά σου εὐθύς νά σηκωθῇς,
 στῆς Πόλης τά φερμάνια ποτέ νά μή δοθῇς. 100
 Τοῦ Μισιριοῦ ἀσλάνια¹, γιά πρώτη σας δουλειά,
 δικόν σας ἓνα μπέη κάμετε βασιλιά·
 χαράτzi τῆς Αἰγύπτου στήν Πόλ' ἄς μή φανῇ,
 γιά νά ψοφήσ' ὁ λύκος, ὁπού σᾶς τυραννεῖ.

Μέ μιά καρδιάν ὅλοι, μιά γνώμην, μιά ψυχή, 105
 κτυπᾶτε τοῦ Τυράννου τήν ρίζαν, νά χαθῇ!
 Ν' ἀνάψωμεν μιά φλόγα σέ ὅλην τήν Τουρκιά,
 νά τρέξ' ἀπό τήν Μπόσνα καί ὡς τήν Ἀραπιά!
 Ψηλά στά μπαῖράκια σηκῶστε τόν Σταυρόν
 καί σάν ἀστροπελέκια κτυπᾶτε τόν ἐχθρόν! 110
 Ποτέ μή στοχασθῇτε πῶς εἶναι δυνατός·
 καρδιοκτυπᾷ καί τρέμει σάν τόν λαγό κι αὐτός.
 Τρακόσιοι Γκιρζιαλῆδες τόν ἔκαμαν νά διῇ
 πῶς δέν μπορεῖ μέ τόπια², μπροστά τους νά ἐδγῇ.

Λοιπόν, γιατί ἀργεῖτε; τί στέκεσθε νεκροί; 115
 Ξυπνήσατε, μήν εἷσθε ἐνάντιοι κ' ἐχθροί.
 Πῶς οἱ προπάτορές μας ὠρμοῦσαν σάν θεριά,
 γιά τήν Ἐλευθερίαν πηδοῦσαν στή φωτιά,
 ἔτzi κ' ἡμεῖς, ἀδελφια, ν' ἀρπάξωμεν γιά μιά
 τ' ἄρματα, καί νά βγοῦμεν ἀπ' τήν πικρή σκλαβιά! 120
 Νά σφάξωμεν τοὺς λύκους, πού τόν ζυγόν βαστοῦν
 καί Χριστιανούς καί Τούρκους σκληρά τοὺς τυραννοῦν·

1. Λιοντάρια.

2. Οἱ μπάλες τῶν κανονιῶν, τά κανόνια.

because under tyranny it is impossible to live.
 Gurtze, sleep no more, rise with fury 95
 now you have the chance like Brousia to be seen.
 And you pasha at Haifa thinking to be free
 don't lose your time, appear in the field;
 rise at once, appear along with your troops,
 at Polis' commands never give in. 100
 lions from Misirion make it your first job,
 find your own Bey and choose him for a king;
 The poll-tax of Egypt to Poli never reach,
 the vicious wolf may die, that tyrannises you.

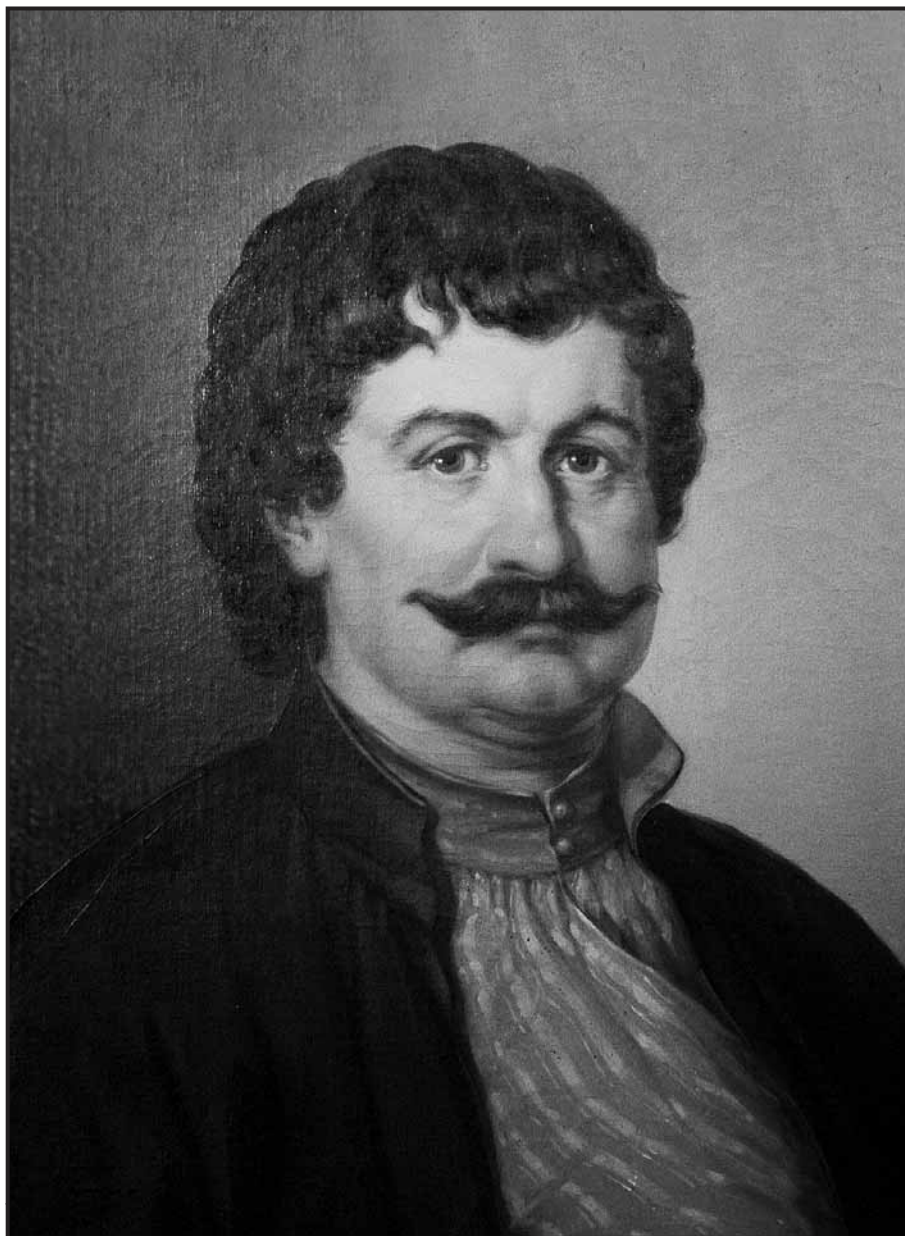
But, all with one soul, opinion and heart, 105
 strike the tyrant's cradle and seize him to exist!
 Let's all light a flame to all the Turkish world
 to light up from Bosnia to Africa!
 Raise your flags and high above the cross will rise
 and beat the enemy like the thunderbolts! 110
 Never consider that he is strong,
 the same as the rabbit his heart strikes and trembles.
 Three hundred braves made him see
 that he cannot with cannoballs beat them in the field.

So, why are you late; and looking dead? 115
 wake up, do not oppose and be no enemy.
 As our forefathers fought like beasts
 for freedom in the fire bravely they leaped,
 the same way, brothers, let's take for once
 the arms and brake free from bitter slavery! 120
 Slaughter the wolfs and the yoke they keep
 and Christians and Turks they harshly domineer;

στεριᾶς καί τοῦ πελάγου νά λάμψη ὁ Σταυρός,
κ' εἰς τήν δικαιοσύνην νά σκύψη ὁ ἐχθρός·
ὁ κόσμος νά γλυτώσῃ ἀπ' αὐτὴν τήν πληγὴν
κ' ἐλεύθεροι νά ζῶμεν, ἀδέλφια, εἰς τήν Γῆ!

125

in land and sea the Cross should shine,
and in justice let the enemy incline;
and let the world be saved from plagues such as that 125
and free to live like brothers in this land!

Ρήγας Βελεστινλής. Ελαιογραφία (1862)
του Διονυσίου Τσόκου στο Ιστορικό και
Εθνολογικό Μουσείο της Ελλάδος.

Rhigas Velestinlis. Oil painting by Dionisios
Tsokos (1862). Historical and Ethnological
Museum of Greece.

Ο Ρήγας σπέρνει τον σπόρο της Ελευθερίας. Λεμπτομέρεια από τον ζωγραφικό πίνακα με τίτλο «Η πτώσις της Κωνσταντινουπόλεως», Αθήνα 1836, του Παναγιώτου Ζωγράφου, υπό την καθοδήγηση του στρατηγού Μακρυγιάννη, ο οποίος τονίζει ότι ο Ρήγας έμαθε στους σκλαβωμένους Έλληνες τον τρόπο να επαναστατήσουν.

Rhigas crops the seed of freedom. Detail of the painting «The fall of Constantinople», Athens 1836. The painting is the work of Panagiotis Zografos and it was created under the advice of general Macrygiannis. The general underlines that Rhigas instructed the enslaved Greeks the way of the rebellion.

Φ Τ Σ Ι Κ Η Σ

Ἀ Π Ἀ Ν Θ Ι Σ Μ Ἀ

Διὰ τὰς ἀγχίνους καὶ φιλομαθεῖς Ἑλλήνας,
Ἐκ τῆς Γερμανικῆς καὶ Γαλλικῆς διαλέκτου ἐρράνιδεν

Παρά τῃ

Ῥ Ἡ Γ Α

ΒΕΛΕΣΤΙΝΛῆ ΘΕΤΤΑΛΩΤ.

Οὗτινος ἀναλώμασιν ἐξεδόθη, πρὸς ὠφέλειαν
τῶν ὁμογενῶν.

Ἐ Ν Β Ι Ε Ν Ν Η.

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας τῆ Βίγενυς ΤΡΑΪΤΝΕΡ.

1 7 9 0.

Ο τίτλος του διαφωτιστικού βιβλίου του Ρήγα Βελεστινλή, *Φυσικῆς ἀπάνθισμα*, Βιέννη 1790, του οποίου το περισσότερο μέρος μεταφράστηκε από τη Γαλλική Εγκυκλοπαιδεία των Diderot και D'Alambert.

The title of the enlightening book of Rhigas Velestinlis, *Anthology of Physics*, Vienna 1790. Most of its content is translated from the French Encyclopedia of Diderot and D'Alambert.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

ἦτοι

Βιβλίον ἡθικὸν, περιέχον τὰ περιεργὰ
συμβεληκότα τῶν ὠραιότερων γυναικῶν
τῇ Παρισίῳ, ἀκμαζουσῶν κατὰ τὸν
παρόντα Αἰῶνα.

Εν τῇς

Γαλλικῇ διαλέκτῳ νῦν πρῶτον μεταφραθεῖν

παρὰ τῷ

Ρ' Η' Γ Α

Βαλεσιυλῇ Θετταλοῦ.

Εν Βιέννῃ τῇς Α'υστρίας.
Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἰωσήφου τῷ Βαυμτσίτς.

1790.

Ο τίτλος του βιβλίου του Ρήγα, *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων εραστών*, Βιέννη 1790, μετάφραση ἀπὸ τὰ γαλλικά ἀπὸ τὴν πολύτομη συλλογὴ *Les Contemporaines* τοῦ Ritif de la Bretonne.

The title of Rhiga's book, *School of the delicate lovers*, Vienna 1790. The book is a translation of the voluminous French collection: *Les Contemporaines* by Ritif de la Bretonne.

Η εικόνα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, την οποία τύπωσε ο Ρήγας το 1797, για να εμψυχώσει και να προσφέρει ένα πρότυπο στους σκλαβωμένους Έλληνες.

Picture of Alexander the Great. Rhigas printed this picture in 1797 in order to offer form and courage to the enslaved Greeks.

ΝΕΟΣ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ.

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Μεταφρασθεῖς, τὰ μὲν 32. 33. καὶ 34

Κεφάλαια,

παρὰ τοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΕΝΤΟΤΗ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ.

Τὰ δὲ

35. 36. 37. 38. καὶ 39.

παρὰ τοῦ

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΘΕΤΤΑΛΟΥ

Διορθωθεῖς καὶ ἐκδοθεῖς παρὰ τοῦ αὐτοῦ.

✽✽✽

Ἐν Βιέννῃ. 1797.

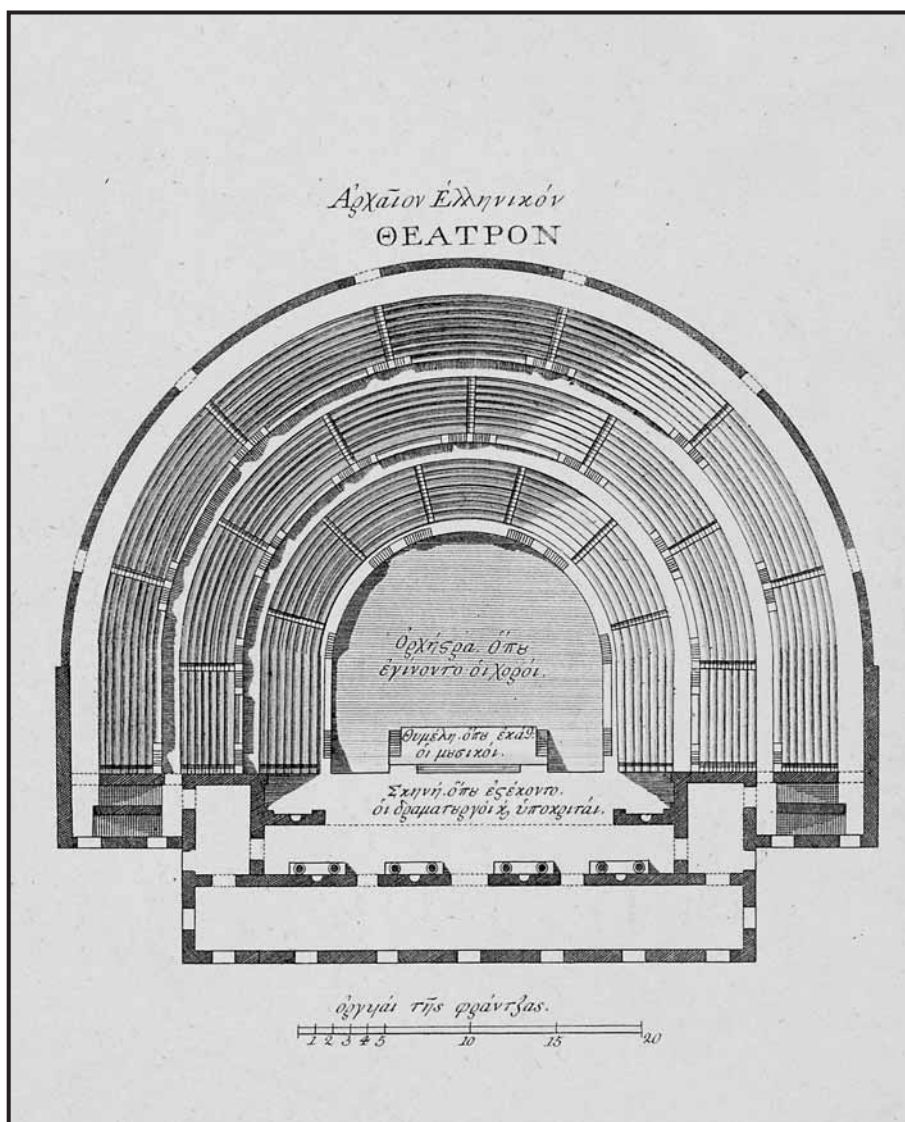
Ο τίτλος του βιβλίου *Νέος Ανάχαρσις*, Βιέννη 1797, ελληνική μετάφραση από το βιβλίο αββά Batrhélemy, *Voyage de jeune Anacharsis en Grèce*, 1788.

Title of the book *Young Anacharsis*, Vienna 1797. The Greek translation derives from the book of abbot Barthélemy, *Voyage de jeune Anacharsis en Grèce*, 1788.

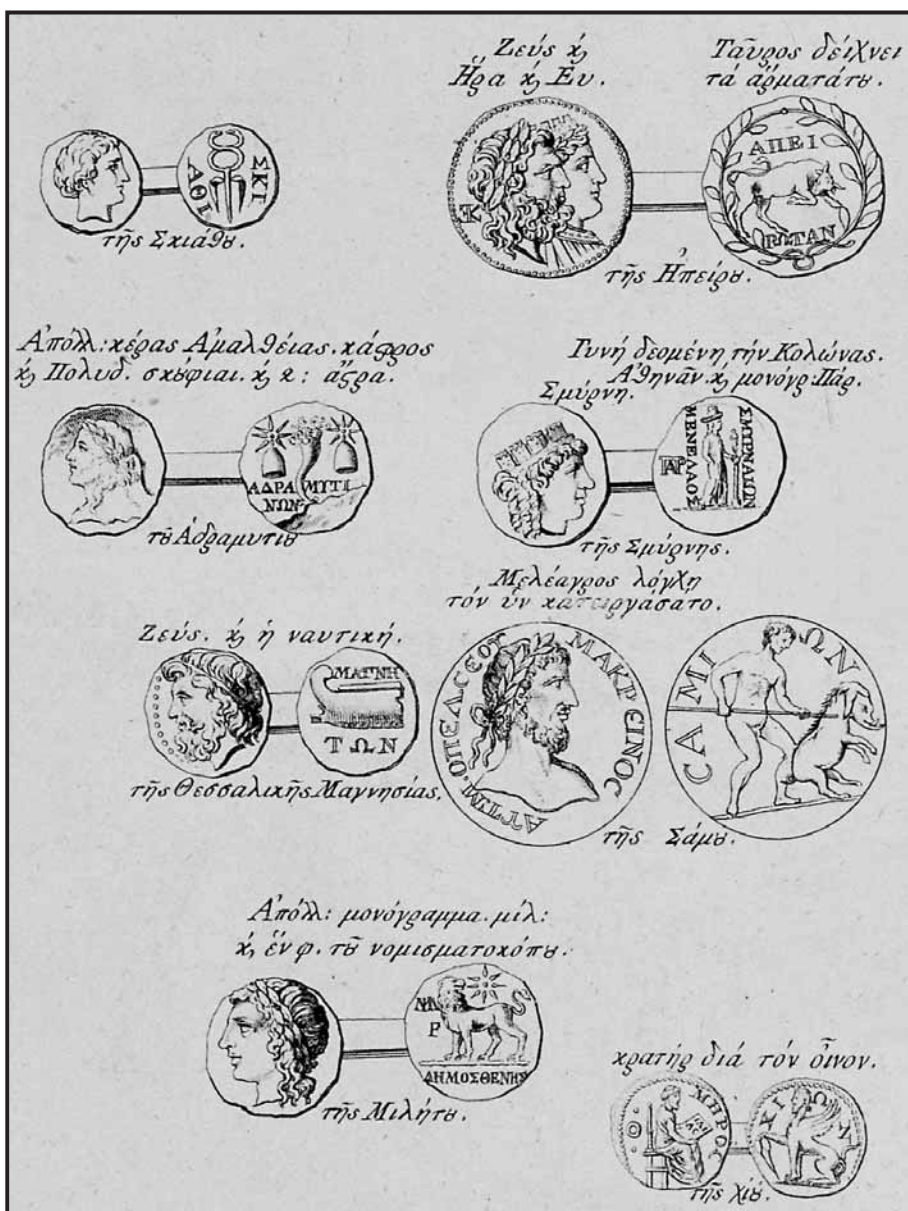
Το λιοντάρι σε ύπνο με ένα ρόπαλο στα πόδια του και τα σύμβολα της εξουσίας του σουλτάνου να επικάθονται στη ράχη του. Με τη συμβολική αυτή παράσταση στο φύλλο 1 της *Χάρτας της Ελλάδος*, ο Ρήγας θέλει να δώσει ένα μήνυμα αισιοδοξίας. Το λιοντάρι, οι σκλαβωμένοι δηλαδή λαοί των Βαλκανίων αν αφυπνηστούν με τον Θούριο και την επανάστασή του, θα αδράξουν το ρόπαλο, τα αρματα, θα γκρεμίσουν την τυραννική εξουσία του σουλτάνου και στη θέση του θα δημιουργήσουν την αντιπροσωπευτική δημοκρατική του πολιτεία.

The sleeping lion with a bat by his legs and the Sultan's symbols of power on his back. With this symbolic representation on the first sheet of the Map of Greece, Rhigas wants to pass a message of optimism. The lion, that is the enslaved nations of the Balkans, if awoken by Thourios and his revolution, will seize the bat, which symbolizes the arms, will shatter the tyrannical rule of the Sultan and in his place will create Rhigas' representative democratic state.

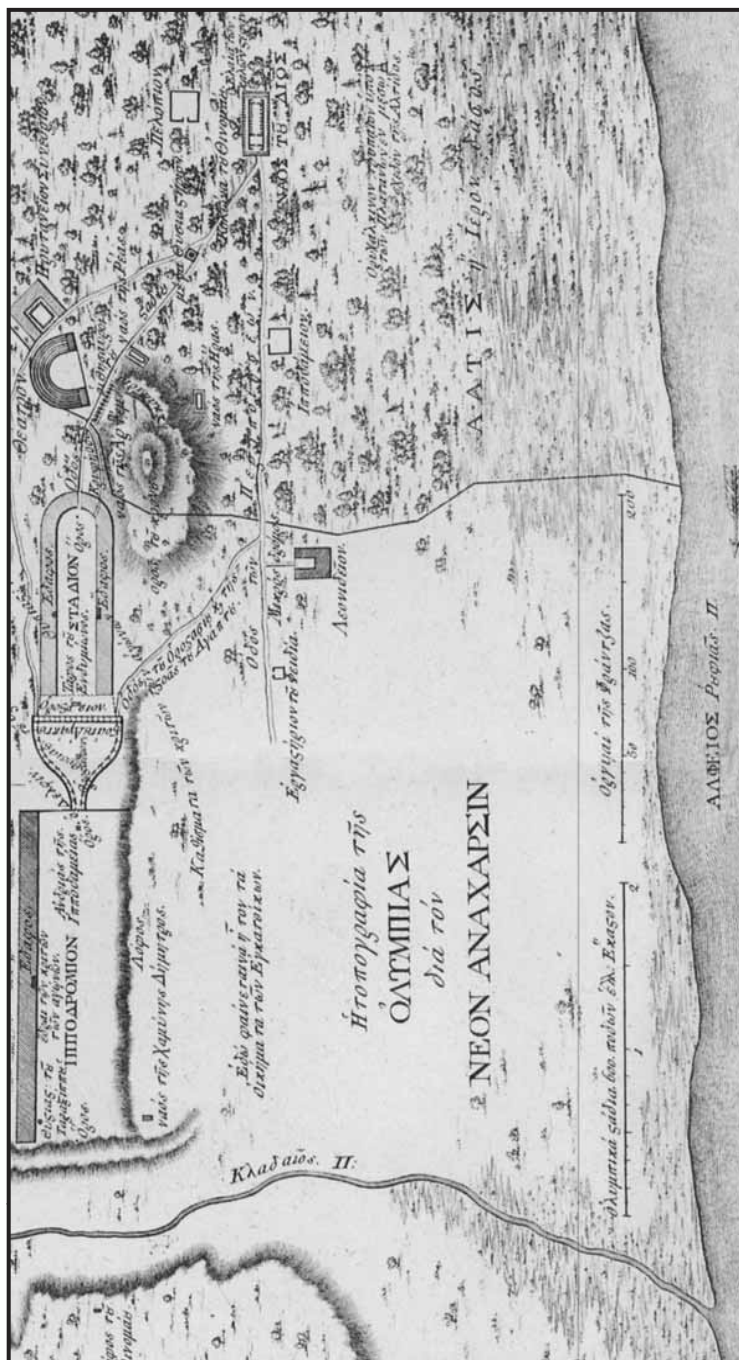
Παράσταση αρχαίου θεάτρου στο ἑβδομο φύλλο της *Χάρτας της Ελλάδος*. Ο Ρήγας γνώριζε την παιδευτική σημασία του θεάτρου στη διαπαιδαγώγηση και ψυχαγωγία του λαοῦ, γι' αυτό ἐξάλλου μετέφρασε και δύο θεατρικά ἔργα: «Τα Ολύμπια» του Ἰταλοῦ Μεταστάσιο και «Ἡ βοσκοπούλα των Ἀλπεων» του Μαζμοντέλ.

Depiction of an ancient Theatre at the 7th sheet of the *Map of Greece*. Rhigas was familiar with the educational importance of Theatre and of its role for the entertainment of the people. For that reason he translated the following theatrical works: «Ta Olympia», a work of the Italian Metastasio and «The shepherdess of the Alps», a work of Marmondel's.

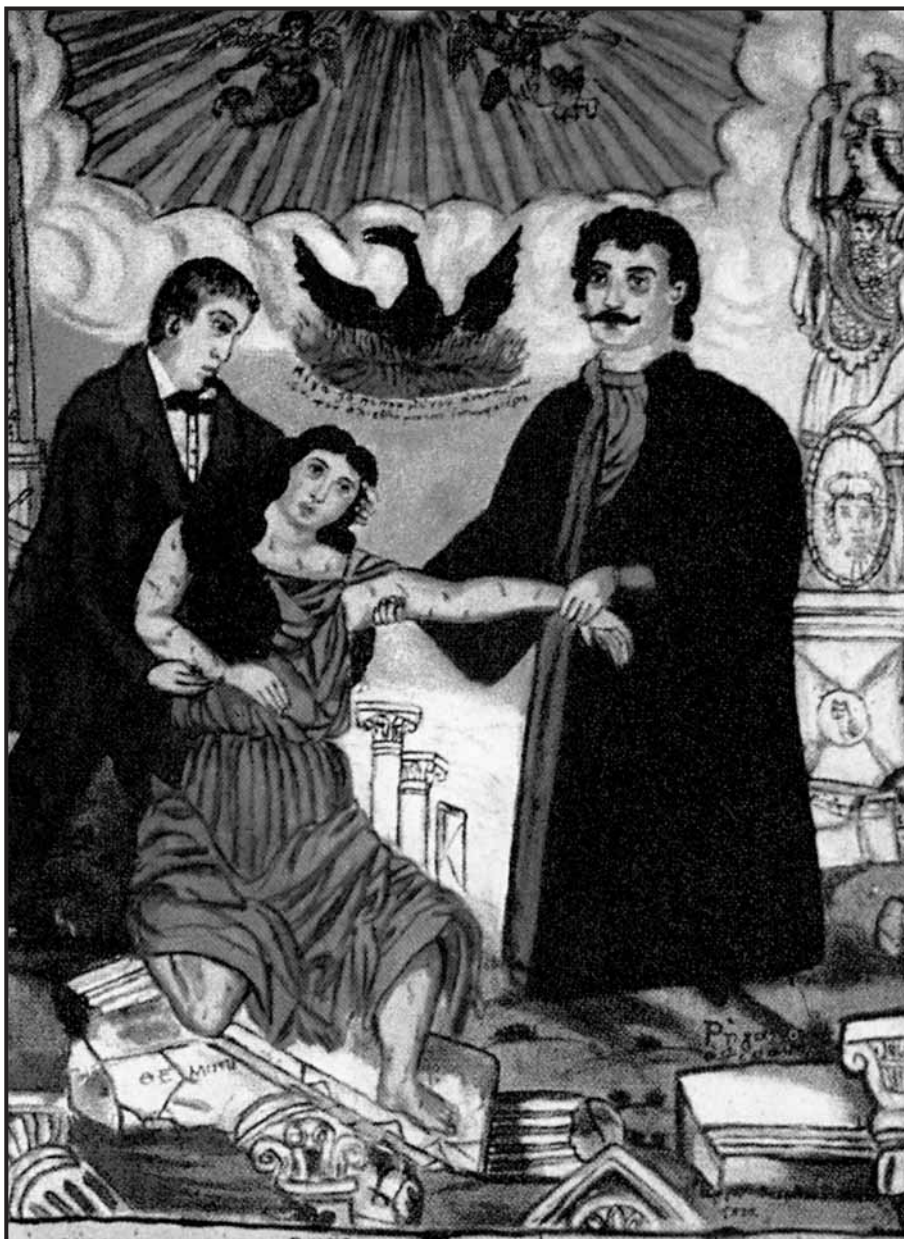
Ο Ρήγας έθεσε στα δώδεκα φύλλα της Χάρτας του εκατόν εξήντα νομίσματα από διάφορες ιστορικές πόλεις της αρχαίας Ελλάδος. Εδώ νομίσματα από το έκτο φύλλο.

Rhigas placed on the 12 sheets of his map 160 coins from a number of historical cities of ancient Greece. Coins depicted from sheet No 6.

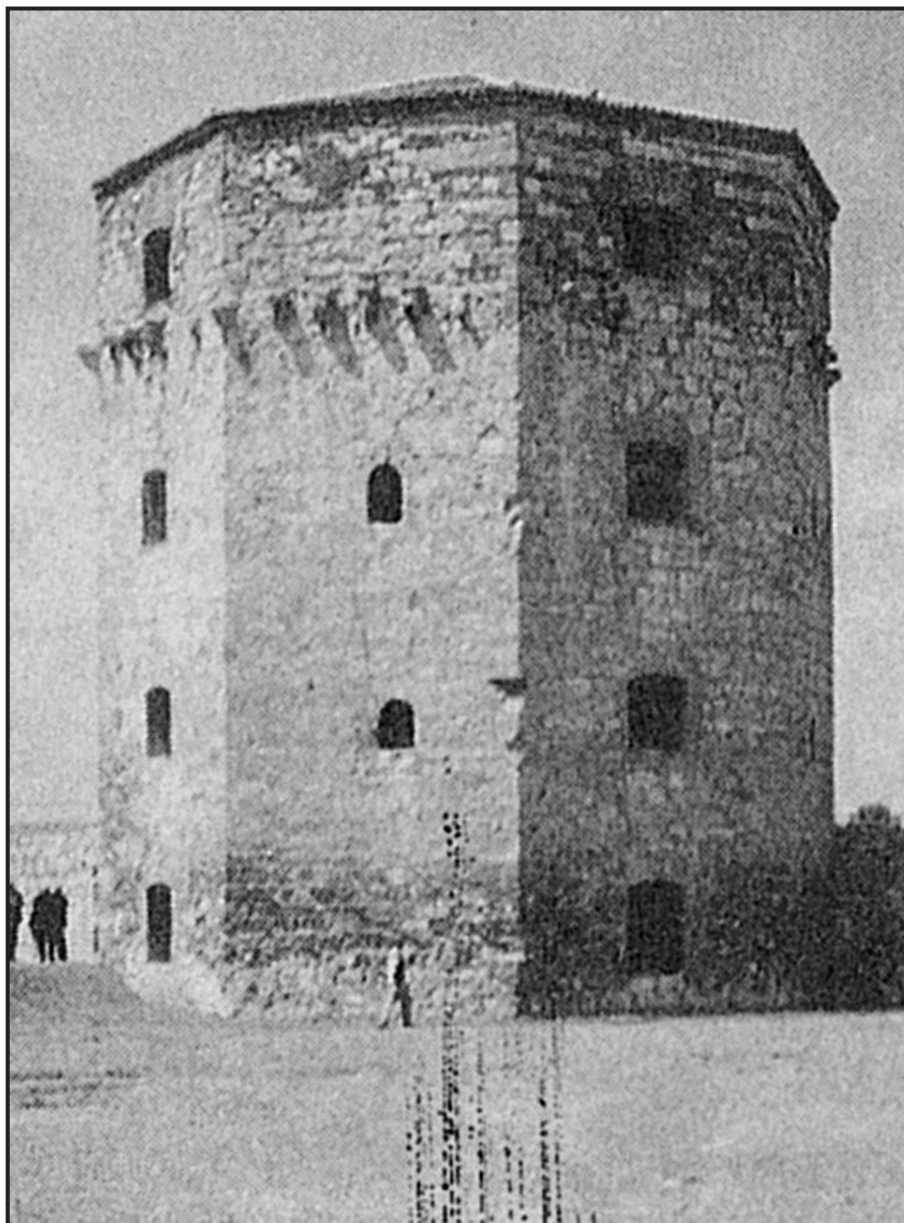
Ο Ρίγας παρέθεσε στη Χάρτα του το τοπογραφικόν διάγραμμα της αρχαίας Ολυμπίας, όπου τελούνταν οι Ολυμπιακοί αγώνες, αγωνίσματα των οποίων διατηρούνταν στη Θεσσαλία και σε όλη την Ελλάδα, όπως μας πληροφοροφεί στα Προλεγόμενα του έργου του *Τὰ Ολυμπία*, Βιέννη 1797.

Ρίγας placed on his map the topographical plan of ancient Olympia, the motherland of the Olympic games. Events of the games were still preserved in Thessaly and throughout Greece, as Rígas informs us in the introduction of his work *Ta Olympia*, Vienna 1797.

Χαρακτηριστική λαϊκή συμβολική απεικόνιση του Ρήγα Βελεστινλή και του Αδαμάντιου Κοραή να ανασηκώνουν την πληγωμένη Ελλάδα.

Symbolic pop art feature, a depiction of Rhigas Velesinlis and Adamadios Korais. In this depiction they are lifting up wounded Greece.

Ο πύργος Νεμπόιζα του Βελιγραδίου όπου στραγγαλίσθηκε τον Ιούνιο του 1798 ο Ρήγας Βελεστινλής και οι επτά Σύντροφοί του.

Belgrade's Nebojsa castle, the place where Rhigas Velestinlis and his seven comrades were struggled in June 1798.

Ο ανδριάντας του Ρήγα Βελεστινλή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, έργο του γλύπτη Ιωάννου Κόσιου (1871).

The statue of Rhigas Velestinlis at the University of Athens. Work by the sculptor Ioannis Kosios (1871).